

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Fotó: Koczás Erzsébet

IMA MAGYARORSZÁGÉRT

*A Kárpát-medencei magyarokkal együtt
kértük az áldást Hazánk sorsának jobbrafordulásáért.
Magyarország a Szent Korona és Mária országa!
„Istenünk, Hazánkat oltalmazó Boldogasszonyunk
tarts meg minket őseink szent hitében és erényében!”*

Magyarország Szent Korona-értékrend szerinti Szabadság Alkotmánya

1. § Magyarország örökké szabad.
2. § A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szüntethető meg és nem korlátozható.
3. § Ami a Szent Korona Országa földjén, földje alatt és földje felett van, a Szent Korona örök és elidegeníthetetlen alkotóeleme, amelyet csak a Szent Korona másik alkotóelemét jelentő Szent Korona tagok birtokolhatnak.
4. § Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.
5. § Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

Tartalom:

In memoriam Petőfi Sándor (1823. január 1–1849. július 31.)	2
Csatadal	2
Magyar Vitézek Bálja, 2009. február 14.	3
Március 15.	5
100 éves a Magyar Királyi Koronásrág díszegyenruhája 1909-2009	6
Magyar Örökségdíj 90 éves a Hadtörténeti!	7
Vitéz Harmath Lajos 87 éves	8
Vitéz Orbán Mihály, Erdély – Édesapám a II. világháború harcaiban	10
vitéz Orbán Ferenc – Erdély, Csíkszereda	11
Horváth Vilmos VRNT, Vili bácsi élete	12
Vitézek albuma	13
Kü Lajos VRNT A Fejér megyei közgyűlés 2009. március 15-én Fejér megye Díszpolgárává avatta	14
Erdélyi Vitézek Bálja, Margitta	15
Sírköszöntés Parajdon, a Sövidéken, 2008. október 4.	15
1000 éves az Erdélyi Egyházmegye – 1009 – 2009.	16
Március 15. Székelyföldön.	16
Corvinus Library Magyar Történelmi Könyvtár.	16
Vitézavatás Csíkszeredában	17
A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszékének kitüntettjei	18
Bardoc-Miklósvárszék	18
Torda – Aranyosszéki Vitézi Szék	18
Esemény-beszámoló	19
Buda Törzsszék 2009. évi tavaszi állománygyűlése	20
Budai Klubnapok!	20
Igaz történet: egészségügy ma!	21
Olvasói levelek	22
A Veszprém Megyei Alcsoport hírei	23
Ófelsége a Szent Korona Veszprémben	24
Archívum	24
A barokk Pápa Vitézi Bálja	25
Kitörés megemlékezés Mányon	26
Kitüntették a mányi időutazót	27
„Justice for Hungary!” – „Igazságot Magyarországnak!”	27
Állományba vétel – Körmen, 2008. december 7.	28
Doni emlékbeszéd.	29
Eseménynaptár – 2008. október – 2009. április.	30
Köszönjük, Imre bácsi!	36
Magyar Tengerészek Egyesülete	36
Díszpolgári cím	37
Megjelent vitéz Joó Sándor négykötetes memoárja	37
Könyvbemutató – Díszpolgári elismerés	37
Adventi gyertyagyújtás a hősök emlékére	38
Nemzetragédia a Don-kanyarban	39
Emlékezés a Budai Várból való kitörés 64. évfordulóján	40
2001. évi XVII. törvény Az ország szabadsága visszaszerzésének jelentőségéről és a Magyar Szabadság Napjáról.	40
A Történelmi Vitézi Rend Ausztriai Törzsszékének állománygyűlése, 2009. március 29.	41
A Magyar Emlékmű áthelyezése	42
Születésnapot köszöntünk!	42
Örömhír! Gólyahír!	43
Mattsee – Évfordulós ünnepség!	44
Hadak útjára léptek...	45
Horthy Miklós Társaság 2009. II. félévi programja	47
Melléklet: PÉLDAKÉPEINK Tormay Cécile Vitéz Lakatos Géza	

In memoriam Petőfi Sándor (1823. január 1–1849. július 31.)

(Fejéregyházi csata, Segesvár mellett)

Fotó: v. Tolnai Eta

CSATADAL

Trombita harsog, dob pereg,
Kész a csatára a sereg.
Előre!
Süvít a golyó, cseng a kard,
Ez lelkesíti a magyart.
Előre!

Föl a zászlóval magasra,
Egész világ hadd láthassa.
Előre!
Hadd lássák és hadd olvassák,
Rajta szent szó van: szabadság.
Előre!

Aki magyar, aki vitéz,
Az ellenséggel szembenéz.
Előre!

Mindjárt vitéz, mihelyt magyar;
Ő, s az isten egyet akar.
Előre!

Véres a föld lábam alatt,
Lelőtték a pajtásomat,
Előre!
Én se leszek rosszabb nála,
Berohanok a halálba,
Előre!

Ha lehull a két kezünk is,
Ha mindnyájan itt veszünk is,
Előre!
Hogyha el kell veszni, nosza,
Mi vesszünk el, ne a haza,
Előre!

Debrecen, 1848. (december 8.)

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Dékány Agoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Eta

Vitézi Tájközlő Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Honlap címe:

www.vitezirend.co.hu

Magyar Vitézek Bálja, 2009. február 14.

A Vitézi Szék a Koronaörökkel, s a zászlókkal

Kitüntetések:

Jelenczki István úr, filmrendező 'Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt' kitüntetés polgári fokozata

Koltay Gábor úr, filmrendező átveszi főkapitány úrtól az 'Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt' kitüntetés polgári fokozatát

Dr. Csáky Imre alezredes úr tiszteletbeli vitézi cím kitüntetettje

vitéz Garamszegi István úr 'Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt' kitüntetése

Ír diplomáciai képviselőnk, vitéz Baron James Shortt of Casleshort székkapitány 'Ezüst rendi tőr' kitüntetése

Báli hangulatjelentés

*Itt a farsang, áll a bál
a Stefánia fényárban vár.
Érkeznek már a szép hölgyek
a fess kísérekkel.*

*Az asztaloknál ismerkednek,
ki félénken, ki csivítelve.
Régi és új ismerősök,
itt is, ott is vidám köszöntők.*

*A sok ifjú táncrea perdül,
szoknya lebben, pilla rebben.
Vajon észrevett-e az a kedves?
A nagy vigalomban itt-ott
pohár összekoccan
s két szempár tűzre lobban.*

Csillagszemű Táncgyűttes: A nemzetközi híró, Európa-díjas, többszörösen kitüntetett magyar táncsoport, akik elnyerték többek között a Magyar Örökség- és Prima Prémiumdíjat is. Vezetőjük: Tímár Böske és férje, Tímár Sándor – immár 18 éve a táncművészet, a táncoktatás és a magyarság képviseletének 'színpadán': sok helyen a világban. Köszönjük a 'Csillagszeműek' fellépését!

*Áll a bál, mindenki táncot jár.
Ki lassan ringatózva
ki meg a rockit ropja.
Ki kézen fogva andalogva,
ki ülve, régmúlt
bálon ábrándozva.*

*A táncnál kérem nincs korhatár
a korosabb az ifjúval csatába
száll.
Eredmény e vidám forgatag
a sok bók és derűs kacaj.*

*A Stefánia jövőre újra vár
hisz akkor is lesz Vitézi Bál!*

v. Madaras Ágnes

Varga Miklós művész úr a Himnusz-töredék, a Hajnal és a Kell még egy szó – a Honfoglalás c. Koltay Gábor-film dalait adta elő – óriási sikerrel

Hampel Katalin – Magyar hagyományos, történelmi díszruházat a mai modern ízlésre átalakítva, idősebbek és fiatalabbak részére egyaránt. Felvonultak az alkalmi, ünnepi és akár a hétköznapok viseletére megalkotott kollekciók. Köszönjük, Katalin!

Sárospataki Reneszánsz Kvartett, Bálint Béla igazgató úr vezetésével

M
Ű
S
O
R

vitész Esze Jenő zenekara: zene-és énektanárok valamennyien. A nagyzenekar a külföldi magyar bálók, s a lovagrendek báljainak zenekara, itthon többek között a Kempinszky Bálon, a Budai Polgári Kaszinó Bálon szolgáltatják zenét.

A Történelmi Vitézi Rend 2009. II. félévi eseménynaptára

Június 3. Vitézi Szék ülése
4. Trianoni megemlékezések
16. Ügyelet a Bp. Magyar utcai irodában
30. Kibővített törzskapitányi értekezlet, Bp.

Július – nyári szünet

Augusztus 11. Ügyelet a Bp. Magyar utcai irodában
20. Szent Jobb Körmenet, Budapest
25. Kibővített törzskapitányi értekezlet, Bp.
26–30. Második Gyimesbükki vitézi találkozó

Szeptember 6. Horthy-émlénap Kenderes

15. Ügyelet a Bp. Magyar utcai irodában

Október 3. Vitézavatás

6. Nemzeti gyásznapi megemlékezés Érden
13. Ügyelet a Bp. Magyar utcai irodában
23. 1956-os megemlékezések
27. Törzskapitányi értekezlet, Bp.

November 4. Nemzeti gyásznapi koszorúzás Bp-en, a rákoskeresztúri temetőben

10. Ügyelet a Bp. Magyar utcai irodában

24. Kibővített törzskapitányi értekezlet, Bp.

December 8. Összevont évzáró, kibővített törzskapitányi értekezlet

Kenderes Város Önkormányzatának 2009. II. féléves programjából:

Június 20. szombat: A Horthy Miklós Társasággal együtt rendezett Horthy-konferencia neves történészekkel, előadókkal. Kiállítás a Horthy-korszak emléktárgyaiból.

Szeptember 6. vasárnap: Az újratemetés 16. évfordulója
November 16. hétfő: A budapesti bevonulás 90. évfordulója.

Minden további információ: www.kenderes.hu

vitész Bogdán Péter
 polgármester

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt jegyezte be.

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453. Budapest, Pf.20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap: www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám: 11709002-20127262-00000000

Nagyszalonta

MÁRCIUS 15.

„Egy szóvá s egy érzeménnyé
olvadt
össze a haza,

**Az érzelem lelkesülés,
A szó: szabadság vala.”**

Petőfi Sándor: Márciusi ifjak (48. június)

Szeged

Szolnok

Buda-Pest

Kecskemét

Érd

Buda

Dunaharaszti

100 éves a Magyar Királyi Koronaőrseg díszegyenruhája 1909–2009

„*Aequalis memento rebus in arduis servare mentem!* (Balsors ha sújt rád, lelki nyugalmadat őrizd meg!)”

2005-ben a csodálatosan szép osztrák hegyek között nem véletlenül kezdtem – rendhagyó módon – idézettel. Amikor az ókor nagy bölcse, Horatius e sorokat papirusztekercsre vetette, még senki sem tudta, hogy lesz egyáltalán Magyar Szent Korona. Mégis, a magyar államiséget kifejező ereklye és vele a magyar nemzet sorsát e rövidke mondat tökéletesen megtestesíti. Mattsee-ben, ahol ez az egyszerre **nemzeti, állami és keresztény szimbólum átvészelt** a Totális Háború végének mindent elsöprő forgatagát, nekem adatott meg az a lehetőség, hogy a 100 évvel ezelőtt és éppen március 5-én jóváhagyott koronaőr egyenruha apropóján emlékezzem és emlékeztessenek. Ezt diktálja magyarságom, európaiságom és lelkiismeretem.

Szent István műve különleges helyet foglal el a magyar történelemben, az államalkotás során a magyarság sorsához kapcsolódott korona. Az állami főhatalmat szimbolizálva Szent Koronává lényegült, miután az első fej, melyet illetett, az első magyar király szent fője volt. Szent István, éppen a II. Szilveszter pápától kapott korona által, apostoli királyává vált a magyar nemzetnek, ennél fogva a Szent Korona már kezdetől egyszerre volt az államfői méltóság világi és egyházi szimbóluma is.

Az államalapító István királytól kezdődően évszázadokra elválaszthatatlan világi és egyházi hatalom egyszerre alkotta a középkori magyar államot, így a Szent Korona, amely a király személyének változásával is állandó maradt, a szuverenitás kifejezőjévé vált, s ezzel közjogi funkciókra is szert tett.

A magyar államban évszázadokig ez az egység volt minden jog forrása. A jogtörténet a Magyar Szent Korona ezen, az európai uralkodók hatalmát szimbolizáló ékítványektől jelentősen meghaladó szerepét Szent Korona-tannak nevezi. A Szent Korona-tan ismerete nélkül a magyar alkotmányosság és a magyar állam fejlődése nem tisztán érthető.

A korona intézményes őrzése több évszázados múltra tekint vissza. Az őrzés törvényi szabályozásával először Hunyadi Mátyás uralkodása alatt foglalkoztak az 1464. évi II. törvényben, s amit utóbb más törvények (1492: III. tc.; 1498: XXV. tc.) is megerősítettek, pontosítottak. 1500-ban a XXIII. törvény szólt arról, hogy koronaőri minőségben mindenkor két világi főúr vigyázzon az ereklyére. Titulusokkal állami méltóságnak számítottak, rangban közvetlenül az ország zászlósurai után következtek. Személyüket a király terjesztette az országgyűlés elé, ahol az elfogadás után, a két ház együttes ülésén esküt tettek. Nevüket, kinevezésüket törvénybe iktatták, amely egyben arra is kötelezte őket, hogy egyikőjüknek mindenkor a korona közelében kell laknia. Ez a gyakorlat – egy kisebb kitérével – lényegében 1945-ig érvényben maradt.

E két koronaőr állami méltóság, és személyük nem tévesztendő össze a korona effektív őrzésére, biztonságára rendelt fegyveres csapatok koronaőreivel, akik mindenképp katonák voltak, közemberek, s szolgálatuk fejében állami fizetséget kaptak. Szervezett csapataikkal a 17. század elejétől találkozunk.

1608-tól a koronát törvényi megerősítéssel Pozsonyban őrizték – kisebb megszakításokkal – egészen 1784-ig, a korona II. József által elrendelt Bécsbe viteléig. Az őrcsapat hat év múlva, a korona hazahozatala után újra lábra állt. II. József 1790. január 28-án, halálos ágyán visszavonta rendelkezéseit, s elrendelte a korona Magyarországra szállítását, immár Budára. A pozsonyi koronázás után a frissiben megszervezett hivatásos koronaőr csapat vette át az őrzési feladatokat. Ettől kezdve a koronaőrök budavári jelenléte – rövidebb hosszabb megszakításokkal – egészen 1944 őszéig folyamatos.

A Koronaőrseget 1872-ben, a kiegyezés után létrehozott Magyar királyi honvédség állományába helyezték át, ahol a testület a honvéd gyalogság egyik „kikülönített alosztálya” lett. Létszáma: 2 tiszt és 45 fő „köz”-koronaőr, köztük 2 dobos.¹ Az altisztek rangja őrmester, a közembereké pedig szakaszvezető. Az egyenruhás koronaőri állást – négyéves szolgálati időtartamra – pályázat útján lehetett elnyerni. Előfeltétel: letöltött két éves katonai szolgálat, tetszetős külső, legalább 178 cm testmagassággal és nőtlen családi status. Fizetségük a megállapított rendes járandóságon felül napi 10 krajcár pótlék, illetve 20 forint évi jutalom.

A koronaőrseg 1870-es évek elején kialakított egyenruhája régi magyar viseleti hagyományokat élesztett újjá. Egy korabeli újsághír szerint a ruhát „a 16. század divatja jellemzi, és egészen a kardszíjig és a közvitéznek kardjáig hú annak történetéhez”. Az első tervek vörös atillás ezüst

¹ Szabályzat a m. kir. Koronaőrseg a honvédség tetteges állományából leendő alakítását, fenntartását és kiegészítését illetőleg Rendeleték Tára X. füzet III. Szabályzat 563-572 pp

kapcsos, kék magyarnadrágos, sárga csizmás és kucsmás díszöltözetről szóltak. Egy másik újsághír 1871-ből már úgy tudta, hogy a díszegyenruha „fehér fénylő ősmagyar sisak az ország címerével és sastollal, bíborveres atilla és nadrág fehér zsinórzattal” lesz. A bakancsot másfél hüvelyk hosszú rojtok díszítik. A fegyverzet fehér övről csüggő görbe magyar kard, s egy öt láb hosszú vörös nyelű alabárd damaszkuszi acélból. A szolgálaton kívüli egyenruha: sötétzöld atilla és vörös nadrág. Az atillán fehérek lesznek a gombok és vörös a zsinórzat.

Az öltözet speciális kiegészítője a mell közepéig érő fehér rojtos fekete nyakkendő. Koronadíszhez mindig „vibárrdal” kellett kiállni. Pengéje előlapját a korona, alatta az uralkodó névjele (IFJ), még alatta a magyar közép címér és az 1871-es évszám, hátlapját ugyancsak a korona és a névjel, még alatta „Isten szeme” és az államcímér díszítette. Téli időben a díszruhát vállszalag nélküli, fehérgombos kékszürke gyalogsági köpeny fedte el.²

1909-ben a koronaórség szinte teljes díszruházatát lecserélték.³ A sisak helyett sötétzöld csákós süveget kaptak, aranyos forgóval, a forgóban fehér kócsagtoll díszlett. Megváltozott az atilla színe (sötétzöldre) és szabása is, a felkarra „pót-ruhaujj” került, a mellrésze pedig háromszor hármas csoportozatban ezüst paszomány-díszek. Ezüst paszomány fedte a háttarrásokat és ezüstzsinór a szegélyeket. A nadrág maradt skarlátpiros, de már nem fehér zsinór, hanem lefelé hegyesedő ezüst paszomány díszítette, szárát már nem a barna, hanem az új okkersárga csizmába húzták. Az öltözet ünnepélyességét a díszben állandóan hordott piros galléros, hófehér körgallér is emelte. Változtak a díszfegyverek is. Az új vibárd előlapjának díszei a Szűzanya képével egészültek ki. A következő években, egészen a korszak végéig stabil maradt a koronaőr viselet.

A koronaőrök 1991-ben ott voltak a Koronaórség fellesztésének kísérleténél is. Ez akkor ugyan nem sikerült, de Vitéz József nagy kitartással és akarattal, tizedmagával létrehozta a Magyar Koronaőrök Egyesületét, amelyben Komáromi Tivadarral és Kolláth Ferencsel biztosították az erkölcsi jogfolytonosságot a Magyar Királyi Koronaórséggel.

1978. január 6-án, ünnepélyes külsőségek között tértek haza Magyarországra a magyar nemzet szent ereklyéi az Amerikai Egyesült Államokból.

A Magyar Szent Korona egy ideig a Magyar Nemzeti Múzeumban volt, majd méltó helyre került az Országházban. 2000 óta a Köztársasági Őrezred Koronaőrző őrsege vigyázza. Állománya előtt ott lebeg az elődök példája, akik hűséggel, megbízhatósággal, fegyellemmel, áldozatvállalással, lelkiismeretességgel, kötelességtudattal, de legfőképpen hazaszeretettel óvták a Magyar Szent Koronát és mindazt, amit az megtestesít.

Az utókor – soha fel nem adott reményei szerint – igyekszik törleszteni történelmi adósságát. Ennek jegyében Vörösmarty Mihály szavait felidézve emlékezem a Szent Korona megmentésére:

*„Jobb korunk jött. Újra visszaszállnak,
Rég óhajtott hajnal keletén,*

*Édes kínja közt a gyógyulásnak,
A kihalt vágy és elpártolt remény:
Újra égünk őseink honáért,
Újra készek adni életet s vért.
És érezzük minden érverését,
Szent nevére feldobog szívünk;
És szenvedjük minden szenvedését.”*

Köszönet a koronaőröknek. Köszönet az Egyesült Államok akkori elnökének, hogy egy csodálatos nemzeti szimbólum és ereklye immáron Magyarországon, illetve a Magyar Parlamentben ragyog és köszönet azoknak, akik a Szent Korona hagyományán tiszta szívből munkálkodnak és Magyarország-szerte szabadidejüket feláldozva ébren tartják a korona és a szép egyenruha történetét.

Minden kiállításnak megvan az üzenete, mint ennek a tárlatnak is. Mást mond a kutatónak, mást az egyszerű látogatónak és mást a katonának. És minden üzenete igaz. Nekem most az az üzenete, hogy tisztelet a koronaőrnek, aki a magyar államiság legfontosabb relikviáját, egyben szimbólumát őrizte és őrzi.

Dr. Holló József Ferenc
ny. altábornagy
a Hadtörténeti Intézet főigazgatója

**A Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti
Intézet és Múzeum épületében,
a Budai várban nyílt meg a Koronaórség
egyenruháját bemutató kamara-kiállítás.**

MAGYAR ÖRÖKSÉGDÍJ 90 éves a Hadtörténeti!

A Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum elnyerte a Magyar Tudományos Akadémia MAGYAR ÖRÖKSÉGDÍJ kitüntetését.

2008. évben e megtisztelő elismerést az állampolgárok javaslata alapján ítélte e nagymultú intézménynek a bíráló bizottság. A kitüntetést Dr. Holló József Ferenc ny. altábornagy, főigazgató úr vette át december 20-án.

„A díj azoknak a magyar teljesítményeknek, alkotásoknak, intézményeknek, csoportnak adható, akik, ill. amelyek hozzájárultak a magyar kultúra, gazdaság, sport, tudomány, egészségben a magyar társadalom erkölcsi, szellemi és életminőségének emeléséhez.”

*(HM. Hadtörténeti Intézet és Múzeum
aktuális közleményei.)*

A Történelmi Vitézi Rend nevében gratulálunk Főigazgató úrnak az elnyert kitüntetéshez.

Megköszönjük egyúttal azt a támogató együttműködést, melyet Rendünk e nagyszerű Intézmény részéről magyarságunk szolgálatában megtapasztal.

Kívánunk Főigazgató Úrnak, kiváló és elismert szakértői munkatársainak további sikereket.

Vitéz Hunyadi László
Főkapitány

2 Rendeleték Tára. X. füzet, III. Szabályzat, 571–572. pp.

3 Rendeletiek Közlöny, 1909. 2054/eln.-1909. számú körrendelet és mellékletek.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Vitéz Harmath Lajos m. kir. ejtőernyős hadnagy ny. veterán ejtőernyős alezredes, tb. székkapitány Rendünk nevében köszöntjük Székkapitány Urat 87. születésnapján!

Ne higgye senki – még a lélekrombolók sem –, hogy nehéz egy vesztes háború után hőseinkről beszélni. Katonáink, tisztjeink nem ködös eszmék és idegen érdekek szolgálatában hozták meg áldozataikat, hanem a trianoni átkos bilincs részleges feltörésével – gondolok itt Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Délvidék visszafoglalására – meg akartuk tartani mindazt, ami magyar volt évezredes történelmünk során. Az előző és az én nemzedékem ebben a szellemben nevelkedett, nőtt fel és tette meg kötelességét. Mert mi voltunk Trianon újszülött gyermeke, de lettünk tépott zászlója a nyugati és keleti szélnek! Ez az én hitem, ez az én vallásom. Hát legyen a bemutatkozásom, bevezetőm az életutam ismertésekor. Tükrözze a lelkivilágom, jellemem, népi, nemzeti, keresztény, magyar eszmeiségemet. Tudom, hogy helyhiány miatt kell röviden, tárgyilagosan, szakszerűen, de olvasható stílusban beszámolni katonai és civil pályámról, sikeres frontszolgálatomról. Igyekszem hitelesen leírni, hogy a legreménytelenebb helyzetben sem vesztettem el lélekjelenlételemet, csapatvezetői képességemet. Ádáz küzdelmekben – ellenséges túlerővel szemben is – helytálltam; pontosabban helytálltunk! Szívdermesztő győzni akarással vetettük magunkat az ellenségre, figyelve arra, hogy minél kisebb veszteséggel oldjuk meg a feladatot.

Hatgyermekes családból származom, 1922. évben látam meg az átkos trianoni hazában a napvilágot. Édesapám első világháborús rokkant nyugdíjas csendőrtiszt helyettes volt. Úgy is nevelte a fiait. Nekem egy fiam, ragyogó menyem és négy unokám van, akik biztosítják a Történelmi Vitézi Rend létszám-utánpótlását. Pápán, a bencés gimnáziumban érettségiztem és 19 évesen azonnal jelentkeztem önkéntes ejtőernyős katonának. Akkor az újoncokat 21 éves korban sorozták. Részletes orvosi vizsgán átjutva felvettek. Egy éves csapatszolgálatra a győri 16. gyalogezredhez vezényeltek. Ott, mint örömkatona a karpaszományos tisztos iskolát évfolyamelsőként végeztem el. Emiatt „fantáziát” láthattak bennem, mert a Ludovikára felvettek. 1942. őszén bevonultam a régi nemes tisztképző akadémiára, 1944. augusztus 20-án pedig hadnaggyá avattak. Túl a háború közepén nagy szükség volt ránk a csapatoknál a sok tiszti veszteség pótlása végett.

Avatás után két hét szabadság járt volna, de nem vettem ki, mert azonnal felajánlottak egy frontra bevetésre induló századparancsnok-helyettesi beosztást. Persze indultam teljes lelkesedéssel, hogy most „élesben” mutassam meg a tanultakat. A frontszolgálatot a Duna-Tisza közén kezdtem, még hozzá helységgarccal. A délről betörő nagyszámú orosz csapatok visszaszorítottak bennünket a Dunáig. A solti hídfőben azért 10 napra feltartóztattuk őket. Az ejtőernyősök egyébként nem voltak sokáig – napokig – a védővonalakban. Rendszerint buszokkal vittek bennünket oda, ahol „baj” volt. Vissza kellett verni

egy-egy sikeres orosz támadást. Mi pedig nem virtusból – de vitézül – a hazáért harcoltunk. Önkéntes alakulat volt az ejtőernyős katonai szolgálat. Ezért és a jó kiképzésnek köszönhetően ezt a csapatot az elképzelhetetlen harcba is – személyes példával – bele lehetett vinni.

Lazításként néhány szó az első ugrás élményéről. Az előttem álló két ugró eltűnik a mélyben, és én nagy lendülettel kirúgom magamat a levegőbe; a nagy semmibe. Érzem, hogy a légcsvavar szele egyet fordít rajtam... Erős rántást érzek és felettem robbanásszerű zajjal kinyílik az ejtőernyő. Társaim is lógnak a nyitott ernyőn. Nagyszerű érzés a gép dübörgő zaja után a hirtelen beállt csendben lassan szállni a föld felé. Az ejtőernyőm suhog, mint egy nagy madár szárnya és én időnként hintázom rajta, mint az óra

ingája. Olyan erővel érek földet, mintha négy-négy és fél méterről szabadon ugrottam volna le. Az ernyőm kb. 64 m²-es, a segéd mentőernyő – amelyet szükség esetén használunk – kb. 40 m²-es. (Persze ezek nem azonosak a most használt ejtőernyőkkel.)

Dicsékvés és büszkélkedés nélkül nehéz írni a kitüntetéseimről. Így sorra veszem a mellemet és az öntudatomat feszítő, főleg háborús, de békebeli kitüntetéseimet is.

Magyar Bronz Koronás Érdemérem hadiszalagon kardokkal (Bronz Signum Laudis)

1944. őszén a solti hídfőben védelemből, ravaszul támadásba menve egy teljes támadó román századot 30 perc alatt vezetésem alatt elfogtunk. Ez volt az első kitüntetésem.

Ezüst Signum Laudis

1944. Karácsony másnapján Környénél a Budapest felé támadó orosz zászlóalj megállítottuk, elkergettük, nagy vérvesztést okozva nekik. A jobb szárnyon jól ment, a bal szárnyon viszont akadozott az ellentámadásunk. Ezért oda igyekeztem a ránk zúduló aknatűzben. Egyik rohamlöveg mögött leguggoltam, de az aknaszilánkok „elkapták” a vállamat és a derekamat. Megpróbáltam, mozog a karom. Nagy baj nem lehet. De a bal szárnyon lévők figyelmeztettek: „Hadnagy úr, csupa vér a köpenye!” Válaszoltam: „Nem baj, csak előre!” Végül az oroszok sok halottat visszahagyva elmenekültek. Csak az ütközet után adtam le a századparancsnokságot. És persze gyors elsősegély után azonnal vittek Komáromba, a hadikórházba.

Az orosz gyors előretörése miatt azonban ki kellett üríteni a kórházat. Bevagonírozták a sebesülteket, hogy Németországba visznek bennünket. Járóképes lévén én miért menjek Németországba? Kissé fertőzött sebeimet bárhol be tudják kötözni. És én mielőbb vissza akartam menni az ejtőernyős csapatomhoz. Senkinek nem szóltam róla, de amikor a sebesülteket szállító vonat Mosonmagyaróváron megállt, indulás előtt titokban „leléptem” a vonatról. A helyi kórházban a helyhiány miatt nem tudtak

felvenni. Átkötözték és átszállítottak Szombathelyre. Az itt eltöltött két hét után – mindenki csodálkozására és örömeire – jelentkeztem Pápán az ejtőernyős csapatomnál. Következett a lábadozás, gyógyulás, az újonckiképzésben segítség. Majd áprilisban elérte a front Pápát is.

Magyar Bronz Érdemkereszt hadiszalagon, kardokkal

Önkéntes két raj erejű sikeres vállalkozás levezésnyléséért jutalmaztak.

I. Osztályú Tűzkereszt két sebesülési pántszalaggal

A frontszolgálatom után jár.

1945. májusában, a háború vége után két nappal, Graz térségében, mint a Szent László hadosztály utóvédje, az ejtőernyős zászlóalj 5. századát vezetve orosz fogságba estem, ahonnan 1947-ben jöhöttem betegen haza, ezután, bár „igazoltak”, de lemondtam a további katonai szolgáltról.

Sokáig csattogtak a fejszék, de keményebb volt a fa, melyből faragtak, mint a fejsze éle. Sokáig állás nélkül voltam, de nem hagytam el a hazámat, maradtam a jövőtlen jövőben. Nem adtam fel, leláncolt bajtársakat kellett kiszabadítanom és mások szemét kinyitnom.

Végül a tejipari vállalatához vetek fel segédmunkásnak, de „felmásztam az uborkafára” és főművezetőként mentem innen nyugdíjba.

A civil életben a Honvéd Hagyományörző Egyesület és a Vitézi Rend szervezéséért, azon nemes törekvésért, hogy erősítjük a Magyar Királyi Honvédség és a mai magyar honvédség katonáinak történelmi léptékű kapcsolatát, összefogását, a Magyar Köztársasági Arany Érdemkeresztet és a Vitézi Rend Arany Érdemkeresztjét kaptam 15 illetve 10 éves munkámért. A Vitézi Rend Arany Nemzetvédelmi Keresztjét a Vitézi Ékítményekkel a 17 éves Vitézi Rend-beli munkámért kaptam. A Honvédelemért Kitüntető cím III. Osztályát és az I. Osztályát a honvéd hagyományörzésért nyertem el. A partneri kapcsolat révén az osztrákoktól a „Das Landesehrenkreuz in Silber” kitüntetést kaptam. A Veterán Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége rehabilitációs felterjesztésére alezredessé léptetek elő 2007-ben.

Életműveim

Mert azok is vannak! 1991-ben Münchenben avattak vítézzé, mert akkortájt még nem volt itthon a Vitézi Rend. Moson vármegyében elsőként szerveztem meg a Vitézi Rendet, innen senki nem ment át a szakadárokhöz. 1998-ban megszerveztem a Honvéd Hagyományörző Egyesületet Mosonmagyaróváron, 70-80 fővel. Hamarosan és jelenleg is a legjobb tagszervezetek között működünk. Kezdeményezéseimre egy romokban álló kápolnából – egyházi engedéllyel – létrehoztuk a Hősi Halottak Kegyeleti Kápolnáját.

Hősi Halottak Kegyeleti Kápolnája, Magyaróvár

Katonai jellegét ki-domborítandó egy 70 × 50 cm-es kerámiából készült Vitézi Rend címet és I. osztályú tűzkeresztet (HOHE címer) készítettük el és tettük a kápolna belső falára.

Hősi emlékmű a kápolna bal oldalán

1998-ban a kápolna belső, temetőkert felé eső bal oldalára került a Hősi Emlékmű két méteres magyar címere és a hősi halottak márvány-névtáblái.

2000-ben az önkormányzattól és a város lakóitól kaptunk egy szép, hímzett, egyik oldalán a Történelmi Vitézi Rend jelvényével, a másikon a Honvéd Hagyományörző Egyesület (HOHE) jelvényével díszített zászlót. E zászló alatt vonulunk fel minden nemzeti és városi ünnepeken.

Legfontosabb ünnepünk, amit a Történelmi Vitézi Rend és a HOHE közösen szervez, vezényel le, a Hősök Napja. Az ünnepségre sok külső szereplőt, vendéget hívunk. Például 2007-ben 60 fő osztrák küldött 28 zászlóval jött át.

Hivatásos tisztek bevonulása a zászlóval a Hősök Napján

Osztrák bajtársak bevonulása Hősök Napján

Az ünnepségen 3 éve rendszeresen szerepeltetjük a mihályházi vitéz Pákay Gyula lelkész úr által készített és tőle kölcsönkapott Szent Korona másolatot.

Szent Korona másolat a Hősök Napján

Erdélyből Gelence községgel – vitéz Kelemen Dénes csapatával – van partnerkapcsolatunk. Ők háromszor voltak nálunk hősök napi ünnepségen, mi Erdélyben voltunk két alkalommal.

Mosonmagyaróváron, városomban köztudott, használatos a nevem előtt a vitéz jelző. Általában ezért vitéz úr-

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Vitéz Orbán Mihály, Erdély – Édesapám a II. világháború harcaiban

Orbán Mihály, született 1921 szeptember 28-án Csík-szentmihály – Ajnádon.

Bevonult 1942. október 4-én a 32-es határvasz zászlóaljhoz, amelyet rövid időn belül Gyimesfelsőlókra helyeztek.

1944. augusztusáig itt töltött szolgálatot, figyelőtisztes képzést kapott.

Székely határőr egység

1944. március 19-én mozgósított állományba helyezték és az üteg elfoglalta a gyimesi határon a kijelölt harcállást. 1944. augusztusban az előretörő orosz hadsereg megtámadta őket, körkörös állásokat szerveztek (baloldalon Csukuj tető, jobboldalon Nagyhegyes 1150-es magasági pont, Bükketető 1305-ös magasági pont). Szeptember 6-án a németek felrobbantották a Karakó hidat, ezzel a Gyimesben harcoló csapatok utánpótlása megszűnt. Ebben az időben Orbán Mihály a 32-es hegyiágyús üteg figyelő tisztese volt.

nak szólítanak. De hivatalos levelezésben is sokszor így címeznek.

Persze ehhez meggyőzően kell képviselni az eszmeiséget. Még a lakásomban is ilyen szellemiség lakik. A nappali szoba – zsibongó – tele van népi tárgyakkal, régi, vegyes ereklyékkel, kézimunkákkal. Nemzeti elkötelezettség sugárzik minden oldalról. Még a saját borcím-kém is hirdeti a katonasors varázsát, a vitézi életet.

Évente négyszer-ötször hívnak meg iskolákba, táborokba, hogy „rendkívüli történelmi órát” tartsak a háborúról, a kitüntetéseimről, a katonai ejtőernyőzésről. Felkészülten, történelmi ereklyékkel felszerelve végzem e fontos nevelő munkát.

Civil életemről majd 15-20 év múlva küldök egyszer egy emailt... :)

Befejezés

Kormányzó Urunk – a Legfelsőbb Hadúr – által kimondott és felépített „örökké égő oltárnál” akarok életem végéig szolgálni, ministrálni. Bár tudom, eljön az idő, amikor nagy kalapot emelek, ahogy teszik a régi falusi öregek, mint aki végleg elköszönt, de szemében nem látsz sem könnyet, sem örömet. Mégis szóljon a dal, halkán, de világot rengetően: „Hol vannak a katonák?... Hol vannak a katonák...”.

Ütközeteik főbb színterei: Gyimes, Görgény, Bödön, Szamosvörösmart, Levelek, Nyíregyháza, Taktakenéz, Prügy.

Parancsnokai voltak: Darnay Andor őrnagy, dandár tüzérparancsnok, Jóni Imre százados tüzér-osztag parancsnok, Dr. Csornai Kovács Géza százados üteg parancsnok.

Orbán Mihály a prügyi templomtoronyban végzett megfigyeléseket az orosz csapatokról, a torony kilövésekor megsebesült, mint osztályfigyelő tisztes szakaszvezető. Kórházba került Sárospatakra, majd Kassára. Az akkori és az azelőtti harcokban tanúsított magatartásáért a felettesei 'Nagyezüst' kitüntetésre terjesztették fel a hadosztályhoz. A kitüntetés az osztályparancsban le is jött az osztályhoz, de az Édesapám akkor már kórházban volt. A gyógyulás után nem tudott visszakerülni az egységhez. Fertőszentmiklósról a frontra vitték 1945. januárjában. 1945. szeptember 26-án szerelt le a budapesti 11-ik laktanyában.

Csíkyszereda, 2009. február 5.

vitéz Orbán Mihály lánya
vitéz Huszti Orbán Sarolta

Ui: A leírtakat vitéz Orbán Mihály a Szegedi Tudományegyetem – Juhász Gyula Tudományegyetem Történettudományi Tanszékének 1997-ben küldött pályázatából.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

vitéz Orbán Ferenc – Erdély, Csíkszereda

Nagyapám mesél. Történeteiben a letűnt idő dicsősége feledteti az akkori világ szomorú valóságát. Érezni, hogy nem bánja a gyötrelmeket: büszke, hogy abban az időben helyt állt tehetsége szerint. Kérdemelte a **vitéz Orbán Ferenc** nevet.

1924. február 03-án született Csíksajnádon. 1939. január 06-án elveszítette Édesapját.

1943. nyarán kezdte katonai szolgálatát, leveinte katonaként. Október 4-én a gyimesfelsőlaki 32-es határ vadász zászlóaljba osztották be (az „öreg” Székely-határőr zászlóaljok legénységének fiatalabb erőikkel való feltöltése céljából). Kiképzése a gyimesbükki kiképzőtábor 2. századában kezdődött el vitéz Bucsy László hadnagy felügyelete alatt. Ma is emlegeti még Bucsy hadnagy urat a legnagyobb elismerés és tisztelet hangján. Gyakran hallottam a következő történetet is: kiképzése alatt énekkari tag volt. Az énekkart vitéz Bucsy László hadnagy és Sági László hadapród őrmester vezette. Egyik próba váratlanul megszakadt: a vezetőket egy sürgős értekezletre hívták. Mikor a hosszabbra nyúlt értekezlet véget ért, a visszatérő karvezető már üres termet talált. Takarodó után összehívták az énekkart. A megjelenő Bucsy hadnagy úr csak annyit mondott: „Reggel díszkapu alatt akarok bejönni. Végeztem.” Az énekkarnak azon az éjjelen nem sok ideje volt pihenni: reggelre állt a díszkapu. Bucsy hadnagy úr csak ennyit mondott: „Az nem énekkar, ahol nincs fegyelem.” ezzel le is zárta az ügyet.

1944. márciusában a német megszállással egyidőben megszűnt a kiképzőtábor, 1944. májusában áthelyezték a távbeszélő szakaszba.

Június végén véget ért a tisztes iskola. Előléptették őrzővezetővé. Ez után egy katonai harcászati bemutatót tartottak a Pogány havas lábainál (ún. Bugyogós fürdőnél). Július elsejével továbbképzésre bevezényelték a békási szorosba, onnan vissza Gyergyóditóba. Július végével visszakerültek beosztott századukhoz.

1944. augusztus első napjaiban a század bevonult Gyimesbükkre. Aug. 23-ára virradó éjszaka, amikor a románok átálltak a szövetséges haderők oldalára, minden egység kivonult a kijelölt harci álláspontra, elfoglalva a tüzelőállásokat.

Aug. 26-ra megérkeztek a határra az orosz erők is. Az első összecsapásra ekkor került sor. A Bilibók tetőn kiépített körkörös védőállás, amelyet a gyimesbükki első század védett kb. 150 fővel, volt az első stratégiai pont, amit megkíséreltek elfoglalni. Nagyapám távbeszélőként, tekintettel a súlyos emberhiányra, a zászlóaljparancsnokság közvetlen védelmére volt beosztva, a Bilibók tetőtől kb. 1,5 km. távolságra. Jellemző az emberhiányra, hogy a zászlóaljparancsnokság védelmére mindössze a távbeszélő szakasz legénysége jutott.

Az oroszok támadásai mindig esti órákban kezdődtek, reggelre visszavonultak.

Szeptember 1-jén a „forgatókönyvtől” eltérő délelőtti időpontban újabb támadást indítottak és az éjszakai csatározástól kimerült védőket meglepve, kiszorították őket a magaslatról. A zászlóaljparancsnokságról Böbl Gyula ezredes azonnali ellentámadást rendelt el a még rendelkezésre álló erőikkel. Csatlakozva a szétvert 1. század maradványaihoz, vissza kellett foglalniuk a magaslatot. A zűrzavarban a határ védelmére rendelt néhány német katona szintén tűz alá vette az ellentámadásra készülő és a második védvonal felé közelítő maroknyi magyar egységet. A németek „üdvözlő” lövései és az időközben megjelenő orosz vadászgépek „tiszteletkörei” ellenére sikerült csatlakozni a szétvert század maradékaihoz. Az így összegyűlt kb. 30-40 főnyi kis csoport géppuskás segítséget kapott Deáky Béla zászlós századparancsnok részéről, aki a szomszédos magaslatról állandó géppuskatűz alatt tartotta a Bilibók tetőt

elfoglaló orosz erőket. Ezzel elvonta az ellenség figyelmét, így a maroknyi csapat az erdők védelme alatt oldalról észrevétlenül megközelíthette a magaslat védőállásait annyira, hogy mire az oroszok felfedezhették volna őket, kézigranátokat dobhattak rájuk és a megzavarodott orosz erők részben megfutamodtak, vagy megadták magukat, feladva a nemrég elfoglalt magaslatot.

Három géppuskát egy golyószórót és egy nehézpuskát zsákmányoltak. Nagyapám ekkor kapta meg a bronz vitézségi érmet. A magaslat visszafoglalása után az oroszok több támadást nem indítottak. Román vezetők segítségével erdei utakon az oroszok nagy erőket tudtak a szoros védelmére rendelt erők háta mögé csoportosítani, mivel a szoros védelmét úgy építették ki, hogy a védőállás az egy irányból érkező támadások leküzdésére volt alkalmas. Az akkori vezetők nem gondolták, hogy az orosz erők képesek a hegyi utakon nagyobb erőket is mozgatni, nem beszélve a nehéz gépek (teherautók stb.) mozgatásáról. Megpecsételődött a szoros sorsa.

A Pogány havas magasságában az orosz erők már a Csíki medencébe is betörték, kb. 30-40 km mélységben hatolva be a gyimesi szoros védelmét ellátó erők háta mögé.

Ezért a szoros védelmére rendelt egységek, hogy a teljes bekerítésüket elkerüljék, visszavonulási parancsot kaptak a gyergyói medence irányába. A románok átállásának köszönhetően DÉL-ERDÉLY irányából ellenállás nélkül beözönlő orosz erők állandóan a bekerítéssel fenyegették a keleti határok védelmére rendelt csapatainkat, így a folyamatos visszavonulással járó utóvédharcok jellemezték a gyimesi szorosból a Tisza-partig tartó utat. Csíkszentdomokoson szept. 11-én feloszlatták a székely határőr zászlóaljakat. A fiatal legénységet a határ vadász zászlóaljok között szétosztották. Így Nagyapám a 70-es csoporthoz tartozó Makrai zászlóaljhoz került utóvédhadtestbe. Bucsin, Parajd, Szováta, Szászrégen útvonalon vonultak tovább. Szászrégen előtt kerültek újból tűzvonalba. Szászrégen okt. 1-én adták fel, de a szászrégeni majornál

8 napig feltartották az orosz erőket. Majd Szászlekenye – Bethlen – Magyardécs útvonalon Zilahig vonultak. Zilahon érte őket a Kormányzó Úr fegyverszüneti kiáltványa, de Szálasi hatalomátvétele után folytatódtak a harcok. Így vonultak tovább Szatmárnémeti, Csenger, Nyírmegyes, Ófehértó, Levelek irányába, ahol az orosz erők bekerítették őket. Kemény harcok árán kitörték Napkor – Nyíregyháza irányába. Nyíregyházát ideiglenesen visszafoglalták és két napig tartották, majd feladták, hogy átkelhessenek Tiszalöknél a Tiszán.

Nov. 1-én keltek át a Tiszán. A Nagyhomokosi-pusztán állították fel az ezredparancsnokságot. Nov. 7. táján az oroszok erős tüzérségi támogatással nagy erőket tudtak a Tiszán átjuttatni, egy víz színe alá süllyesztett pontonhídon. Korábban ugyanis egy 64 aknavetőből álló tüzéregység napokon keresztül szétlőtte az oroszok által az éjszaka leple alatt épített hidakat. A tüzet Nagypám bátyja Orbán Mihály szakaszvezető, Prügy-község templom tornyából irányította. Egymásról csak annyit tudtak, hogy nagyjából hol harcol a másik egysége. Csak a Nyíregyházáról történő kivonulás alkalmából találkoztak, amikor a visszavonuló tüzérség egységei megelőzték a kivonuló gyalogos egységeket.

Ez után a Füzeséri tanyára, majd Kishomokosra vonultak vissza, próbálták feltartóztatni az orosz erőket. Itt tudta meg november 11-én, hogy előléptették tizedessé és érdemesnek tartották a Kis-Ezüst vitézségi éremre. Innen Tarcal-Mád irányban vonultak vissza. Szerencs környékén egy hónapnyi állóharc alakult ki. Aztán Tály, Mezőzombor, Boldogkőváralja irányába vonultak vissza. Boldogkőváralja és Hidasnémeti között karácsony előtt esett orosz fogságba.

Boldogkőváraljáról, Szendrőládon át Bors irányába kísérték. Itt töltötték karácsony éjszakáját. Ez után Miskolcra vitték, majd Debrecenbe. Dec. 30-án érkeztek Debre-

cenbe, 1945. újesztendő napján bevagonírozták és elindították Románia irányába. Menet közben minden nap beadtak a vagonba két vödör vizet és nyolc emberenként egy rozscipót. Víz nem jutott mindenkinek, ezért annyira kiszáradt, hogy enni sem tudott, a vagon rácsára fagyott zúmarából próbált némi nedvességhez jutni, de természetesen ez nem sokat segített. Mikor Foksánban kiengedték a vagonból, az útszéli árokból próbálta szomját oltani. Ennek eredményeként vérhast kapott. Szénné pirított kenyéradagjával kúrálta magát, mert a szovjet orvos nem segített a betegeken. 1945. tavaszáig a foksáni fogolytáborban volt, nyomorúságos körülmények között: 2000 embert zsúfoltak egy lovassági istállóba. Lefeküdni nem tudtak, alváásra csak úgy volt lehetőség, hogy felhúzott térdekek egymáshoz dőltek.

Ez alatt az idő alatt annyira legyengült, hogy fogva tartói elhitték: még nem töltötte be a 18. életévét, így elengedték. Kevésbé szerencsés társait pedig útnak indították Szibéria irányába. Foksánból tehervonatra kapaszkodva öt nap alatt jutott vissza Csíkszeredába.

1945. nyarán besorozták a román hadseregbe is sorkatonai szolgáltra. 1 évet töltött a román hadseregben.

És nagypám mesél tovább. A román hadseregben töltött időszak, a háborús éveket követő éhínségek, az ötvenes évek kuláküldözései, a hatvanas évek nagy útjai (teherautó sofőrként bejárta Romániát), a hetvenes évek mentősként szerzett élményei. (Ekkor kezdett fafaragással foglalkozni.) A nyolcvanas évekkel beköszöntő nyugdíjas korszak, kiállítások Csíkszeredától Budapestig, ill. a kilencvenes években Bécsig és Grazig. Történetek, amiket szintén érdemes lejegyezni. Olyan emberélet rajzolódik ki belőlük, amit jó, ha a Csaba királyfiról szóló mondák mellett fiam és majdan unokáim is megismernek.

vitéz Hosszú Levente, vitéz Orbán Ferenc unokája

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Horváth Vilmos VRNT, Vili bácsi élete

*A nagyvilágban és hazánkban
Áldd meg Isten a magyart
Egy ezredéves szenvedésre
Hozz egy jobb kort, s diadalt!*

*Az ősi nyelvben tartsd meg Isten
Árpád dicső nemzetét.
A szétszórtságban szenteld újjá
Örökét és szellemét.*

*A Kárpátoktól új hazánkig
Te adj Isten oltalmat.
Ha szavunk, tettünk egygyé teszed
Megmaradunk magyarnak.*

(Magyar Fohász – Kántor Pál, 1969 – Ontario, Kanada)

A történet egy Zala megyei kis faluban, Szentmargitfalván indult a múlt században: paraszti családban nevelkedő, jóesű, okos kisfiúról, akinek életét a történelem viharai: a háború, a kommunizmus szétzilálta, s szinte gyermekként kénytelen volt megtapasztalni a disszidensek keserű kenyerét. Idegen országban, idegenek között – nem beszélte a nyelvet – és munkát kellett találnia. Idő közben családot alapított, s vállalta a legnehezebb munkát: bányász lett. Ez után történt a tragédia: megvakult. A traumán csak makacs, kitartó, erős jellemének köszönhetően lett úrrá – és elhatározta, nem lesz senkinek sem terhére – de ő fog segíteni, ahol csak tud, másokon. Egy ember, aki maga is segítségre szorul, abban leli örömét, hogy másoknak meglepetésszerűen – segít. Mint mondta: Mire lehet egy ember büszke? – Arra, hogy intézményt vezet, vagy egy szervezetnek az elnöke? – Lehet. Ő 'csak' arra büszke,

hogy a 'vaksága bérét' elosztogatta a szegények és rászorulóknak részére. 37 éve vak. Ezalatt az idő alatt építhetett volna egy gyönyörű házat magának, de Ő nem téglákba rakta a pénzét, hanem a Magyarországtól elidegenített részekben élő magyarok támogatására szentelt. A lelkeket építette – házak helyett. Ezért méltán állhat itt ez az idézet:

„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élete kincsét, ámbár napja múl:
Hanem lerázván, ami benne földi,
Egy éltető eszmévé finomul,
Mely fennmarad, s nőttön nő tiszta fénye...”

Kicsi faluját sem feledte el, kapcsolatait is mind a mai napig féltő gondnal ápolgatja, hiszen magyarságát sohasem tagadta meg, sohasem akart elszakadni az édes, igaz Hazától. A faluban élő öregeket minden évben húsvétkor és karácsonykor csomagokkal lepi meg, megvendégeli a

csékély számú lakosságot. Az évek múlásával sajnos egyre nehezebb a hazlátogatás, a nagy távolság miatt.

Vili bácsi 1960-tól végzett segítő tevékenysége:

1960-1989-ig hadiözvegyeknek, öregeknek csomagok, gyógyszerek küldése; Zalaegerszegre, a művese szolgálat részére nagyobb összeg juttatása.

1990-től napjainkig a magyar nyelv és kultúra támogatása. 'Miska bácsi levelesládájának' éveken át pénzküldés a pályázatok nyerteseinek díjazására; pl. egy pályázatra, melyet kérésére hirdettek meg, 1200 egyéni diák és 53 iskola vett részt.

Vili bácsi és felesége kiérdemlik, hogy levelüket szó szerint idézzük:

- A Duna TV adásainak megkezdése után feleséggel rátértünk a parabola-antennák küldésére a Kárpát-medencébe. Saját zsebünkől 15 óriásantennát küldtünk és 10 db-ot gyűjtésből. Minden adakozó megkapta az elszámolást az antennák vásárlásáról.

Erdélyben a Mezőségben, Vicén, 3 éven át támogattuk a Mezőség tánc- és dalfesztiválját. Valóban nagy támogatást adtunk. Felvettük a kapcsolatot a Bethlen Gábor Kollégiummal, Nagyenyeden, s kb. 10 éven át támogatói, azaz védnökei voltunk a tavaszi három napos kulturális napoknak. Hármalfaluban szintén vállaltuk több iskolával a kulturális rendezvények támogatását, szinte nehéz lenne felsorolni ezeket. Pl: Kibédén a hagyományörzőket támogattuk. A pedagógusok számára is tettünk jelentős felajánlásokat. Meghívtuk őket Belgiumba, s ezzel igyekeztünk munkájukat jutalmazni. 2000-ben a Duna TV segítségével az elcsatolt területeken, 7 iskolában szavalóversenyeket hirdettünk meg. Minden iskolának 50-50.000 forintot küldtünk el a díjakra. Felvidéken, azoknak a tanároknak, akik sokat tettek a magyar kultúráért, nyelvünkért, színházbérleteket adományoztunk. Kassán, Komáromban, Rimaszombatban, Felsőszeliben több alkalommal mi is jelen voltunk az ünnepségeken.

Magyarországon szintén rendeztünk kulturális versenyt, többek között Letenyén járási, Muraszemenyén körzeti versenyeket, az Alföldön pedig Hajdúszoboszlón. Még új harangra is küldtünk hozzájárulást valahova Sopron mellé. Kulturális segítségnyújtás mellett szociális támogatást is végeztünk minden utazásunk alkalmával: öregeket, betegeket segítve.

A megtett 26 erdélyi és 7 felvidéki utazásunk során meleg szeretetet kaptunk és nekem sok-sok könnyet csaltak ki szememből azok az érzések, amelyeket azokkal a magyarokkal éreztem, akik ugyanúgy szívükön viselik nemzetünk sorsát.

Erdélyben 3 kopjafát állítottunk, Nyergestetőn Gál Sándor katonáinak, emléküik tiszteletére; Cserhalmon Szent László királyunk tiszteletére – és Nagyenyeden Sütő András tiszteletére. Itt a Juliánusz Alapítvánnyal jelentünk meg. Az

Erdélyi Vitézekkel pedig Kenderesen, Horthy Miklós kormányzó úr tiszteletére támogattuk a kopjafa-emelést.

Szeretett szülőfalumban is állítottunk kopjafát, melynek felszentelésére püspöki szentmisét celebrált Dr. Bíró László püspök úr. A misén két kórus énekelt. Feleséggem átnyújtotta a Magyarok Világszövetségének emléklapjait, s ajándékainkat az arra érdemeseknek. Falum polgármester-asszonya, Molnár Jánosné – akire mi vagyunk büszkék. Tevékenységét tisztelet és elismerés illeti!

Köszönetet mondok Feleséggemnek, Erzsébetnek mindazért, amit eddig megtehettem. Ő a támaszom, jobb kezem, útítársam a hosszú utakon. Ha kellett, remek beszédeket mondott a hazaszeretetről, a nemzethez való tartozásról.

Tevékenységünket erkölcsileg támogatták: Duna TV, Magyar Rádió, Magyarok Világszövetsége, Pro Patria.

Feleséggel boldogok vagyunk azért is, mert több, mint 300 embernek tudtunk elismeréseket átnyújtani. Itt Belgiumban ilyen alkalmakkal meghívtuk a konzul urat, aki elismeréssel nyilatkozott tevékenységünkről. Feleséggemmel sok elismerést és kitüntetést kaptunk. Szülőfalumban tiszteletbeli polgár kitüntetésben részesültem.

Engem a vakság fölemelt. Mindazt, amit megtettünk, vakságomnak „köszönhető” – és a vele való kártérítésnek. De mindehhez egy remek feleség kitartó ereje kellett minden elgondolásunk megvalósításához, aki minden elismerést megérdemel!

Belgium, Houthalen, 2008.

Kedves Vili bácsi!

A Történelmi Vitézi Rend nevében is köszönjük a magyarságért kifejtett minden erőfeszítéset! Megköszönjük Rendünk irányában megnyilvánult segítő szándékodat.

Kérjük Isten áldását minden további elképzelésed megvalósulásában; kérjük az áldást Rád és kedves Feleségedre, Ötves Erzsébetre. Reméljük és kívánjuk a mielőbbi személyes találkozást.

Szeretettel, rendtársi tisztelettel

Vitéz Hunyadi László, főkapitány

Vitézek albuma

Hasonmás kiadás

1938-ban kiadott, több mint 12000 vitéz adatait tartalmazó kötet reprint kiadása, amelyben 5000 vitéz arcképes ábrázolása is szerepel.

Az eredeti kötet Kiss Lajos tulajdona, amelyet az örökösök gondosan megőriztek. A tulajdonos fia, Kiss János a második világháború idején, majd a kitelepítésekkor többször is elásta a könyvet, de a közel-múltban előkerülvén már nem volt akadály a reprint kiadásnak.

Oldalak száma: 616, könyvméret: 300 × 215 mm, témakör: Történelem

A könyv ára: 15 000 Ft. Más könyvritkaságok is a www.pytheas.hu lapról.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

KÜ LAJOS VRNT

A Fejér megyei közgyűlés 2009. március 15-én Fejér megye Díszpolgárává avatta

Kü Lajost senkinek sem kell bemutatni. Ő az, aki az 1972-es müncheni olimpián a futballválogatott tagjaként ezüst éremmel örvendeztetett meg bennünket magyarokat – és szerzett dicsőséget hazánknak. 1970 és 1974 között 128 mérkőzésen szerepelt a Ferencvárosban. Kétszeres kupagyőztes.

Az FTC-ből a belga FC Bruges csapatához szerződött, s játékosuként BEK-döntőt játszott a Wembley stadionban; BEK ezüstérmesként is bizonyította tehetségét. Az Aranycsapat Alapítvány elnöke. Az Alapítványt Puskás Ferenc, Buzánszki Jenő, Grosics Gyula és Hidegkuti Nándor hozták létre, elnökül pedig Kü Lajost választották.

Kiváló sportember, sport-diplomata; kiváló Ember: a gyermek- és ifjúság nemzeti-, kulturális- és sport nevelése élete egyik fő célja. Ezt pedig egészen egyedülálló módon valósította meg: „kitalálta” a **Kárpát-medencei Összmagyar Nemzeti Diákbajnokságot!**

„Alapítványunk célja, hogy segítsük az ún. anyaországban és a tőle elcsatolt területeken élők kapcsolattartását, egymásra találását. **TESSZÜK EZT HITTEL, SPORTTAL, KULTÚRÁVAL.** Nem túlzás ezt állítanunk, mert a sportvetélkedőt irodalmi és kulturális rendezvények, öku-menikus istentiszteletek kísérik. Itt nem elég gólt rúgni, jól cselezni! A történelem-vetélkedőkön tudni kell, ki volt Thököly, Zrínyi, Hunyadi, de a történelem neves évszámait, eseményeit is! Trianon után így, először együtt van az egész történelmi Magyarország! A Kárpát-medencei diákok egy közös célért, egy közös sportbajnokságon, egy zászló alatt küzdenek. Évek óta foglalkoztatott a kérdés, hogyan lehetne elősegíteni azt, hogy például a szabadkai jobban megismerje a kassait, a székelyudvarhelyi találkozzon a beregszászival, vagy a dunaszerdahelyi a lendvaival. Sporttal, labdarúgással foglalkozó emberként úgy véltem, leginkább egy labdarúgó torna megszervezésével tudok ez ügyben tenni valamit. A selejtező mérkőzések regionális szinten zajlanak, a negyedöntőkre viszont már Magyarországon kerül sor.” (Oriskó Norbert, Szabad Újság nyomán)

A szlovákiai Szabad Újság 2003-ban, a bajnokság indulásakor így buzdítja az iskolákat, diákokat: „Foci – Fiúk, mindent bele! A versenysorozat a baráti kapcsolatok létesítésén és a hagyományok erősítésén túl a Kárpát-medence magyar diáksportjának az anyaországgal és a többi határon túli magyar közösséggel való találkozását szeretné elősegíteni. A legjobbak a kupán kívül érmet és oklevelet kapnak, ezen kívül különdíjat vehet át a legjobb játékos, a legjobb kapus, a gólkirály, sőt a legjobb játévezető is; s a fair-play-díj is gazdára talál.”

Az UMDSZ–Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség tájékoztatása szerint: Kárpátalján a selejtezők programja: „Május 10-ig minden járásban sor került az előselejtezőkre, ezekből 2-2 csapat jutott tovább a megyei versenyekre. A megyei bajnokág első 2 helyezettje vehet részt a ma-

gyarországi előselejtezőkön, s onnan kerülhet be a budapesti döntőbe. A rendezvény kárpátaljai selejtezőinek megnyitója a munkácsi járási Beregrákoson volt.”

Meghirdette az Aranycsapat Alapítvány a 2009-es bajnokságot is. Selejtezők az adott

magyarlakta részeken: Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Délvidék (Szerbia), Délvidék (Horvátország), Muravidék, Őrvidék/Burgenland. Az elődöntőket és a döntőket az Anyaországban rendezik. Lebonyolítás: Nevezhet minden Kárpát-medencei magyar tannyelvű, vagy részben magyar tannyelvű iskola, vagy iskolák közös csapata. A csapatok a befutott nevezések szerint területi csoportokban küzdenek a továbbjutásért. A továbbjutottak a regionális döntőket követően játszanak a magyarországi elődöntőkön, majd a döntőn való szereplés jogáért. (2009. február) A Kárpát-medencei Összmagyar Nemzeti Diákbajnokság labdarúgásban indult hódító útjára, de azóta kézilabdában, asztaliteniszben, sakkban és birkózásban is összemérhetik erejüket a régiók sportemberei.

2008-tól az alap- és középiskolások mellett a felsőfokú intézményeket is bekapcsolták a rendezvénysorozatba. „Úgy gondoljuk, jöjjenek az egyetemisták és a főiskolások is, hiszen ők is részei a magyar nemzetnek!” – mondta Kü Lajos.

S hogy miért éppen Fejér megye díszpolgára lett **Kü Lajos**? – Bár nyugodt szívvel mondhatnánk: bármelyik megyénk büszkén vallhatná Őt díszpolgárának, az ok mégis: **Kü Lajos Székesfehérváron, a megyeszékhelyen született**; itt kezdte tanulmányait, s a sporttal való kapcsolata is itt indult, a Videotonban. S néhány szó róla: négy nyelven beszél, a Semmelweis Egyetem Társadalomtudományi Karán a Gazdasági Sportmenedzser Szakon szerezte meg diplomáját.

A Történelmi Vitézi Rend Pesti Törzsszékének tagja, mivel pesti lakos. Az Észak-Dunántúli Törzsszékhez tartozik területileg Fejér vármegye, így abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy Rendünk nevében két törzskapitány adja át köszöntését és jókívánságait Rendünk és nemzetünk büszkeségének: **nemzetes Kü Lajos úrnak.**

vitéz Turba László
Pest törzskapitánya

vitéz Pintér Kornél
észak-dunántúli törzskapitány

ERDÉLY TÖRZSSZÉK

Sírköszentelés Parajdon, a Sóvidéken, 2008. október 4.

Emlékezzünk, ne feledjünk, adjuk tovább az ifjú generációnak! – Ezt tartotta szem előtt a Történelmi Vitézi Rend Sóvidéki Székkapitánysága, amikor elhatározta, hogy a rendtagok közadakozásából felújítják Nagybacsoni Nagy Zsigmond sírját a parajdi temetőben. Most rövid időre megállni, elcsendesedni jöttünk, hogy emlékezzünk rá és megszenteljük, megáldjuk a felújított síremléket. Ezt követeli tőlünk az ősök tisztelete, magyarságunk, emberségünk.

„Hol sírjaink domborúlnak
Unokáink leborúlnak
S áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.”

– mondja nagy költőnk, s mi magyarok mindig tisztelettel adózunk az ősöknek. Nagybacsoni Nagy Zsigmond megérdemli ezt, mert példás életében olyan utódnak adott életet, akire büszkén tekinthet minden magyar és minden parajdi lakos.

Nagybacsoni Nagy Zsigmond a parajdi sóbánya tisztviselője, pénztárnoka. Három gyermeknek atyja: két lány és egy fiú. Példás, becsületes, szorgalmas ember; sajnos mindössze 33 évet élt. Árva gyermekeit a nagybacsoni rokonok nevelik fel.

Fia nagybacsoni Nagy Vilmos elemi iskolái után gyermekként katonaiskolába kerül.

A hadapród-iskola elvégzése után tiszti rangot kap. Az első világháborúban vitézül harcol, kiténtetést kiténtetés után kap, s emelkedik a tiszti ranglétrán. A gyászos trianoni béke után Magyarországon marad, s az 1920-as években először a Ludovika Akadémiát, majd a vezérkari iskolát végzi el.

A vezérkarhoz kerül, ahol 1940-ben már tábornoki rangban az első magyar hadsereg parancsnoka, szeptember 15-én a IV. hadtest 12-ik gyalogdandárja élén ő vonul be Marosvásárhelyre.

1942. szeptember 24. és 1943. június 12. között a Kállay kormány honvédelmi minisztere lesz. Szálasi hatalomra jutása után letartóztatják és 1945. április végéig börtönben tartják. Az 1940-es évek végén rehabilitálják és nyugdíjazták. 1948. május 30-án halt meg Piliscsabán. Ma itt, Parajdon, a kegyelet emlékművet emelt tiszteletére. Ma emlékezni jöttünk össze, nagy magyar ősök példás életére.

Legyen ez a sír Parajdon szimbólum, a székely tehetség, hazafiasság éltető szimbóluma!

A felújított síremléket megáldotta Fehér Márton a parajdi Római Katolikus Egyház plébánosa, majd emlékszedet tartott vitéz Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya, vitéz Benkő Emőke székkapitány, vitéz Bocskai István székkapitány és Bokor Sándor úr, Parajd polgármestere. Ezt követően a Történelmi Vitézi Rend Csíkszék, Udvarhelyszék, Bardóc-Miklósvárszék, Gyergyószék valamint Szováta-Sóvidék szék tagjai koszorút helyeztek el a síremléknél.

v. Bocskai István székkapitány
Szováta-Sóvidék

Erdélyi Vitézek Bálja, Margitta

Első alkalommal került sor az Észak-Erdélyi Törzsszék vitézeinek báljára Margittán 2009. február 21-én. Örömről szolgált, hogy megtisztelték rendezvényünket anyaországi előljáróink, valamint a székely törzsszék vitézei.

Vitéz Hunyadi László főkapitány úr és vitéz Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitánya nyitották meg a bált. Ezt követően margittai művészek és Észak-erdélyi vitézek előadásában szavatok, énekszámok hangzottak el, megteremtve a kellemes, vidám hangulatot.

Az est főszervezője és házigazdája vitéz Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya volt, aki frissen gipszelt lábbal – de töretlen akaraterővel, fantasztikus energiával és kedvvel 'bálozott'.

Kellemes visszaemlékezni erre az első bálra, melyet – várakozásunk szerint – követni fog a többi.

Vitéz Soltész Gyula mb. törzskapitány, főszéktartó

Köszönetünket fejezzük ki vitéz Bordás István margittai székkapitánynak és vitéz Bereczky András váradi székkapitánynak a sokrétű szervező munkában nyújtott önzetlen segítségért.

Vitéz Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya

1000 éves az Erdélyi Egyházmegye – 1009 – 2009

Szent István király 10 egyházmegyét alapított, köztük a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegyét. Az erdélyi magyarság – sikeres és tehetséges nép lévén – megélte az 1000 esztendő, mely emlékezésre és hálaadásra kötelezi a hívő keresztény Magyarságot.

„Fogjunk tehát össze. Eddig csalóka fények, hamis, de tetsetős elméletek, lázadó és lázító gondolatok, üres jelszavak, az emberi nagyraevágás szírehangjai után futottunk. Sokat vét-

keztünk és a történelem a vétkeinkből font ostonnal kegyetlenül végigvágott rajtunk. Fogjunk hát össze minden nemes és jóakarátú szándékot. Válasszuk meg királyunknak a századok halhatatlan királyát, Krisztust. ...válasszuk az ő jelvényét, a KERESZTET, hogy legalább az utánunk következő nemzedéket, a ti gyermekeiteket, akikért annyi terhet és megaláztatást vállaltatok, a miénkhez hasonló szenvedéstől megkíméljük.”

Márton Áron püspök (1896–1980) beszédéből, 1945.

Március 15. Székelyföldön

Az 1848-as forradalom és szabadságharc hőseinek példája előtt fejet hajtva, az aktuálpolitikai rendellenességeket nem engedve magához – 2009. március 14–15-én méltósággal ünnepelt a csíki magyarság. Sólyom László köztársasági elnök az időközben kialakult diplomáciai hercehurca miatt kénytelen volt látogatását 14-re átütemezni. Erre mondták: „Az idén március 15. két napig tart!”- s 14-re érkeztek az ünneplők Csíkból, Kászomból, Háromszékről a Nyerges-tetőre, ahol Sólyom László kopjafát állított. Beszédében az összefogás szükségességét

hangsúlyozta. „A legfontosabb, hogy minden akadály ellenére együtt ünnepelünk. ...Nemzeti ünnepet nem lehet államilag elrendelni. Az csak akkor lesz ünnep, ha a nép a szívébe fogadja. Nemzeti ünnepet nem lehet eltörölni. Be lehet tiltani, feketére lehet cserélni a piros betűt a naptárban. A szívekből semmilyen külső hatalom nem tudja azt kitörölni. ... Milyen erős vágy, mekkora késztetés sarkallta az 1800-as évek végén a Csíkkászomból Bukarestbe elszármazottakat, hogy itt, a szülőfalujuk mellett magas emlék-

Fotó: v. Huszti Orbán Sarolta

keresztet állítsanak az elesett székely hősöknek! Messze látható jele ez annak, hogy nem itt élnek – de nem szakadtak el. A Nyerges-tetői csata emléke, s annak tanulsága egységbe fogja a csíki székelyeket, s erőt ad, mert ahogy Orbán Balázs mondta: „A szent szabadság érdekében kiöntött vér bizonytalán gyümölcsözni fog.”...Március 15. két év előtti ünnepésekor 2007-ben a kolozsvári Magyar Operában, Románia uniós csatlakozásának évében arról a reménységről beszéltem, amelyet az Európai Unióhoz fűztünk a kisebbségi jogok teljes kibontakozása terén, amelyet más európai példák is mutatnak. 2008. október 23-án Csíkszeredában Székelyföldnek arról a méltánylandó igényéről is szóltam, hogy a gazdasági fejlődéshez történelmi egységének megfelelő igazgatási keretet kapjon. Idén, 2009. március 15-én a nemzet egységét szeretném hangsúlyozni, mely közös ünneplésünkben is kifejeződik. Itt, a Nyerges-tetőn, ezen a helyen, a honvédek sírja felett, az élő emlékmű mellett különös hangsúlya van annak, ha kimondjuk: a nemzet az élők, a holtak, és a még meg nem születettek szövetsége. – Köszönöm, hogy ezt a szövetséget együtt idézhetjük fel.”

v. Huszti Orbán Sarolta – 'Csíkszereda' XVI. 3. szám nyomán.

Könyvajánló

Üdvözlégy, szabadság! Magyar írók Észak-Erdély és a Székelyföld 1940-es visszatéréséről

A 2. bécsi döntés hatása az erdélyi magyar irodalomra – így lehetne leginkább szűkítve visszaadni mindazt, amit e kiváló antológia nyújt. Pomogáts Béla válogatása a teljesség igényével készült, hiszen az antológia több mint félszáz szerző művét, műveit sorakoztatja fel, s teszi ezt úgy, hogy műfajilag is teljességre törekszik: az esszétől a tanulmányokon át, a beszámolótól és riporttól a líráig terjed a skála, miközben bepillantást nyerhetünk a korszak sajtótörténetébe is: az Erdélyi Helikon 1940-es novemberi és decemberi számának teljes anyaga helyet kapott a kötetben, de nem maradt el a Nyugat ankétja sem: Illyés Gyulától és Schöpflin Aladártól Keresztury Dezsőig és Babits Mihályig valamennyi író-költő-irodalmár írása olvasható a téma kapcsán. Kiadja: Kráter Kiadó.

CORVINUS LIBRARY

Magyar Történelmi Könyvtár

Már évek óta üzemel ez az angol nyelvű történelmi vonatkozású honlap. Az utolsó másfél évszázad magyar kormányainak a külföldi propaganda terén elkövetett mulasztását próbálja a kiadott könyvekkel pótolni, ellenségeink évszázados propagandáját ellensúlyozni.

A honlapnak számos magyarországi látogatója is akadt az évek folyamán. Ezek közül jónéhányan egy magyar nyelvű honlap indítására ösztönöznek, hogy minél több érdeklődő hozzáférhessen a nyugaton megjelent történelmi könyveink magyar fordításaihoz.

Ezt a honlapot a magyar középiskolások, egyetemisták, tanárok, történészek, politikusok, a média és a kedves olvasóink számára indítottuk. Keresse fel honlapunkat! <http://www.corvinuslibrary.com/aloldal2.htm>

Hunyadi Mátyás Öcs. Munkaközösség, 2006

Vitézavatás Csíkszeredában

A legszebb hónap második napjára ünnepi díszet öltött nemcsak a természet és a Makovecz Imre tervei alapján megépített Millenniumi templom, hanem a Történelmi Vitézi Rend tagjai és avatandói is. Ősi kultúránk elemeit és keresztény hitünk igazságait magában hordozó templomot történelmi zászlók ékesítették, hogy ez a milió is ihlesse a belépőket annak felismerésére, hogy a múlt erős gyökér, a jelen s a jövő belőle él. A nemzetes asszonyok és urak az avatandókkal együtt felkészülten fogadták a szentmisére zászlók kíséretében bevonuló Történelmi Vitézi Rend előjáróit, a miséző papokat és a Szent Korona mását. A szentmisét Szent István királyról végeztük, aki ezer esztendővel ezelőtt állam és egyházszerzői munkája keretében alapította az Erdélyi püspökséget. Szent István, mivel marandó művet akart, házat és hazát a Sziklára, Krisztusra építette (Mt 7, 24-29). „Ő megtanított, hogy levessük magunkról a régi embert, és kősziklára építsünk országot és életet, hogy minden vihart rendületlenül álljunk.”

Minek van marandó értéke, mihez, vagy kihez köthetjük sorsunkat? Aki Krisztushoz köti életét, az a földi élet viharában is helyt tud állani, megtalálja jövőjét és annak kiteljesedését, az örök életet. A keresztény élet nemcsak reményt ad itt a földön, hanem tartalommal tölti ki életünket. Szent István munkásságát a hegyi beszédben említett „okos ember” magatartása határozta meg, aki házat sziklára építette. Az ország- és egyházszerzés befejezésével bátran nyitott Nyugat és Kelet irányába. Bencés monostorokat, apátságokat építtetett, zarándokutakat szervezett, nemzetközi kapcsolatait bővítette, és ezek ma is hatnak a magyar nép életére.

Szent István Krisztust követve az Isten gyermekeinek útját járta (Ef 4, 17-24). Magára öltötte az új embert, „aki Istenhez hasonló, igaz és valóban szent teremtmény.” Minden cselekedetét teljesen Istennek szentelte, fogadalom és felajánlás útján szüntelen imáiban magát és királyságát a mindenkoron Szűz Istenanya, Mária gyámsága alá helyezte” – írja róla a krónikás. Utolsó tette is olyan, mint Jézusé a kereszten. Kire bízhatná jobbra fiatal keresztény országát, koronáját, népét, lelkét, minth akire a mennyei Atya Egyszülöttét merete bízni, Máriára. És ezzel a tettel fejezi be földi

pályafutását és költözött át az örökké tartó életbe. Ime a példaképünk, egy igazi vezető, Szent István király.

Buzdító beszédében Berszán Lajos kanonok – a gyimesfelsőlaki Árpád-házi Szent Erzsébet Líceum alapítója, lelki vezetője – a magyarság számára legfontosabb három nagy értékről beszélt: az Istenbe vetett hitről, a családról és a hazáról. A tőle megszokott meleg hangvételű, és szív-től szívig ható üzenetében bátorított arra, hogy nemzetünk megmaradásáért vívjuk meg a hit jó harcát, erősítsük a családokat, hogy legyen minél több gyermekszerező magyar család, mert akkor biztosítva van a földi haza is. Szent

Péter szavaival figyelmeztetett: ellenségünk a sátn, mint ordító oroszlán jár körül, keresvén kit nyeljen el, de álljunk ellen vitézül a hit erejében. És mindennap szeretettel munkálkodjunk a magyarság egységéért és jövőnkért.

Szilágyi Zsolt énekes szíveket dobogtató Ave Maria-val és eucharisztikus énekével erősítette hitünket. A vitézavatást zászlószentelés vezette be. Erdély Központi zászlóját v. Darvas-Kozma József szentelte fel, Bardóc-Miklósvár szék zászlóját v. Berszán Lajos és Gyergyószék zászlóját Veress Sándor homorodkarácsonyfalvi plébános áldotta meg. Ezután következett 26 várományos, 3 nemzetvédelmis és 6 posztumusz vitéz avatása. A vitézavatást v. Hunyadi László főkapitány végezte, v. Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya, v. Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya, dr. v. Dengyel Zoltán, dr. v. Bucsy László, v. Szanyó Árpád, v. Béres Ferenc törzskapitányok, v. Jakab Attila székkapitány, v. Tolnai Eta v. hadnagy és több rendtagunk jelenlétében. Az avató ünnepség a magyar himnusz és a székely himnusz eléneklésével zárult. Az

avatást követő ünnepség keretében két személyt vitézi hadnaggyá léptettek elő és tíz személy részesült kitüntetésben. A vitézavatással ismét nagyobb lángra csavartuk szívünk lángját, hogy Istenért, családjáért és hazájáért egyre világosabban és odaadóan tudjunk dolgozni. E felemelő ünnepség mintegy előkészített arra, hogy pünkösd szombatján Csíksomlyón a magyarok Nagyasszonya előtt a legnagyobb tisztelettel tudjunk hódolni, és erőt kérni megrentott nemzetünk felemelkedéséhez.

2009. május 2.

v. Darvas-Kozma József, esperes-plébános

A Történelmi Vitézi Rend Erdély Törzsszékének kitüntetettjei:

Fotó: Koczkás Erzsébet, v. Tolnai Eta

A T.V.R. arany fokozata
v. **Orbán Ferenc**. Példás életéért, valamint a II. világháborúban tanúsított bátor kiállásáért.

A T.V.R. Piis Meritis ezüst fokozata (jobbról balra)
v. Darvas Kozma József rk.esperes
v. Krizbai Imre ref. tiszteletes
v. Gergely István rk. ny. esperes
A nemzeti kisebbségben élő, erdélyi magyarság érdekében kiálló, és autonómiáért küzdő vitézei Rendünknek.

A T.V.R. nemzetvédelmi arany fokozata
Vajda Lajos, Kormányzó úr testőre volt. Példás katonai és civil élete elismeréseként.

A T.V.R. bronz nemzetvédelmi kereszt kitüntetettjei
v. Bartalis János v. hdngy, központi zászlós;
v. Földes Lajos szkp., Kézdiszék;
v. dr. Huszti Orbán Sarolta v. hdngy, kpi kultúrfelelős
v. Kalamár Janka v. hdngy, kincstárnok
A T.V.R. érdekében kifejtett rendkívüli munkájuk elismeréséért.

v. dr. Oláh Bányay Irma
A kommunista meghurcoltatás szenvedéseiről, példás élete, rendünkhöz való ragaszkodása elismeréséül.
v. dr. Kállay Oszkár, Belgium.

A Nyugaton élő magyarság nemzeti tudata megőrzése, ápolása érdekében kifejtett rendkívüli tevékenységéért.
Kinevezés: v. Orbán Imre v. hadnagy, Csíkszék;
v. Bencze Tibor Ferenc v. hadnagy, Marosszék

A kitüntetetteknek és a kinevezésben részesülteknek Rendünk nevében gratulálunk.

v. **Lázár Elemér**
Erdély országos törzskapitánya

ESEMÉNYNAPTÁR

Bardoc-Miklósvárszék

JÚNIUS

7. Trianoni emléknap 4-én a baróti református templomban.

JÚLIUS

Nyári szünet

AUGUSZTUS

8. Bilibók tetői megemlékezés 27-29 között, erdélyi vitézeknek szállás a Deáky panzióban

SZEPTEMBER

Kenderesi megemlékezés 5-6-án az észak-erdélyi rendtársakkal együtt. Utazás közös autóbusszal vagy személyesen

10. Szárazajtai megemlékezés 26-án a szárazajtai templomban és az emlékműnél, koszorúzás

OKTÓBER

11. 56-os megemlékezés a baróti református templomban

DECEMBER – állománygyűlés, évvizsga

Torda – Aranyosszéki Vitézi Szék

JÚNIUS

6. Trianoni megemlékezések

JÚLIUS

Nyári szünet

AUGUSZTUS

Emlékoszlop avatás – koszorúzás Mészkon 27 hős halált halt honvéd emlékére
25. Székkapitányi értekezlet

SZEPTEMBER

12. Zászlóavatás „Torda Aranyos Vitézi Szék” Megemlékezés a „Tordai Csata” 65. éves évfordulóján a Tordai Honvéd Sírkertben – koszorúzás

OKTÓBER

6. Nemzeti gyásznapi
25. '56-os megemlékezés – templomainkban

NOVEMBER

4. Nemzeti gyásznapi

DECEMBER

12. Évvizsga – állományi gyűlés

vitéz **Pataky József** székkapitány
vitéz **Dimény József** hadnagy

BUDA TÖRZSSZÉK

Esemény-beszámoló

Törzsszékünk többek között az alább felsorolt eseményeken vett részt:

Január 30. – „Sátán, el a Szent Koronától!”

Felhívás össz nemzeti tüntetésre a Szent Korona megmentéséért. A demonstrációt több szervezet is képviselte, köztük a Történelmi Vitézi Rend, vitéz Hunyadi László főkapitány úr vezetésével. Buda Törzsszék tagjai is megjelentek az Alkotmánybíróság épülete előtti tiltakozó országos megmozduláson.

Január 31. – Szent Korona megmentéséért szóló demonstráció a Dózsa György úton, a felvonulási terület Regnum Marianum keresztjénél, közös imával.

Február 7. – Horthy mise, Belvárosi Templom. Kormányzó úr halálának évfordulóján hagyományosan, de ezúttal új helyszínen megrendezett emlékmise, melynek a Horthy Miklós Társaság és a Történelmi Vitézi Rend voltak a fő szervezői. Buda Törzskapitánya javasolta, hogy budapesti rendtagoknak ugyanolyan kötelező jellegű legyen ezen a kegyeleti megemlékezésen a megjelenés, mint az állománygyűléseken.

Február 8. – Mány, az ostromlott Budáról történt kitörésről való megemlékezés. Három helyszínen, a katolikus templomban, a Hősi Emlékműnél és a Kitörés emlékkövével a II. világháború egyik utolsó nagy, értelmetlen, de céltudatos vérengzésére emlékeztünk.

Február 11. – A kitörés áldozataira emlékeztünk; XII. ker. Turul-szobornál, a Turul téren.

Február 12. – A kitöréskor, 1945. február 12-én hősi halált halt három magyar honvéd sírját évek óta megkoszorúzza törzsszékünk a Normafánál.

Idén a keresztre egy 'Kitörési Emlékplakettet' is elhelyeztünk, amelyet vitéz Zeidler Sándor székkapitány úr tervezett.

Február 14. – Magyar Vitézek Bálja, Stefánia Palota. Rendünk éves nagy ünnepi eseményén törzsszékünk több asztaltársaságnyi létszámmal jelent meg. Kellemes, jó hangulatú bál volt az idei is. Úgy gondolom, minden vendég őrzi ennek a szép és lélekemelő eseménynek az emlékeit.

Március 11. Március 15-i ünnepség. Magyar Színház'–Árpád születése' c. színdarab és a Déryné életéről szóló monodrámá megtekintése; ez utóbbit Csomor Csilla színművész nő pazar előadásában láthattuk. E rendezvényt Pest Törzsszékkel együtt szerveztük. Buda és Pest Törzsszékek rendtagjainak ez most már a hagyományos, közös Március 15-i megemlékezése.

Március 15. – Megemlékezés a Gábor Áron szobornál, melyet Buda Törzsszék a saját központi megemlékezéseként jegyezt, s hagyományosan a II. ker. Önkormányzat ünnepségén való részvétellel tartottuk. Ezen az ünnepségen dícséretesen szép számmal voltunk jelen. Itt díszegységünk szolgálata annyiban volt különleges, hogy a II. ker. Önkormányzat felkérésére a rendi zászlón kívül rendtársaink tartották a nemzeti lobogót és a II. ker. Önkormányzat zászlaját is.

A Történelmi Vitézi Rend koszorúzásakor végig vaspaps kísérte előljáróinkat.

Március 20. – Koncert a Korona Filmstúdió szervezésében, a MOM Művelődési Központban. E rendezvény érinti a Történelmi Vitézi Rendet is, mivel Koltay Gábor rendező urat Rendünk magas kitüntetésben részesítette.

Március 29. – Közös ima Magyarorszáért. Hősök tere. Talán eddig a legnagyobb rendi létszámmal jelentünk meg, s a 64 vármegye zászlóival álltunk díszőrséget a téren, rendi díszben.

Április 4. – Vitéz boldog Apor Vilmos püspökre emlékeztünk. A Vitézi Szék 2006. évi határozata alapján ez állandó programjaink között szerepel. Megemlékezésünket a XII. kerület televíziója, a Hegyvidék TV is felvette, és Buda Törzskapitányával az ünnepség végén egy kb. 5 perces interjút is készített. Ezúton is kérem rendtársaimat arra, hogy érezzék lelki elkötelezettségnek ezen az eseményen való feltétlen részvételt.

Köszönetet mondok minden rendtársamnak, akik eddig bármilyen mértékben segítettek törzsszékünk munkáját. Reméljük, hogy egyre többen leszünk, akik úgy érzik, tehetnek valamit Rendünkért.

vitéz Bérés Ferenc
Buda Törzsszék törzskapitánya

Buda Törzsszék 2009. évi tavaszi állománygyűlése

2009. április 18-án más törzsszékek után immár Buda Törzsszéke is a Hazatérés Templomának Színháztermében tartotta ez évi első állománygyűlését.

Vitéz Hunyadi László főkapitány úron kívül megtisztelt jelenlétével vitéz Dékány Ágoston országos törzskapitány, vitéz Turba László Pest törzskapitánya és vitéz Hajdú Szabolcs törzskapitány urak is.

A főkapitány úr beszámolóját vitéz Béres Ferenc törzskapitány úr beszámolója követte a következő témakörökben:

a/ 2008. évi elszámolás a törzsszéki pénz felhasználásáról. A tételek elszámolása után megemlítette a „lojalitási költségeket”, mely a tisztségviselők és az aktív rendtársak olyan munkája, hozzájárulása, mely pénzben nem fejezhető ki, de értéke többszöröse a tényleges pénzügyi dolgoknak. E részben külön köszönetet is mondott a rendi hozzájárulások befizetéséért, mely évről évre folyamatosan emelkedik.

b/ Rendi és törzsszéki eseményekről való értesítés. Továbbra is csak elektronikusan a gyorsaság és a költségek miatt. Önként jelentkezőket kért a törzskapitány úr az internettel nem jelentkező rendtársak értesítéséhez.

c/ Részvétel a rendezvényeken. Továbbra is nagyon gyenge, kivéve a március 15.-i rendezvényeket, amelyek a Törzsszék létszámához méltó volt a megjelentek száma.

d/ Buda Törzsszék állandó, hagyományos programjai sorába veszi vitéz Miklósi Zsolt néhai budai törzskapitányunkról való megemlékezését. A törzskapitány úr 2008. május 23.-án hunyt el, ezért minden évben a halála közeli valamelyik hétköznap késő délután lenne ez a megemlékezés.

e/ További, a jövőben elkövetkező események meghatározása, kiemelve ezek közül az augusztusi Bilibók-tetői kirándulást Erdélyben.

f/ Idei felvételi jelentkezések. Az állománygyűlésig idén eddig csak egy posztumusz felterjesztés érkezett. A jelentkezési határidő május 1. Tavaly 16 avatott közül 8-an az eskütétel után adták be jelentkezésüket. Törzskapitány úr

bejelentette, hogy ezt nem támogatja, csak rendkívüli és indokolt esetben fogadja el a határidőn túli jelentkezést.

g/ Törzsszéki zászló. Budának még nincs zászlaja, ezért megrendelünk egy törzsszéki zászlót, mely kb. 100.000 Ft-ba kerülne. A budai törzsszék költségvetését azonban ez jelentősen megterhelné, ezért sok másik törzsszékhez hasonlóan a rendtársak adományaiból finanszíroznánk zászlónk elkészíttetését.

h/ Törzsszéki díszegység. Továbbra is várjuk azoknak a fiatal és középkorú férfiaknak a jelentkezését, akik a rendezvényeken a díszegységben szolgálnának. Legalább 10 főre lenne szükség, hogy egy-egy alkalommal 3-4 fő mindig mozgósítható legyen.

Vitéz Béres Ferenc törzskapitány beszámolóját követő javaslatok, kérdések megválaszolása után sor került 2 rendtársunk könyvbemutatójára. Felkértük Dr. vitéz Béres József nemzeti urat, hogy pár szóval ismertesse a „Szép magyar ének” című énekes könyvét. Utána vitéz Joó Katalin nemzeti asszony édesapja, vitéz Joó Sándor m. kir. főhadnagy 4 kötetes életművéről mondott pár mondatot. Vitéz Joó Katalin a „Vitézi viselkedés, jellem, életvitel a mai korban” című tartalmas, mély gondolatokat ébresztő előadását hallhattuk. A hivatalos program a „Magyar Hiszekegy” elmondása és a zászló kivonulásával ért véget. Szünet után a szokásos vetítés következett a Történelmi Vitézi Rend őszi és tavaszi állománygyűlése közötti időszakról, mintegy másfél órában.

vitéz Madaras Ágnes Buda XII. kerületi hadnagy

BUDAI KLUBNAPOK!

Minden hónap első péntekén (du.) 15.00–18.00 óráig a XI. Budafoki út 11. sz. (FIDESZ-helyiség)
Nyári szünet: július – augusztus
Minden kedves Rendtársunkat szeretettel várjuk!
Nem csak a budaiakat!

v. Lejtényi Éva, dr. Kállayné ter. szkp.

PEST TÖRZSSZÉK

Március 15.

A Történelmi Vitézi Rend Pest Törzsszéke március 11-én – az előző évhez hasonlóan – az 1848-as forradalom és szabadságharc 161. évfordulóján színházi előadással egybekötött megemlékezést tartott a Magyar Színház Sinkovits Imre kisszínpadán.

A díszelőadást megelőző ünnepi beszédet dr. Pelyach István a Szegedi Tudományegyetem történésze tartotta.

Ezt követően a jelenlevők megtekintették Vörösmarty Mihály: Árpád ébredése és Fráter Zoltán: Édes Rózám című, Déryné életéről szóló színműveket.

Az ünnepségen Közép-Magyarország Nyugat-, Buda- és Pest Törzsszéke részéről nyolcvanegy rendtársunk vett részt.

vitéz Turba László
területi törzskapitány

Igaz történet: egészségügy ma!

2008. november elején azt a hírt adta közre az MTI, hogy a Magyar Köztársaság Egészségügyi Minisztériuma mintegy 9 milliárd forintot kíván elkülöníteni az abortuszok várható költségeire. Mindezen összeget elsősorban a gyermekegészségügyről kívánja elvonni, de természetesen az egészségügy egyéb területei sem maradnak érintetlenek.

Fentiek okán az alábbi civil szervezetek nevében az alább látható petíciót fogalmaztuk meg.

A petíció átadásának megszervezésével engem bíztak meg. A továbbiakban olvashatják e szervezetés rövid előzményét.

Először 2008. november közepén hívtam fel a minisztériumot. Többszöri kísérletet tettem az illetékesek megtalálására. Természetesen legelőször a minisztérium titkárságát kerestem telefonon, ahol tájékoztattak arról, hogy kéréssel forduljak Bálint Orsolya Úrhölgyhöz, a sajtóosztály képviselőjéhez. Többszöri hiábavaló telefonhívási kísérletemet követően levelet írtam a nevezett úrhölgynek. (Itt már nem véletlen a kis kezdőbetű.)

Levél 1.

Magyar Köztársaság Egészségügyi Minisztérium

1051 Budapest, Arany János utca 6/8.

Tisztelt Hölgyem, Önhöz továbbított a minisztérium titkársága, hogy időpontot egyeztessünk a következők okán:

A Szent Korona Társaság, a Horthy Miklós Társaság, a Történelmi Vitézi Rend, valamint a Független Újságírók Szövetsége petíciót kíván átadni Dr. Székely Tamás miniszter úrnak a tervezett abortusztörvény, vagy rendelet – a pontos státusát nem ismerjük – elleni tiltakozásunk jeléül. A petíció átadását a sajtónyilvánosság, valamint a lakosság teljes bevonásával szervezzük.

Kérem, kérjük Önt, hogy a petíció átadásának időpontjáról történő egyeztetés céljából, egy előzetes tárgyalást tennék lehetővé.

A mielőbbi egyeztetés azért is szükséges, mert a Budapesti Rendőr-főkapitányság Közrendvédelmi Osztályával is egyeztetni kell a biztonság érdekében.

Konstruktív együttműködésében bízva, a fenti szervezetek nevében

Tisztelettel:

Budapest, 2008.11.20.

vitéz Balog Barna újságíró

Elérhetőségeim:

06-30-9905260, ill. derbalog@t-online.hu

No, ezen Úrhölgy megkeresése azt eredményezte, hogy kaptam tőle egy további nevet, nevezetesen Molnár Katalinét, a minisztérium Érdekegyeztető és Civil Kapcsolatok Osztályának vezetőjét. Természetesen vele is úgy jártam, mint a korábbi úrhölgynél. (kezdőbetű l. fent.) Ezen úrhölgy több-

szöri telefonhívás után sem volt elérhető, ezért újfent levélírást következett.

Levél 2.

Magyar Köztársaság Egészségügyi Minisztérium

1051 Budapest, Arany János utca 6/8.

Molnár Katalin úrhölgy

Az Egészségügyi Minisztérium Tájékoztatási, Érdekegyeztető és Civil Kapcsolatok Osztályának vezetője részére

Tisztelt Osztályvezető Úrhölgy!

Önhöz továbbított Bálint Orsolya, miszerint Ön illetékes abban a kérdésben, hogy időpontot egyeztessen Székely Tamás miniszter úrral, valamint velem, az alább felsorolt civil szervezetek képviseletében eljáró v. Balog Barnával, az általam, az abortusz, illetve a gyermekegészségüggyel kapcsolatos témakörben megfogalmazott petíciójuk átadásával kapcsolatban.

Ezért kérem, hogy e petícióátadással kapcsolatos időpont és körülmények egyeztetése céljából adjon lehetőséget egy megbeszélésre.

Mint azt Bálint Orsolyával is közöltem, a petíció átadását a sajtó, illetve a lakosság teljes nyilvánosságának bevonásával tervezzük.

A Szent Korona Társaság, a Történelmi Vitézi Rend, a Horthy Miklós Társaság, valamint a Független Újságírók Szövetsége nevében:

Tisztelettel:

Budapest, 2008.12.15.

vitéz Balog Barna, újságíró (elérhetőségek stb.)

A levélírást itt is „eredménnyel” járt. Kaptam egy következő nevet. Fent nevezett úrhölgy egyik beosztottját.

(Lehet, hogy rossz helyen kezdtem?) A mintegy két hónapos munkám úgy tűnik, meghozta gyümölcsét: a petíció átadásának időpontját egyeztetni tudtam. Ezt követően került sor az alábbi felhívás közzétételére. E felhívás megjelent a Nemzeti Hírhálón két alkalommal – köszönet érte –, továbbá elküldtem elektronikus levélben a mintegy 60 médium szerkesztőségébe, s több civil szervezet címére.

L. felhívás.

A Szent Korona Társaság, a Horthy Miklós Társaság, a Történelmi Vitézi Rend, valamint a Független Újságírók Szövetsége tüntetéssel egybekötött petíció átadást tart

2009. január 30-án, 10 órai kezdettel

az Egészségi Minisztérium előtt (Budapest V., Arany János utca 6/8.). A petíció és tüntetés témája a jelenlegi kormányzat nemzetpusztító tevékenysége elleni tiltakozás.

Középpontban

**a gyermekgyógyásztól elvont pénzek
átcsoportosítása az abortuszok elvégzésének
költségeinek fedezésére,
azaz a gyermekgyilkosságok,
a nemzetirtás elősegítése érdekében.**

Várjuk a MAGYAR NEMZETBEN gondolkozó szervezetek csatlakozását.

Fenti szervezetek nevében: v. Balog Barna

Sajnálatos, hogy csak az Echo Televízió, valamint az MTI tartotta érdemesnek jelen lenni a petícióátadáson.

L. petíció.

Magyar Köztársaság Egészségügyi Minisztérium
1051 Budapest, Arany János utca 6/8.

Dr. Székely Tamás miniszter úrhoz!

Tisztelt Miniszter úr!

Felháborodásunknak és ellentmondásunknak adunk hangot, amikor tiltakozásul e petíciót átnyújtjuk Önnek az abortuszfinanszírozással kapcsolatban.

Legjobb tudomásunk szerint még az eddig legátkosabbnak nevezett „Rákosi-rezsim” alatt, az úgynevezett Rátkó-rendelet is a nemzetünk megmentését, gyarapodását szolgálta.

Ezzel szemben Önök az abortusz jelen támogatásával teljes nemzetrombolást, mi több, néppusztítást, gyilkosságok sorozatát szolgálják.

Azzal, hogy a gyermekgyógyásztól, s egyéb gyógyító tevékenységtől elvonják az abortuszokhoz szükséges pénzalapokat, s inkább a gyermekáldás megakadályozását kívánják támogatni, kifejezetten nemzetpusztító tevékenységet folytatnak.

Ezzel a tevékenységgel Önök megsértik a Magyar Köztársaság Alkotmányát.

Ezért követeljük az abortuszokra szánt pénzalapok átírányítását a gyógyászati tevékenység finanszírozására.

Ellenkező esetben arra kényszerítenek bennünket, hogy az alkotmánybíróságnál szerezzünk érvényt követelésünknek.

Budapest, **2009. 01. 30.**

A Szent Korona Társaság, a Történelmi Vitézi Rend, a Horthy Miklós Társaság, valamint a Független Újságírók Szövetsége nevében

vitéz Balog Barna

A „elnök úr” titulus nem az én hibám, az előzményekből kitűnik, hogy sehol nem éltem a miniszter úr által megfogalmazott tisztség használatával.

Azért amennyiben elolvasták a válaszlevelet, melynek dátuma is látható, meggyőződhetünk arról, hogy gyors volt a miniszter. Meg kell jegyezni, hogy a levél március 6-án érkezett. Gratulálok a miniszternek, no nem csak a gyorsaságához, munkatársai ügyintézéséhez, de ahhoz is, hogy választát nem a petícióban megfogalmazottakra adta, hanem a jelenleg hatalmon levők stílusához igazodva, másról beszélt.

Ennyi a történet.

v. Balog Barna

EGÉSZSÉGÜGYI MINISZTERIUM
MINISZTER

Iktatószám: 1679-1/2009-0005EGB

Balog Barna
elnök

Szent Korona Társaság

Tisztelt Elnök Úr!

Az abortusz finanszírozásával kapcsolatban született petíciójokra válaszulva a következő tájékoztatást adom.

Az Egészségbiztosítási Alap 2008. évi költségvetésében a terhesség-megszakítással kapcsolatos központi költségvetési térités előirányzata 1 500 millió Ft, a terhesség-megszakítások egyéni téritési díja 706 millió Ft volt.

A 2009. évi költségvetési törvényben a terhesség-megszakítással kapcsolatos központi költségvetési térités előirányzata 1 600 millió Ft, míg a terhesség-megszakítások egyéni téritési díjából tervezett bevétel 740 millió Ft.

A terhesség-megszakítás díját és a szociális rászorultság szerinti kedvezmények mértékét a magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény és annak végrehajtási rendelete a 32/1992. (XII. 23.) NM rendelet szabályozza. Ennek megfelelően azokban az esetekben, amikor egyéni kezdeményezésre történik az abortusz, és a kérelmező szociális helyzete olyan, hogy nem tudná kifizetni a téritési díjat, a terhesség-megszakítás jogszabályban meghatározott téritési díjának csak 30, illetve 50 százalékát kell a kérelmezőnek fizetni, a többit a központi költségvetési támogatás fedezi. A támogatás előirányzatának 100 millió Ft összegű növekedése abból adódik, hogy – az egyébként csökkenő számú abortuszok mellett – a szociális helyzet romlása miatt azzal számoltunk, hogy a korábbinál több kérelmezőnek csak 30 százalékos téritési díjat kell fizetnie.

Az egészségügyi szolgáltatók 2008-ban 43 ezer esetet jelentettek le, mely szám magában foglalja mind a nem kívánt terhesség megszakítását, mind a spontán vetélés ellátását. Ugyanakkor a kormány szándékait jelzi, hogy miközben a terhesség-megszakítással kapcsolatos központi költségvetési térités összege 6,7 százalékkal emelkedik, a gyermekgondozási díj kiadási előirányzata 10,3 százalékkal nő.

A terhesség-megszakítással kapcsolatos központi költségvetési térités az Egészségbiztosítási Alap számára bevételt és nem kiadást jelent. Így növeli és nem csökkenti a gyógyító-megelőző ellátások fedezetét. Kiadásként a terhesség-megszakítást végző egészségügyi szolgáltató finanszírozása jelenik meg – ez azonban nem „pántlikázott pénz”, tehát ezt az összeget a szolgáltató arra költi, amire az intézményi gazdálkodás keretein belül szükségesnek látja (természetesen a terhesség-megszakítás közvetlen költségeit is fedeznie kell valamiből). Az abortuszoknak nincs elkülönített pénzalapja, így a gyermekgyógyásztól történő forrás átcsoportosításról sem beszélhetünk.

Az abortusz jogi szabályozása lehet alkotmányossági kérdés, a jogilag engedélyezett terhesség-megszakítások finanszírozása azonban egészségpolitikai és szociális probléma.

Kérem a tájékoztatás szíves tudomásul vételét.

Budapest, 2009. február „25.”

Tisztelettel:

Dr. Székely Tamás

OLVASÓI LEVELEK

Köszönjük érdeklődésüket, észrevételeiket, cikkeiket. Várjuk továbbra is leveleiket!

Szerkesztőségünk igyekszik minden kérésnek eleget tenni.

Elnézést kérünk, ha kéréseik teljesítése esetenként némi időt vesz igénybe.

Rendtársi üdvözléssel:

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

A Veszprém Megyei Alcsoport hírei

2008. augusztus 14-én Szentkirályszabadján felavatták a település alapítóinak és gyarapítóinak emlékművét. **Dienes Attila** szobrászművész alkotásában a négy zászlótartó fölé egy obeliszken az Árpád nemzetség jelképe, a turul magasodik, mellette az árpádsávós zászló, a község lobogója, a nemzeti, illetve a szovjet uralom utáni újabb ragiba, az Európai Unió kék zászlója kapott helyet.

A megjelenteket **Iványi András** polgármester köszöntötte, majd **Cseh Gyula**, a Szentkirályszabadja Községért Közalapítvány Kuratóriumának elnöke mondott beszédet. Ünnepi szavaiban **Katona Tamás** író, történész többek között szólt arról is, hogy közel fél évszázadig méltatlanul mellőzték az ünnepségen is elhangzott „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország” című dalt, melyet Concertójában Bartók Béla is feldolgozott. (Kevesek előtt ismert, hogy ez a dal az 1922-ben bemutatott „A hamburgi menyasszony” című operett betétdala, melyet 1944-ben betiltottak a zeneszerző **Vincze Zsigmond** és a szövegíró **Kulinyi Ernő** származása miatt – v.P.K.)

Az ünnepi megemlékezésen a Történelmi Vitézi Rend Veszprém Megyei Alcsoportját **Eckert Emil VRNT.** vitézi alhadnagy és **vitéz Springmann Mihály** képviselte.

2008. október 3-án a Történelmi Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoportja, a Magyar Vidék Országos, 56-os Szövetség Veszprém megyei szervezete és „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc Emlékéért Alapítvány” könyvbemutatót tartott Veszprémben.

Dénes János 56-os elítélt, volt országgyűlési képviselő, a Kőbányai Gyógyszergyár 1956-os Munkástanácsának elnöke mutatta be „*Ófelsége a magyar nép*” című könyvtrilógiájának első kötetét. Nagyhatású előadásában beszélt életéről és személyes tapasztalatairól, könyveiben páratlan kordokumentumokat ismertetett meg az 1956-os Forradalom és Szabadságharc előzményeitől egészen a rendszerváltást követő évekig. A könyvbemutatón megjelentek **vitéz Pintér Kornél** törzskapitány köszöntötte.

2008. október 6-án a Történelmi Vitézi Rend Veszprém Megyei Alcsoportja képviselőjében **Zalai Károly VRNT.** vitézi alhadnagy, **Szegedi Mária László VRNT.** és **vitéz Radnai József** vett részt Veszprémben az aradi vértanúk tiszteletére rendezett emlékünnepeken. Az ünnepi programok keretében Veszprém testvérvárosa, az átmenetileg elszakított erdélyi Sepsiszentgyörgy egy jelfát adományozott a csonka-magyarországi Veszprémnek, melyet az egyik jelentős körforgalomban állítottak fel. **Haszmann Pál** alsócsernátoni múzeumigazgató alkotását **Sztakics Éva Judit** sepsiszentgyörgyi alpolgármester és **Debreczeni János** polgármester avatta fel, aki beszédében bocsánatot kért a határon túli magyaroktól a 2004-es, kettős állampolgárságról szóló népszavazás következményei miatt. A megemlékezés a dózsavárosi temetőben folytatódott **Kováts Imre** 1848/49-es honvéd tüzemester, Veszprém volt polgármesterének emléktáblájánál. Az emlékünnepeket koszorúzással ért véget.

Ugyanezen a napon Balatonfüreden **Eckert Emil VRNT.** vitézi alhadnagy és **vitéz Springmann Mihály** képviselte a Történelmi Vitézi Rendet a helyi Önkormányzat által rendezett kegyeleti megemlékezésen.

2008. október 23-án a Történelmi Vitézi Rend Veszprém Megyei Alcsoportja az elmúlt évek hagyományaihoz

húien az idén is a Magyar Vidék Országos '56-os Szövetség bajtársi közösségével közösen emlékezett '56 hőseire. A Veszprém Megyei Rendőrkapitányság épületében elhelyezett emléktáblánál az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 52. évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepségen a kommunista diktatúra börtöneiben 14 évet rabos-

kodó **vitéz Molnár József**, az 56-os Parlament elnöke mondott ünnepi beszédet. Személyes élményeit idézte fel: milyen nagy hatást váltott ki bennük a börtönben, amikor titokban bejutott hozzá és rabtársaihoz **Márai Sándor: Mennyből az angyal** című, az emigrációban írott verse. Megemlékezett arról, hogy nem volt hiába a szenvedés és a mártíromság, de ahogy 52 esztendővel ezelőtt, úgy ma is fel kell lépni a hazug hatalom ellen, hiszen az összefogás a nemzeti ellenállást erősíti.

Az ünnepi műsorban **Juhász Antal VRNT.** szavalata mellett a díszőrséget biztosító Magyar Gárda „Vérbulcsú fiai” Veszprém megyei századának két tagja, **Eri Ildikó** és **Suller Tamás** adott elő egy-egy hazafias hangvételű verset.

Az ünnepség végén Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata, az 56-os Szövetség, a POFOSZ, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség, a Történelmi Vitézi Rend, a Munkástanácsok Veszprém Megyei Szövetsége, a Magyar Gárda „Vérbulcsú fiai” Veszprém megyei százada és a Magyar Demokrata Fórum helyezték el koszorút az emléktáblánál. A megemlékezés végén **vitéz Pintér Kornél** törzskapitány, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke köszönetet mondott azért, hogy 1992-es avatása óta immáron 17. alkalommal gyűltek össze az 1956-os bajtársak tiszteletére emelt emléktáblánál. Kérésére a jelenlévők néma főhajtással adóztak az időközben Hadak Útjára lépett bajtársak emléke előtt.

A Történelmi Vitézi Rend képviselőjében e napon Zircen **Juhász Antal VRNT.**, a Trianon Társaság Bakonyi Tagozatának elnöke Nemesvámoson, Balatonfüzfőn **vitéz Brenner Imre székkapitány**, Lovason **Pintérné vitéz Módi Orsolya**, Balatonfüreden és Veszprémben **Eckert Emil VRNT.** vitézi alhadnagy és **vitéz Springmann Mihály** Veszprémben, továbbá **vitéz Brenner Imre** székkapitány és **Szegedi Mária László VRNT.** koszorúztak a helyi Önkormányzatok által rendezett ünnepi megemlékezéseken. A vármegye számos további településén is megjelent, illetve koszorúzott a Történelmi Vitézi Rend.

vitéz Pintér Kornél
észak-dunántúli
törzskapitány

Őfelsége a Szent Korona Veszprémben

A XVIII. Gizella Napok ünnepi főprogramjaként 2009. május 9-én a *vitéz Woth Imre* törzskapitány, a Magyar Koronaőrök Egyesületének elnöke által vezetett *Magyar Koronaőr* díszkíséretében Veszprémben érkezett Őfelsége, a Szent Korona hiteles másolata. A Polgármesteri Hivatal

előtti Óváros téren *Debreczeni János* polgármester, *Őxelenciája Juliusz Janus* érsek, apostoli nuncius, *Erdő Péter* bíboros, prímás, esztergomi érsek, *Paskai László* bíboros, ny. esztergomi érsek, *Dr. Márfi Gyula* veszprémi érsek, valamint a Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai a város összes harangjának zúgása kíséretében fogadták a Szent Koronát és Boldog Gizella királyné ereklyéjét, melyet körmenetben vittek a Szentháromság téri szentmise színhelyére.

A jelentős eseményen a Történelmi Vitézi Rend képviseletében *vitéz Hunyadi László* Főkapitány úr vezetésével megjelent a Vitézi Szék több törzskapitánya, valamint *Kun László VRNT*. Veszprém vármegyei vitézi hadnagy vezetésével az alsoport számos tagja is.

Az ünnepi szentmisét *Erdő Péter* bíboros, prímás, esztergomi érsek mutatta be, melyen az egyházi főméltóságok mellett az egyházmegye csaknem teljes papsága is megjelent, illetve részt vettek a katolikus szervezetek és intézmények tagjai, vezetői, a *Jeruzsálemi Templomos Lovagrend*, a *Magyar Gárda* vármegyei egysége és számos cserkészcsapat is. Egyházmegyei delegáció érkezett Boldog Gizella királyné szülőföldjéről, Passauból is. A szentmise végén *Őxelenciája Juliusz Janus* apostoli nuncius a megjelenteknek átadta *Őszentsége XVI. Benedek pápa* imádságos üdvözlését.

Este a Gizella Napok főműsorában *Dr. Szendi József* ny. veszprémi érsek mondott ünnepi beszédet, majd bemutatták a „*Sarolt beszélye fiának és menyének azok házassági esküvése előtt*” című misztériumjátékot.

Az ünnepi szentmisére és az egyházmegyei zarándoklatra annak jegyében került sor, hogy 950 esztendővel ezelőtt tért meg *Teremtőjéhez Boldog Gizella királyné, Szent István király hitvese*, aki jegyesi ajándékkul kapta Veszprémet férjétől, államalapító szent királyunktól. Másrészt az idén ünnepeljük a vármegyeverendszer fennállásának 1000. évfordulóját, melyet az Európai Unió segédletével a jelenlegi hatalom most akar szétverni.

Fotó: v. Tolnai Eta

Az ünnepi programsorozat keretében többek között már május 7-én hangversenyt adtak a Szent Mihály Székesegyházban Boldog Gizella királyné tiszteletére, a Gizella Királyné Múzeumban pedig kiállítást nyitott meg *Dr. Márfi Gyula*, a Veszprémi Főegyházmegye érseke.

vitéz Pintér Kornél
észak-dunántúli törzskapitány

ARCHÍVUM

A Történelmi Vitézi Rend archívuma számára köszönettel fogadunk fényképeket, rajzokat, képeslapokat, tábort levelezőlapokat, személyes dokumentumokat a katonaeletről.

Postacím:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület
1095 Budapest, Soroksári út 46.

PÁPAI ALC SOPORT

A barokk Pápa Vitézi Bálja

2008. november 22.

Vitézi Bál Pápan! – Olyan kezdeményezése volt ez négy évvel ezelőtt a Történelmi Vitézi Rend Pápai Alcsoportjának, mely igen tiszteletre méltó. Márai Sándor szavait idézzük:

„Nézz utána, hogy minden napból, a legközségesebb, sivár hétköznapból is ünnepet csinálj – ha pillanatokra is! Egy jóindulatú szóval. Méltányos cselekedettel. ...Nem kell sok az emberi ünnephez. Minden napba belecsempészhetsz valamilyen varázsos elemet... Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb és emberibb, ha megtöltöd a hétköznapok néhány percét a Rendkívülivel: az emberivel, a jóindulatúval, az udvariassal: tehát – az ÜNNEPEL.”

Ők is kiszakítottak néhány pillanatot a mindennapokból, és kinevezték ünnepnek. A találkozás eseményének. Az együtt eltöltött kellemes, könnyed hangulatú, de tartalmas néhány rövid óra az ismerkedést is, baráti kapcsolatok alakulását is jelenti. Tudunk egymásról. S a következő évben talán már várjuk is ezt az Ünnepet, az újbóli találkozást.

Immár 4. éve érkeznek a meghívók – és alakul újra a hagyomány. A bálók rendjébe immár beletartozik a barokk Pápa Vitézi Bálja is.

Helyszín az Edvy Malom Fogadó Barokk Udvarház, házigazda a tulajdonos: vitéz Sántha Csaba és családja, akik visszavásárolták a kommunisták által kisajátított egykori családi tulajdont, a malom romos, cigányok lakta épületét és a hozzá tartozó területet, s visszaállították annak eredeti szépségét. Az épület-együttes funkciója azonban – a kor változott – ma a magyaros, színes-szíves vendégfogadás. A

vendéglátás karmestere pedig v. Sántha nemzeti úr apósa: id. Polgár György királyi mesterszakács.

S hogy még többet tudjunk arról a városról, ahova bálozni érkeztünk: minden évben új- és új oldaláról mutatják be nekünk a pápai lokálpatrióták szűkebb hazájukat. 2008-ban Pápa, mint a kékfestés városa mutatkozott be Fejes Józsefné, Emike előadásában. Természetesen az ő alkalmi kosztümje is – és a táncosok egyik gyönyörű táncruhája is – pápai szabók által, kékfestő anyagból készült. Talán sikerül visszacsalogatni a kékfestőt a modern divat-irányzatba?

Az est énekese: Kiss Gézané, Olga, akivel aztán a vendégsereglet is szívből együtt énekelte a népdalokat. S következett a tánc! A fennállásának 28. évét ünneplő, Magyarországon és külföldön is ismert és elismert – Pápa egyik híressége – a 'Vadvirág' Néptáncgyűttes nyitotta meg a bált – és tartott fergeteges táncbemutatót. Az együttes vezetője: vitéz Horváth Müller Anita és nemzeti Müller Zoltán VRNT rendtársaink.

A bál főszervezője, rendezője pedig vitéz Galántai Márta Edit alhadnagy asszony, aki szíven viselte a bál évről évre történő megrendezését, a program színvonalas összeállítását, s akinek fontos volt, hogy ez a kezdeményezés ne haljon el, maradjon ez az esemény továbbra is a szeretet és barátság, a rendi együvé-tartozás helye és ideje.

Köszönetet mondunk a Pápai Barokk Bál életrehívójának, az őt segítő rendtársainknak, a pápai lokálpatriótáknak, időseknek, fiataloknak egyaránt.

V.T.

v. Galántai Márta Edit, Sántha Márton és v. Sántha Csaba

MÁNYI ALC SOPORT

Kitörés megemlékezés Mányon

A Történelmi Vitézi Rend szervezésében a Fejér vármegyei Mányon 2009. február 8-án a doni harcokban hősi halált halt mányi katonákra, valamint a budapesti 1944/45-ös ostromgyűrűt áttörő, Mány községig eljutott hősökre emlékeztek.

A hazánkat megszálló, kifosztó, nőket megbeestelenítő és a civil lakosságot legyilkoló Vörös Hadsereg csapatai 1944. december 26-án megkezdték Budapest ostromát. A hősiességben 1945. február 11-én elhangzott **vitéz kishindi Hindy Iván** m.kir. vezérezredes utolsó rádióüzenete is: „A királyi palota kiégett romjai között körülzárt bennünket az ellenség. Elegendő élelmünk és vízünk hetek óta nincs. Sorsunkat az Istenre bíztuk. Ha túlélitek ezt a poklot, gondoskodjatok hozzátartozóinkról!”

Ezen a napon, 1945. február 11-én a magyar–német védősereg megkísérelte a kitörést az ostromgyűrűből, hogy a Budai-hegységen keresztül elérjék a Mány – Zsámbék – Tinnye térségében húzódó német vonalakat. Összesen 785-en jutottak át a 14.000 német és 4.500 magyar katonából, önkéntesből és civilből!

A történelem megismételte önmagát, hiszen ez a küzdelem csak a spártai hős király, Leonidas Thermopülai szorosánál lezajlott védelmi harcához hasonlítható.

1944/45 hőseiért is szólt az ima a római katolikus templomban bemutatott szentmisén, melyet Főtisztelendő **Holnapy D. Márton** plébános, premontrei szerzetes atya mutatott be. A szentmisét követően a Hősi Emlékműnél folytatódott a megemlékezés **vitéz Harmath Lajos** m.kir. ejtőernyős hadnagy, tb. székkapitány hazafias szavallatával, majd **vitéz Erdős László** ny. honvéd ezredes mondott nagyhatású beszédet. **Kovács Gitta** szavallatát követően koszorúzásra került sor, az emlékműnél többek között Mány Község Önkormányzata, a Református Gyülekezet, a Római Ka-

Fotó: v. Tolnai Eta

tolikus Egyház, a Történelmi Vitézi Rend, a Német Kisebbségi Önkormányzat és Mány Községéért Egyesület rótta le a kegyeletét.

Főtisztelendő **Holnapy D. Márton** plébános, premontrei szerzetes és Nagytiszteletű **Szabó Ferenc** lelkipásztor áldásosztása után az emlékezők a kitörési emlékműhöz vonultak.

Az emlékműnél **Dr. Szabó József János** alezredes, hadtörténész idézte fel a kitörés időszakát, ezután pedig **Kovács Adél Sára** adott elő egy verset. A Magyar Királyi Hon-

véd I. és II. Egyetemi Rohamzászlóalj Bajtársi Köre nevében **vitéz Lányi Zsolt** volt országgyűlési képviselő emlékezett a hősökre, majd a bolsevizmus előtt Mányon földbirtokos **Mehlschmidt család** képviselőjében **Dékány Csaba** átadta a Római Katolikus Egyháznak a kitörési emlékműhöz általuk készíttetett és a tavalyi megemlékezésen megszentelt harangot.

A koszorúzás alkalmával a Horthy Miklós Társaság, a Történelmi Vitézi Rend, a Magyar Királyi Honvéd I. és II. Egyetemi Rohamzászlóalj Bajtársi Köre, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség, Mány Község Önkormányzata, a Református Gyülekezet, a Római Katolikus Egyház, a Német Kisebbségi Önkormányzat, a Mány Községéért Egyesület és a Mehlschmidt család helyezte el a kegyelet virágait. A takarodó kürtjel után a megemlékezés résztvevői a mányi Leimen Házban, a helyi német közösség központjában kötetlen bajtársi beszélgetéssel, ebéddel zárták a lélekemelő rendezvényt.

A Vitézi Szék képviselőjében megjelent **vitéz Dékány Ágoston** országos törzskapitány, **vitéz Soltész Gyula** törzskapitány, főszéktartó, **vitéz Pintér Kornél** észak-dunántúli területi törzskapitány, **vitéz Hajdú Szabolcs** törzskapitány, **vitéz Turba László** területi törzskapitány, **vitéz Béres Ferenc** területi törzskapitány, **dr. vitéz Kassay Lajos** törzskapitány, rendi ügyész, **vitéz Szanyó Árpád** törzskapitány. A Történelmi Vitézi Rend képviselőjében további csaknem 40 tisztségviselő és rendtárs is megtisztelte jelenlétével a rendezvényt.

Az elmúlt évekhez hasonlóan a szervezés most is **vitéz Sz. Kovács Ferenc** székkapitány, magyarországi széktartó, **vitéz Tolnai Eta** vitézi hadnagy, és **vitéz Szanyó Árpád** törzskapitány áldozatos munkáját dicséri.

vitéz Pintér Kornél
észak-dunántúli törzskapitány

TÖBB EZER LEVELET BÖNGÉSZETT VÉGIG, HOGY FELTÁRJA A FALU TÖRTÉNELMÉT

Kitüntették a mányi időutazót

MÁNY — Marosi Arnold-díjat kapott helytörténeti kutatómunkájának elismeréseként, március 15. alkalmából a Fejér Megyei Közgyűléstől vitéz Sz. Kovács Ferenc. A kutató több ezer levelet és könyvet böngészett végig, hogy feltárja a falu történelmét a kezdetektől egészen a rendszerváltásig.

– Meglepődött a díjon?

– Nagyon. Arról sem tudtam, hogy a mányi képviselő-testület felterjesztett a kitüntetésre. Ez az első kézzelfogható elismerése munkámnak. Nagyon jól esik, mert eddig csak vállveregetéseket kaptam. Saját pénzből, ingyen végzem a kutatómunkát, ami jókora részt vesz el a szabadidőmből. Köszönet érte a családomnak és mindenkinek, aki erkölcsileg támogat.

– Hol tart Mány történetének megismerésében?

– 2002-ben, amikor *Szabó Zoltán* lett a polgármester, felvetődött a gondolat, hogy átfogó helytörténeti kutatás kellene Mányról. Mivel az Országos Levéltárban dolgoztam, és korábban végeztem hasonló munkát, belevágtam. Rengeteg anyagot végigböngésztem Székesfehérváron, a megyei levéltárban, de az adatok többségét az országos anyagokból szereztem. Mány története a 12. századtól 1849-ig van meg, ez a történelmi szakasz majdnem kész. Sok anyagom van az I. és a II. világháborúból is, 1956-ot pedig már feltártam. Érdekes a falu első írásos emléke. Létezett egy oklevél 1082-ből, Szent László idejéből. Eszerint a falu az esztergomi egyházi birtok része volt há-

v. Sz. Kovács Ferencnek dr. Balogh Ibolya, a Fejér Megyei Önkormányzat közgyűlésének elnöke adta át az elismerést

rom szolgálával. Később kiderült, hogy a levél hamis, és száz évvel később született. Ez persze nem zárja ki, hogy akkor is lakták a területet, hiszen római kori kőtáblákat találtak már Mányon.

– Mennyi idő alatt gyűjtött össze ennyi adatot?

– Egy fél évet kitenne, ha úgy számolnám, hogy napi 24 órát dolgoztam rajta. Legalább 300 könyvet és ezer levelet, papírt, oklevelet böngésztem át az évek során. Minden adatot több oldalról ellenőrizni kell, hogy a hitelesség ne szenvedjen csorbát. Amikor elődeink kézzel írt leveleit, feljegzéseit tarthatom a kezemben, olyan, mint egy időutazás.

– Mikor lesz kész Mány történetével?

– Eddig nyolcládányi anyagom gyűlt össze. Könyvet szeretnék készíteni, amely teljes egészében bemutatja a település történelmét a kezdetektől a rendszerváltásig. Öt éven belül ki szeretném adni. Jó lenne egy kivonatot is összeállítani belőle, amit minden helyi iskolás megkapna a történelemkönyv mellé. Az 1848-49-es szabadságharcról ne csak Petőfi vagy Kossuth neve jusson eszükbe, hiszen a pákozdi csatában mányi nemzetőrök is harcoltak, amint a Veszprémi 6. Honvéd Gyalogezredben is. Célom, hogy a nevüket is megőrizzük az utókornak. Nekünk, mányiaknak rájuk is büszkének kell lennünk!

Szabó Tibor

(A cikk megjelent a „Helyi Téma” Bicskei Téma 2009. márciusi számában. Lapunkban való megjelenés: a szerző engedélyével.)

„Justice for Hungary!” – „Igazságot Magyarországnak!”

Tisztelet – és emlékezés a magyar óceánrepülőek emlékének! „Egy dicsőség csak annyit ér, amennyire becsülik!”

Endresz György pilóta és Magyar Sándor navigátor 1931. július 15-én indult az Új-foundlandi Harbour Grace-ből, **július 16-án szálltak le** Budaörsről néhány kilométerre, a Fejér megyei **Bicske határában**.

A repülőgép névadója volt: lord Rothermere, aki a trianoni gyalázatos békediktátum ellen emelte fel szavát nemzetközi viszonylatokban. Ez a repülés hőskorszaka; a világ figyelte a magyar óceánrepülőek előkészületeit, útját – sikerét. Feladatuk végrehajtásakor 3 világrekordot döntöttek meg. Az Észak-Atlanti óceánt 13 óra 50 perc alatt repülték át. Előttük nem sokkal Willey Post és Harold Gatty ugyanezt az utat 15 óra 48 perc alatt teljesítette. Az óceán fölött Endreszék érték el a legnagyobb – 250 km/óra – átlagsebességet. Amerikából Európába repülve olyan messzire, mint ők, addig az időpontig senki sem jutott. Honfitársaink 15.-ként repülték át az Atlanti óceánt.

A mi magyarjaink teljesítménye elismerést és tárgyilagos értékelést érdemel. Ezek a bátor emberek számos iparilag és gazdaságilag jóval fejlettebb, hazánknál nagyobb és gazdagabb ország fiait előzték meg.

Minden nemzet megőrizte óceánrepülőinek emlékét szoborral, vagy emléktáblával. Még a tragikusan végződöttöket is. Az angol elsők – Alcock és Brown – márványszobra a londoni repülőtér bejáratánál áll. Kicsi és sze-

gény, hatalmas és gazdag nemzetek mind leróják hálájukat a nagyszerű cselekedetekért, vagy azért, mert akikre emlékeznek, életüket áldozták egy nemes cél érdekében. Endresz Györgyről a háború előtt Budapest belterületén teret és egy utcát neveztek el, de ezt a háború után megváltoztatták.

Síremléke a Kerepesi úti temetőben 1979-től áll, a repülés néhány lelkes hívének köszönhetően. A második világháború után – azaz 1949-től – nem volt tanácsos az óceánrepülőkről megemlékezni. A gépet neve miatt irredenta, sovinizta és több más negatív jelzővel illették... 2006-ban, az Óceánrepülés 75. évfordulóján emelték az emlékművet a kényszerleszállás színhelyén, a Fejér megyei Bicske határában – azóta e helyszínen minden évben sor kerül az ünnepi megemlékezésre.

„Nem tudok hamarjában merészebb vállalkozást elképzelni, mint az immár világhírűvé lett magyar pilóták óceánrepülése volt... Endresz György és Magyar Sándor lángbetűkkel írták a két világrész egére a magyar keserűség és a magyar reménység ígét... Dicsőség és szeretet ragyogjon a pilóták ifjú homlokán!” **Herczeg Ferenc**

NYUGAT-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Állományba vétel – Körmend, 2008. december 7.

„Legyetek lánglelkű apostolai a magyar vitézségnek, az önzetlen hazaszeretetnek és a fegyelmezett összetartásnak...Maradjatok mintaképei a férfierényeknek, erősítőtű, keménykötésű, hűségben kipróbált magyarok.” – köszöntötte vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó úr a Vitézi Rend tagjait – 1923-ban.

Feladatunk a megváltozott nemzeti és nemzetközi helyzetben nem lett egyszerűbb. Az az értékrend, melyet Kormányzó úr határozott meg a Vitézi Rend működésének előkészítésében és a célkitűzések, amelyekért a Vitézi Rend létrejött – ma is kötelezettségeket rónak ránk.

„Nehéz, súlyos idők próbakövei a férfierényeknek!” – hangoztatta Kormányzó úr. Hazánk történelmében pedig – ennyi idő távlatából is – üzenetszerűen hatnak a szavak. Egység, munka, hit és bizalom.

Nyugat-Dunántúli Törzsszékünk erősödött. A munka sokrétűsége adott. Keresztényi-keresztyéni hitünk változatlan, bizalmunk Rendünk iránt feltétlen, egymás iránt elkötelezett.

Kérjük Isten áldását a Törzsszék munkájára, vezetésére és állományára.

Dr. v. Dengyel Zoltán
törzskapitány

BÁCS-KISKUN MEGYE TÖRZSSZÉKE

Doni emlékezés

Minden évben, – amióta lehetséges, – évente legalább egyszer, az Isten házában (felváltva a 3 történelmi egyház segítségével,) a HOHE és a T.V.R. szervezésében eljövünk, hogy azokért a lelkekért, (fiúkért, apákért, nagyapákért,) elmondjunk egy imát, megemlékezzünk hőseinkről, felidézük hazaszeretetüket, kötelességtudatukat, amellyel életük árán is védelmezni akarták hazánkat a szovjet horda ellen. Kezükbe a történelem adta a fegyvert. Mert a katona nem mérlegelhetette – és nem mérlegelheti ma sem – hogy jó oldalon áll-e? Minden bevetésén az a tudat vezérli, hogy hazája érdekében harcol. A magyar történelem tele van fekete dátumokkal. Ma az egyik legfeketébbre, a 66 évvel ezelőtt lezajlott doni csatára, és a hóban, fagyban ott harcoló és elesett hősökre emlékezünk: arra a majd 120-140 ezer honfitársunkra, rokonunkra, akik ott vesztették el életüket. 1943. januárjában, 66 évvel ezelőtt, sűrű pelyhekben esett a hó messze Oroszországban. A jegesen metsző hidegben, a csendes Don vidékén, az urivi hídfőnél, a Don folyó nagy kanyarulatában elszabadult a pokol. A szörnyű, 35-40 fokok hidegben, megfelelő ellátás és fegyverzet hiányában is, honvédeink puszkára fagyott kezekkel várták a szovjetek támadását, amely január 12-én be is következett, mérhetetlen veszteségeket okozva a magyar hadseregben. A katonák, esküjükhöz híven, a már kilátástalan helyzetben is hősies küzdelmüket vívták a többszörös túlerővel szemben az orosz hómezőkön. Sokszor emberfeletti önfeláldozással védték bajtársaik visszavonulását, és szó szoros értelemben az utolsó leheletükig bátran harcoltak, erőn felüli helyállást tanúsítva a téli doni hadműveletek során. **Csak a kommunista történészek írták, hogy a szovjetek rövid támadását követően pusztult el a 2. magyar hadsereg színe-java, mert a hős magyar katonák többször is visszaverték a többszörös túlerővel támadó, jobban felszerelt szovjet támadásokat.**

Azt általában mondhatjuk, hogy több 10.000 magyar katona nyugszik Voronyezs, Kurszk, Harkov körzetének végtelen mezőin. Ki tudta megőrizni az 1943. januári védelmi harcok és a dermesztő 40 fokok hidegben, fagyban, méteres hóban, gránátok robajában elesett, elmaradt, elszakadt, vagy nem egyszer álló helyben megfagyott katonák síremlékének helyét? Volt-e egyáltalán, aki síremléket, vagy csak egy sebtében összetákolts keresztet vagy jelet is tehetett arra a helyre, ahol elhagyta őket a lélek?

Még az eltemetés is gondot okozott, ha egyáltalán eltemetésre kerültek. Ki és hogyan temette el a tavaszi olvadás után, a hó alól előbukkanó hősi halottakat? Ki tudja ma már, hogy hol temették el Korotojaktól, Osztrogorzsk, vagy Sztarioszkol irányában, nádasokon, ungon-berken át, visszavonulás közben, vagy a kitörés idején elmaradt, sebesülten, vagy megfagyottan, vagy akna gránáttól szétrepenten elesett katonákat? Senki! Sírjaik nagy részét már a következő években, régen benőtte a fű. Házak, ipartelepek, utak épültek felettük. Az egyes fejfákat, – ha voltak is ilyenek, – a kisebb, nagyobb temetőket, már a háború vihara is nyomtalanul eltüntette, ami megmaradt, azt viszont az idő tüntette el nyomtalanul. Néhányan nagy szerencsével még itt élnek közöttünk, hírvivőként tanúsítják a történészek és emlékirók által rögzített eseményeket. A túlélők sokszor sírig viselték sebeiket, nagyon sokszor

megrokknva, betegen tengették életüket tovább. Több tízezeren hadifogságban, vagy a Gulágokon pusztultak el közülük. Főhajtással tisztelgünk előttük is. Alig van olyan család ma hazánkban és itt Kecskeméten is, akinek katona hozzátartozója ne maradt volna ott az orosz hómezőkön.

Bár az elmúlt 10 évben az I. számú magyar Központi katonai temetőben 8.375 elesett magyar katona maradványait temették újra, a II. világháború magyar hősei közül még 80-100 ezer ma sincs újra temetve orosz földön.

A Don-kanyarban 2003. májusában, (60 év múltán!) nyitották meg a II. magyar központi katonai temetőt Rudkino közelében, ahol mostanáig 19.170 magyar katona földi maradványait temették újra, de ezek közül még csak 11.300 hős katona neve került a temetőben kialakított emlékhely márványtábláira. Ez a temető összesen 50 ezer áldozatnak lehet végső nyughelye, és mint Dr. Holló József Ferenc altábornagy úr elmondta, még 80-100 ezernek a felkutatása, újratemetése nem megoldott. Miközben nálunk, már a háború befejezését követő évektől évtizedeken át koszorúztatták, parádés külsőségek között a szovjet hősi emlékműveket, a magyar katonák sírját a földdel tették egyenlővé és csak mostanában, 65 év múltán kezdik keresni az elporladt tetemeiket! A Doni tragédia áldozatai többségének nyughelyét ma sem ismerjük még, így amíg magyar ember él ebben a hazában, az Ő emlékeit szívünkben, emlékeinkben kell hordoznunk és éltetnünk! El kell mondanunk unokáinknak is, amit tudunk ezekről az időről. Hitelesen, hogy megtanulják őseik tiszteletét. Ne hiteltelen történelem órák anyagaként éljen bennük ez az időszak, hanem a családokat ért súlyos veszteség, szeretetük hiánya érintse meg a szívüket is. Mert hiányzanak! A Donnál és a háborúban életüket áldozó hű férfiak egy szent ügyért, a haza védelméért haltak meg ott! „Tiszta ügyért, s így lám, temiattad, érted is hulltak el ők.” A hazaszeretet lángját át kell adnunk a fiataloknak, fiainknak, lányainknak, hogy az ő szívükben égjen tovább, amiért a doni hősök az életüket adták. A doni hősök példája kötelez arra, hogy hozzájuk hasonlóak legyünk, hogy lépéssel se maradjunk mögöttük, amikor áldozatot követel tőlünk magyar mivoltunk. Tőlük kemény helyállást követelt a honvéd eskü, megfogadták, hogy becsülettel élnek és halnak meg. Nekünk a magunk területén kell becsülettel lenni a gonoszok.

Ma is akadnak sajnos olyan honfitársak, akik a hősi halál emlékét el kívánják vitatni apáinktól, testvéreinktől, halott melleikről tépve le a vitézségi érdemeket. De minden igyekezetük ellenére a nemzet ébredőben van és már sokan tudják, hogy mivel tartoznak a doni hősöknek!

Megköszönöm a Református Egyháznak, hogy ebben az évben is helyet adott ennek a megemlékezésnek és Isten segítségével ennek végeztével elmehetünk a Deák téri doni emlékműhöz is, ahol letehetjük az emlékezés jelképéül virágainkat. Szívetek őrizze őket és imáitokban vigyétek nevüket Isten elé minden évben január 12 én.

Így lesz áldott az emléküki!

Dr. Juharosné vitéz Molnár Piroska
székkapitány

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG, KELETI TÖRZSSZÉK

ESEMÉNYNAPTÁR – 2008. október – 2009. április

A Vitézi Tájékoztató utolsó, 2008/4-5. számában közölt eseménynaptárunk folytatásában azokról a 2008. október 23-át követő rendezvényekről emlékezünk meg, melyeken Törzsszékünk önállóan, vagy más törzsszékek rendtársaival közösen képviselte Rendünket.

2008. október 25.

Lovas egységünk szervezésében és részvételével került sor az évadzáró Hubertus vadászlóvágásra, melynek egyik állomása a Szada és Veresegyháza határában lévő kereszt és Trianon emlékmű volt. A mintegy 30 résztvevő lovas az emlékmű előtt sorfalat állva közösen mondta el a Magyar Hiszekegyet.

2008. október 31.

Hagyományosan a halottak napján tisztelegtünk Gödöllőn az I. és II. világháborús emlékműnél a két világháborúban elesett hősök emlékének. Az emlékműsor dalait minden évben dr. v. Bucsyné Prém Katalin VRNT adja elő.

2008. november 5.

Megemlékezés és koszorúzás Teleki Pál, hajdani miniszterelnökünk gödöllői szobránál születésének 129-ik évfordulóján.

2008. november 14.

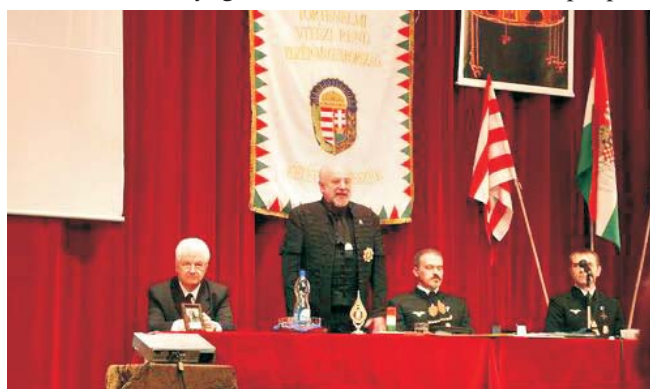
Az Isaszegi Nemzeti Társaság a Rend Isaszegi Alegysége közreműködésével és törzsszékünk támogatásával rendezte dr. Varga Tibor VRNT rendtársunk „Mátyás király igazsága” című előadásának második részét. Az első részt Gödöllőn 2008. májusában rendeztük.

2008. november 15.

„Szent László tereplovaglás”, melynek egyik célja, hogy a mogyoródi csata színhelye felett magasodó szakrális dombon, a Makovecz Imre által tervezett kilátónál a Magyar Hiszekegy elmondásával tisztelegjünk lovagkirályunk szobra előtt.

2008. november 23.

Törzsszékünk őszi állománygyűlése, – melyen főkapitány úr és főszéktartó úr is részt vett – ez alkalommal is v. Csuka Tamás nyugalmazott református tábori püspök,

dandártábornok szolgálatával kezdődött. Ezután v. Szíki Károly színművész rendtársunk szavalt, akinek itt is megköszöntük az egri Markoth Ferenc Kórház melletti vitézhez méltó és mára győzelmet hozó kiállítását. Törzsszéki ügyeink megtárgyalása után 20 újonnan avatott rendtársunk mutatkozott be a történelmi Hunyadi, Mátyás király és 56-os zászlóink alatt, köztük a Kormányzó Úr Dont megjárta katonája, v. Csengődi Mácsik János és szokimondó politológusunk, Boros Bánk Levente VRNT rendtársunk is. Az avatás óta eltelt fél év már eddig is igazolta, hogy törzsszékünk kiváló és megbízható állománnyal gyarapodott.

2008. november 30.

Galgagyörk községgel közösen emlékezett meg törzsszékünk Rechtzügel Árpád magyar királyi századosról, aki a tordai csatában nyújtott kiemelkedő katonai akciójáért a Magyar Királyi Honvédség 12-ik tagjaként kapta meg a Magyar Tiszti Arany Vitézségi Érmét. Mivel a háború be-

fejzése miatt a vitézi címet már nem kaphatta meg, Törzsszékünk ez évben terjeszti fel a posztumusz vitézi rangra. Közzétesszük Galgagyörk polgármesterasszonyának méltató levelét.

2008. december 6.

Az egyik legkedveltebb és legnagyobb létszámú tereplovaglás minden évben a játékos „Mikulás”- lovaglás. A 30-40 Mikulás- és krampuszjelmez, csengettyűs, csörgős, virgácsos lovas uticélja Barta Zsolt VRNT rendtársunk mogoródi dombtetőn lévő lovastanyája. Itt családi-as vendéglátás és némi virgácsolás keretében köszöntjük fel a közeli napokban névnapjukat vagy születésnapjukat ünneplő rendtársainkat és lovas barátainkat.

2008. december 7.

A körmendi Batthyány kastély hajdani kórháztermében lélekemelő állományba-vételben vettünk részt. Törzsszékünket az avatási protokoll aktív résztvevőiként Czapp Béla VRNT, Bárány István VRNT, v. Szentpétery István koronaőr és dr. v. Bucsy László törzskapitány képviselte. A Történelmi Vitéz Rendhez csatlakozó rendtársainkat ezúton is szeretettel üdvözljük.

2008. december 13.

A Pécelen is húzódo Attila-vonal harcaira is emlékezve az első világháború hőseinek és áldozatainak tiszteletére rendezett megemlékezést a Péceli Milleniumi Nemzeti Hagyományőrző Alapítvány. A helyi temetőben nyugszik vitéz Pozsonyi Ottó, aki fiatal hadnagyként esett el az Attila-vonalban. Isaszegi alegységünk tagjai az ünnepi szentmise után az ő sírjánál is tisztelegtek. Az Alapítvány elnökhasszonya levélben mondott köszönetet a „megemlékezés színvonalas megtartásához nyújtott segítségért”:

„A Történelmi Vitéz Rend Isaszegi Alegységének tagjai ünnepélyes megjelenésükkel nagy mértékben hozzájárultak a megemlékezés ünnepélyessé tételéhez. Kérem, tolmácsolja köszönetünket az Isaszegi Alegység ünnepségen résztvevő tagjai felé. Kérjük, hogy a továbbiakban is támogassák részvételükkel rendezvényeinket.” – írta Bitter Jánosné.

Elnökasszony méltató sorait megköszönjük, nagyra értékeljük.

Galgagyörk község POLGÁRMESTERÉTŐL

2681 Galgagyörk, Rákóczi út 12.
Tel/fax: 27/563-750, -751
e-mail: szabadi.monika@invitel.hu

Iktatószám: 43-2/08

Történelmi Vitéz Rend
A Vitéz Rend Főkapitánya
v. Hunyadi László
Budapest, Magyar u. 27.
1053

Tisztelt Vitéz Hunyadi László Főkapitány Úr!

Tiszteletemet és köszönetemet fejezem ki az iránt, hogy 2008. november 30-án Galgagyörkön, a Történelmi Vitéz Rendet méltón képviselték a Középmagyarország Keleti Törzsszékének vitézei, Dr. vitéz Bucsy László Törzskapitány Úr vezetésével.

E napon Rechtzúgel Árpád arany vitézségi érmes százados tiszteletére tartottunk Istentiszteletet, abból az alkalomból, hogy a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság sírját, a Nemzeti Sírkert részévé nyilvánította 2007. szeptember 12-én. Az Istentisztelet után került sor a koszorúzásra.

Dr. vitéz Bucsy László Törzskapitány Úr munkája, segítőkész hozzáállása, az ott elhangzott beszéde nagymértékben hozzájárult, hogy e esemény feledhetetlen legyen, - a médián keresztül - akár több ezer magyar ember számára.

Tisztelettel:

 Szabadi Mónica

Galgagyörk, 2008. december 1.

Tájékoztatásul kapja: Dr. v. Bucsy László törzskapitány.

2008. december 21.

A téli napfordulón szerte az országban számos magaslaton és hegyormon idén is kigyulladtak a magyarság összefogását jelző tüzek. A Kárpát-medencén átívelő fénylánc egyik máglyáját szadai, veresegyházi és gödöllői rendtársaink a környék lakóival együtt lobbantották lángra.

2008. december 21.

A pálos szerzetesek 2008. dec. 3-án ünnepelték rendjük pápai jóváhagyásának 700-ik évfordulóját. Erre emlékezve a téli napfordulón állítottak szobrot a rendalapító, Boldog Özsébnek Pilisszántón, a „Csillagösvényen”. Törzsszékünket VRNT rendtársaink, Antal Álmos György és felesége képviselte. (képünkön) A nemzetes asszony beszámoló leveléből idézzük: „A szobor szentelése és felavatása után szentmise volt a Mako-vecz Ime által tervezett terméskőből épült, kéttornyú kápolna előtt. A misét Bátor Botond perjel, a magyarországi pálos szerzetesek vezetője celebrálta. A Ziribár nevű hegy mögül a felkelő nap sugarai a kápolnában lévő Szűzanya szobor arcát és glóriáját világították meg a kápolna 2006. évi felépítése óta először. Szere-

tettel ajánljuk minden magyar kereszténynek e csodálatos és misztikus hely felkeresését és valamennyiünk imádságát Magyarország feltámadásáért”.

2008. december 30.

Lovas egységünk évadzáró tereplovlása. Ez alkalommal került szóba először, hogy rendi lovasaink egységesített nyeregalátétjét mindkét oldalon műhímzett, a vitézi köpenyhez hasonló módon vitézi címerrel lássuk el.

2009. január 8.

Poszthumusz rendtársunkra, vitéz Wass Albertre emlékeztünk gödöllői szobránál születésének 101-ik évfordulóján. A Református Líceum által szervezett rendezvényen a város diákjai dícséretes számban vettek részt. Törzsszékünket 4 fős koszorúzó díszegység képviselte. Az általános iskolák nevében dr. v. Bucsyné Prém Katalin is koszorúzott.

2009. január 10.

A 2008. december 27-e óta tartó, Gázát ért brutális izraeli támadás miatt a Magyarországi Palesztinok Szövetsége tüntetést szervezett az Oktogonon majd a Hősök téren. A megmozduláson különös tekintettel az ártatlan civilek és az addig már mintegy 300 palesztin gyermek halálára sok más magyar résztvevővel együtt magyar nemzeti és palesztin zászlók alatt szimpatizánsként vettünk részt. Jelenlétünkről az aktuális média több fotót is közölt.

2009. január 11.

Az országban elsőként állított Wass Albert szobornál tartott verőcei megemlékezésen szintén megemlékeztek az író születésének 101-ik évfordulójáról. A rendezvényen Főkapitány Úr is megjelent, 14 fős köpenyes, zászlós rendi egységünk díszőrséget is adva koszorúzott. Köszönet a gödöllői, szadai, veresegyházi és isaszegi rendtársaknak a hideg időben való helytállásért.

2009. január 11.

A verőcei rendezvénnyel egyidőben az Isaszegi Művelődési Házban a doni harcokra emlékeztek. Rendünk nevében vitéz Bodrogi Imre, Csekeő Ervin VRNT, Kovács Gábor VRNT és vitéz Székely András Bertalan rendtársaink vettek részt és koszorúztak.

2009. január 30.

„Sátán, el a Szent Koronától!” ezzel a felkiáltással nemzeti oldalon álló szervezetek – köztük szervezőként a Történelmi Vitézi Rend – össznemzeti tüntetést hirdetett az Alkotmánybíróság elé az ország kiárusítása ellen. Főkapitány Úr utasítására rendünk igen nagy létszámmal és látványos zászlódíszsel jelent meg. Törzsszékünket mintegy 40 fővel képviseltük.

2009. február 8.

Rendünk Mányban emlékmise után a Hősi Emlékműnél és a Kitörés Emlékkövénel tisztelgett a doni harcokban hősi halált halt mányi katonák, valamint a kitörés hősi halottai és a Mányig eljutó túlélők emléke előtt. 10 fős zászlós díszegységünket Bányai László VRNT vezette. Törzsszékünk nevében a budai hegyekben is harcoló V. Pántis István koszorúzott.

2009. február 14.

Asztaltársaságainkkal vettünk részt a Magyar Vitézek Bálján a Stefánia Palotában.

2009. február 25.

Dr. Kardos Gábor VRNT rendtársunk kezdeményezésére térségünk nemzeti oldalon álló civil szervezeteivel és pártjaival közösen rendezte a Történelmi Vitézi Rend a kommunizmus áldozatainak emléknapiját az isaszegi Művelődési Házban. A rendezvényre meghívót kapott a térség valamennyi vitéze, függetlenül attól, hogy a Rend melyik ágát képviseli. Az emlékműsor előadói Zsákai Piroska egykori hortobágyi kitelepített és vitéz Koós Ottó, a Gulágon fogolyként 12 évet töltött magyar királyi százados voltak. Az est megemlékező dalait orgonakísérettel adta elő dr. v. Bucsyné Prém Katalin VRNT. Ezt követően a résztvevők fáklyás felvonulása indult az I. és II. világháborús emlékműhöz, ahol felavatták és Rendünk nevében is megkoszorúztuk a kommunizmus áldozatainak emléktábláját. Hatvani Miklós polgármester beszéde után áldást mondott Gulyka József címzetes prépost esperes és Bajusz Árpád református lelkész. Minthogy törzsszékünk állományának döntő többsége rendi díszben jelen volt a megemlékezésen, Főkapitány Úr a rendezvényt állománygyűlésnek fogadta el.

2009. március 15.

A gödöllői városi megemlékezés hagyományos befejezése a lovas felvonulás, melyet ez évben már szinte önállóan szervezett a lovas rendtársaink által alapított Tarsolyos Lovasegylet. Az Egyletben kiemelt szerepet kapnak a vitézi értékrenddel megegyező követelmények és a hagyományörzés. Ez évben az eddigi legnagyobb létszámú

lovas és fogat vonult fel. (168 ló, 17 fogat) Lovasainkat a vitézi nagyjelvényes Bocskai öltözetben kívül egységesített, vitézi címerrel díszített, vörös nyeregalátéik is megkülönböztették. Nemzeti ünnepünket duna-haraszti és isaszegi alegységünk is méltóképpen megünnepelte.

2009. március 21.

A Magyarok Szövetsége zászlóbontásán 30 fős díszegységgel vettünk részt a Szövetség rendelkezésére bocsátva történelmi- és a vármegye-zászlóinkat is. A 2008. évi cso-

dálatos Kunszentmiklós-Böszörmény-i, Kurultájban gyökerező Szövetség kialakulását és munkáját folyamatosan figyelemmel kísértük a Börzsönyi Nemzeti Tanácskozáson és a két kunszentmiklói országos gyűlésen át egészen a Zászlóbontásig. Rendünk úgy ítélte meg, hogy immár az egész országra kiterjedő, nemzetközi kapcsolatait és saját médiumát is kiépítő civil, nemzetünk valós érdekeit mindenek elé helyező és minden hasonló gondolkodású csoportosulást természetes szövetségesének tekintő szervezetet támogatni tudja. Rendtársainknak javasolni tudjuk, hogy a Vukics Ferenc által életre hívott Szövetség tevékenységéről tájékozódjanak az interneten.

2009. március 27.

A gödöllői hölgyek Socius Kör Közhasznú Egyesületével közösen szervezett polgári estet törzsszékünk a Városi Könyvtárban. A „Szellemi ébredés kell” című rendezvény

vendége dr. Csókay András idegsebész főorvos volt, beszélgetőpartnere Pataky Enikő, a HirTV műsorvezetője. Estjüket dr. v. Bucsy László felvezetése után a Magyarok Szövetsége egyórás bemutatkozása előzte meg dr. Tóth Ferenc egyetemi docens előadásával.

2009. március 29.

Az „Ima Magyarországért” című rendezvényen Rendünk talán eddigi legnagyobb létszámú díszegységgel vettünk részt a Hősök terén. A 64 vármegye zászlóival 64 díszköpenyes rendtársunk vonult fel és adta keretét annak a magyar kulturális, szellemi hagyományt megelevenítő műsornak és közös imának, melyet hazánk sorsának jobbrafordulásáért szervezett dr. Papp Lajos szívsebész és

Jelenczki István filmrendező. A szemerkélő eső ellenére is látványos és felemelő eseményről a magyar média várható módon alig adott hírt.

2009. április 5.

Mint ahogy egy korábbi Vitézi Tájékoztatóban hírül adtuk, rendtársaink oroszlánrészt vállaltak egy vizét vesztett, elmosarasodott és betemetésre ítélt gödöllői tó új életre keltésében. A sikeres munka a környezetvédelem szép példája volt, de a tó és környéke igényli az évenkénti „karbantartást”. Ezen a napon v. Bányai László, v. Barabás Zengő, v. Besse Aladár,

dr. v. Bucsy László, dr. v. Bucsyné Prém Katalin, Hruszinszki Ferenc VRNT, Lovas Károly VRNT és Tóth Győző VRNT rendtársaink vettek részt a munkában láttatva, hogy a nemzetvédelem mellett a természetvédelem is fontos számunkra. Munka közben a tónál talákoztunk v. Gódor Balázssal és nejevel, Hazenauer Zitával VRNT nemzetes asszonnyal, akiknek örömhírét megtalálják a „Gólyahír” rovatban.

2009. április 5.

Feszített nap volt ez, különösen azoknak a rendtársaknak, akik a délelőtti „tótakarítás” után délután már rendi díszben álltak a Hősök terén a civilek előrehozott választást követelő, hatalmas demonstrációján. A több, mint kétszázézeres tömeg „Döntsön a nép, döntsön a nemzet,

döntsön a választópolgár!” jelszó alatt előrehozott választást és radikális változásokat is követelve folyamatos tüntetéseket helyezett kilátásba a fennálló balliberális, nemzetvesztő hatalom ellen.

2009. április 7.

Az 1848-as dicsőséges Tavaszi Hadjárat útvonalát és csatáit felelevenítő Hagyományőrző Lovas Bandériumot Törzsszékünk lovas egysége fogadta, majd kíséerte a Királyi Kastélyban tartott megemlékezésre és a gödöllői temetőben lévő, 1848-as Emlékműnél lezajlott koszorúzásra. Továbbvonuló lovas bajtársainkat a búcsúzás előtt városunk Szada határában látta vendégül.

2009. április 14.

Az április 5-i rendezvény folytatásaként vettünk részt a Parlament előtti Alkotmány utcai tüntetésen. Az ilyen miniszterelnök-váltás ellen tiltakozó tömeget sajnos nemcsak a jégeső verte, hanem a hatalom ismét könnygázt vetett be gyermekeket és időseket sem kímélve. A Magyar Gárda ez alkalommal szembeszállt a rendőrséggel, lehe-

tővé téve ezzel a tüntető civilek biztonságos visszavonulását. A tüntetők hívására sajnos az ellenzéki képviselők közül is csak néhányan jöttek ki az Országházból, vitéz Wittner Mária és Ékes Ilona képviselőasszonyokban ezúttal sem csalódtunk. Várjuk a libatolvaj gyilkos miniszterelnök kormányra elleni további civil lépéseket.

Megköszönöm minden rendtársamnak eddigi munkáját, mellyel Rendünk és törzsszékünk hírnevét öregbítették. Köszönetet mondok mindazoknak a rendtársaimnak, akik törzsszéki beszámolóim összeállításában segítségemre voltak.

vitéz Bucsy László
törzskapitány

Fotók: Bárány István VRNT, v. Bodrogi Imre, Dr. v. Bucsyné Prém Katalin VRNT, v. Dévai Krisztina, Járomi Zsolt, Koczkás Erzsébet, Lethenyi László, Molnár László, Szabadi Attila VRNT, v. Tolnai Eta, Tóth Péter, Winthager Károly.

Vállalok levéltári kutatásokat megbízás alapján.
Katonai, '56-os, illetve megfigyelési ügyekben.
A Történelmi Vitézi Rendbe való felvételhez;
'56-os Emlékéremhez; Családtörténethez.
A felkutatott anyagról digitális másolatot, hiteles másolatot készítek,
igény szerint.
Saját adatbázisomban lévő adatokról hiteles másolatokat készítek.

Bővebb felvilágosítás:

vitéz Sz. Kovács Ferenc
törzsszéki kapitány

Telefon: 06 (20) 9190-578 (9–20 óra között)

VÁROM MEGKERESÉSÉT, HÍVJON BIZALOMMAL!

KÖSZÖNJÜK, IMRE BÁCSI!

Vitéz Tóth Imre nemzeti úr – bár kora nem látszik rajta – 83. évében jár. Évek óta a rá jellemző precizitással intézte valkói, vácszentlászlói és turai rendtársaink rendi ügyeit. Mint ezt megbízásakor is elmondtam, vitézi alhadnagyi rangja természetesen jelképes, hiszen korára és valóban vitézi életpályájára való tekintettel felettesemnek tekintem.

Egészségügyi okokra való tekintettel kellett mégis úgy döntenie, hogy az alábbi sorokkal kérje felmentését: „Nagy megtiszteltetésnek vettem – anno – vitézi alhadnagyi megbízásom, melynek iparkodtam is legjobb tudásom szerint eleget tenni vitéz „ősöm” emlékének adózva. Sajnos azonban az idő eljárt felettem, hisz 83 éves vagyok. Így hát egész életemben önzetlenül végzett közéleti tevékenységem végére értem, egészségi helyzetem révén. Ennek okán kérem tehát megbízatásom alóli felmentésemet. Abban a reményben, hogy megértesz, s elfogadod a javaslatomat. Természetesen a Rendnek továbbra is tagja maradok, Neked pedig a jövőben is eredményes törzskapitányi munkát kívánok.”

Most, amikor sajnálattal elfogadjuk a nemzeti úr lemondását, illőnek tartjuk, hogy önéletrajza alapján munkásságát ismertessük.

„Tanítói pályáját 1947-ben a Bács-Kiskun megyei Felsőterek szálláson kezdte. Az 1956-os forradalomban való tevékeny részvételéért egy évre internálták, aztán két év börtönrre ítélték. Állásából elbocsájtva kubikosként dolgozott az építőiparban. 1961-ben a megyét is elhagyva baráti kapcsolat révén visszakérült pályájára. A Gödöllő melletti Valkón, majd Vácszentlászlón – a Valkó című könyv társszerzőjeként – tanított, 1986-os nyugdíjbavonulása után intenzíven bekapcsolódott a közéletbe.

1989. május 7-én többéves harca eredményeként és irányításával felújításra és felavatásra került az I. világháborús szobor és emlékmű az új szoborparkban. Ezt egészítette ki a II. világháborús hősi halottaknak és áldozatoknak emléktáblájával, valamint az országban elsők között a színes koronás magyar címerrel. Szervezésével és irányításával 1990-ben társadalmi munkával és az önkormányzat támogatásával újították fel a valkói zsidó temetőt.

1991. október 23-án a Hazáért és Szabadságért 1956-os Emlékéremben részesült. 1992. április 27-én Vácszentlászló Községért kitüntetést kapott. 1992. október 8-án Podmaniczky-Díjjal tüntették ki.

1994. november 19-én a Vácszentlászló körüli II. világháborús harcokban elesett katonák tömegsírjánál kezdeményezésére és irányító munkájával állítottak kopjafákat ünnepélyes keretek között. A Millecentenárium évében, 1996. július 6-án szintén kezdeményezésére és tervei alapján készült el a kettős kereszt emlékmű a Kárpát-medencei Szentlászló nevű települések találkozájának emlékére.

1999. augusztus 19-én anyai nagyapja, vitéz Rímai Sándor várományosaként avatták vitézzé. 2001-ben megírta

és kiadta községe történetét „Vácszentlászló 1945 – 2000.” címmel. 2002. március 23-án „Pest megye Népművészetéért” díjat kapott. 1992-2000. között 9 éven át szerkesztette az általa kezdeményezett helyi lapot, a Kisbíró. 1990. és 2005. között 15 évig vezette községe Férfi Nyugdíjas Klubját.

2005. december 10-én vitéz Hunyadi László, Rendünk főkapitánya érdemei elismeréséül bronz érdemkereszttel tüntette ki.

Nem csak rendi munkát köszönjük, hanem azt a magad mögött hagyott, tiszteletreméltó és követendő életutat is, melyet példaként állíthatunk valamennyi rendtársunk, különösen a fiatalok elé. Kívánunk nekik olyan pedagógusokat, mint amilyen Te vagy!

További életedhez egészséget, családotban örömet és Isten áldását kérjük!

Dr. vitéz Bucsy László
törzskapitány

Magyar Tengerészek Egyesülete

A Történelmi Vitézi Rend díszelgő tengerész egysége **v. Putzkaller Aladár mb. v. hadnagya** és **Párniczkyné v. Takács Erzsébet székkapitány asszony** vezetésével a már megszokott módon, aktívan vett részt Rendünk, társ-lovagrendek és az azonos értékrendek mentén működő szervezetek rendezvényein, emelve az események színvonalát.

A Magyar Tengerészek Egyesületével Rendünknek kiváló a kapcsolata. Nagyra értékeljük bajtársaink, barátaink – és, mivel a Tengerészek legtöbbje Rendünknek is tagja – rendtársaink munkáját, lojalitását.

Megköszönjük a folyamatos, önzetlen együttműködést, mely töretlen és mondhatjuk, egyre erősödik feladataink számának emelkedésével.

Történelmi Vitézi Rend

1025 Budapest, Csalán u. 34.
Telefon: 200-1973
Bankszámlaszám:
10700378-27035304-51100005
Adószám: 18109386-1-41
Nyilvántartási szám: 8738

Kérjük Rendtársainkat, a Vitézi Tájékoztató kiadásához – anyagi lehetőségeikhez mérten – szíveskedjenek hozzájárulni. Szívesen vesszük hirdetések elhelyezésének kérését.

Az alapítványi támogatásról kérésre igazolást küldünk.

KÖZÉP MAGYARORSZÁG, NYUGAT TÖRZSSZÉK

Díszpolgári cím

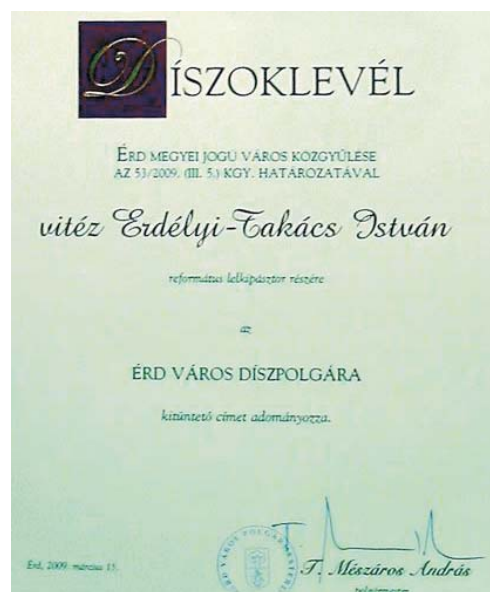
2009. március 15-én ünnepélyes keretek között kapta meg vitéz Erdélyi Takács István törzskapitány Érd város legrangosabb kitüntetését, a díszpolgári címet.

Vitéz Erdélyi Takács István 27 éve lelkipásztor a Kálvin téri református gyülekezetnek. Hívei és városa szolgálata mellett szívén viseli a határon túli magyarság sorsát is.

v. Soltész Gyula mb.törzskapitány,
főszéktartó

Törzskapitány úr díszpolgárrá történt kinevezéséhez Rendünk nevében gratulálunk!

vitéz Hunyadi László
főkapitány

Megjelent vitéz Joó Sándor négykötetes memoárja

Könyvbemutató – Díszpolgári elismerés

Ünnepélyes könyvbemutatóra került sor 2009. március 28-án Pomázon a Teleky-Wattay kastélyban. Az immár 90. évébe lépett szerző, a Pest megyei Csobánkán élő vitéz Joó Sándor m.kir. tüzér főhadnagy 4-kötetes memoárját Dr. Csáky Imre alezredes, a Honvédelmi Minisztérium – Hadtörténelmi Intézet és Múzeum munkatársa ismertette.

A 4 kötet: Gyermekkorom, Katonaéletem, Hadifogságom története, Életem a szocializmusban – felöleli a XX. századon átívelő egyéni és nemzetsorsot és az egyszerű ember szemével mutatja be annak szépségeit és tragédiáit. A 2. és 3. kötet hadtörténelmi jellegű, mely időszakról a szerző már több adatot is szolgáltatott a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum számára.

A könyvbemutatót részt vett a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya és a Vitézi Szék több tagja is. A számos hábo-

rús kitüntetéssel rendelkező idős hadfi meghatot-
tan köszönte meg a megjelentek figyelmét és
szeretétét.

Dömsöd város polgármestere az ünnepségen jelentette be, hogy szülővárosa vitéz Joó Sándornak díszpolgári címet adományoz.

V. Joó Sándor díszpolgári címéhez Rendünk nevében gratulálunk, jó egészséget kívánunk!

vitéz Erdélyi-Takács István
KÖMA Nyugat törzskapitány

A könyvek megrendelhetőek: a területi törzskapitányoknál, ill. közvetlenül v. Joó Katalinnál.

Tel: 06-20-221-6810

A négy kötet ára 4.000.-Ft.

ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK

Átadom Rendünk szövetségesének a Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetségének (VHBSZ) Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szervezet életéről összeállított beszámolót annak érdekében, hogy megismerjük munkájukat, célkitűzéseiket, szellemiségüket. Valóban megkapó, sőt megható és

példamutató idős bajtársaink rendkívüli lelkesedéssel és elszántsággal övezett munkája, amely nem nélkülözi a szakértelmet és a jogi útvesztőkben való eligazodást sem.

Isten gazdag áldása legyen példamutató életükön!

v. Horváth László törzskapitány, Miskolc

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS A HŐSÖK EMLÉKÉRE

(2008. december 8.)

Ünnepnap számunkra – volt hadifoglyok számára a mai nap – hiszen 63 éve, hogy véget ért a második világháború és közel ennyi éve annak, hogy számunkra véget ért a hadifogság! A magyarság hosszú, – több, mint ezerszáz éve – és nehéz történelme során a haza megszámlálhatatlan fia és leánya harcolt a hazáért, tetteikkel hozzájárultak ahhoz, hogy fennmaradt a magyar nemzet és a magyar állam. A II. világháború 50. évfordulója alkalmából megjelent egy hadtörténeti mű, írója angol: Ivor Matanle. Munkája kiegyensúlyozottságról és objektivitásról tanúskodik. Az előszót a küzdő felek híres parancsnokainak fiai írták: Montgomery, Eisenhower, Rommel. A könyv borítóján aranyozott betűkkel a következő szöveg van keretbe foglalva, mely bennünket, akik megmaradtak, arra kötelez, hogy emlékezzünk és emlékeztessünk az elesettekkel szembeni kötelességeinkre. Mi is ezt vállaltuk tevékenységünk motívjaként. Idézem: „Öregedni Ők nem fognak, mint azok, akik megmaradtak. Aggkor sem sorvasztja, utókor nem hibáztatja. Amikor a nap lenyugszik, vagy a hajnal megérkezik, emlékeink őrzik Őket!”

Külön hálás köszönettel tartozunk nemzeti lovag Szarvas Péter esperes plébános atyának, aki kezdettől ott hont adott szervezetünknek és találkozóinkat lehetővé tette a miskolci Szent Anna Plébánia Templomhoz tartozó Kolping Házban, ami hagyományaink őrzésének sok fontos feltételét teszi lehetővé. Ennek az őrzésnek kívántunk bajtársaimmal együtt eleget tenni mind a mai napig és a továbbiakban is, míg élünk. Az idő azonban könyörtelenül halad, ezért szeretnénk átadni a stafétabotot az ifjúságnak! Mi pedig elsődleges kötelességünké tettük, hogy tiszteljük a hősök előtt, mindenekelőtt azok előtt, akik a legdrágábbat, életüket áldozták fel a hazájukért, akár honi, akár idegen földben nyugosznak is.

„A kik a honért áldozták életüket,

Tisztelje őket az emlékezet:

Mindenki, mindig, mindenek felett!” (Máthé Miklós)

A következő fontos feladatként a honvéd hagyományok őrzése szerepel céljaink között. Mi, a hazatérők a háború borzalmi és a hadifogság megalázottsága közepette is „életre ítéltünk”. Ugyanakkor az élet, a hazatért hadi-

foglyok életének sok-sok évfolyamos kemény iskoláját jártuk ki. Marcell Prost az „Eltűnt idők nyomában” arra a következtetésre jut: „A boldogság a testnek tesz jót, az elviselt nehézségek pedig a léleknek!”

A legfontosabb tanulságaink:

„A béke és szolidaritás, a szabadság és az emberi méltóság tisztelete mindenek felett!”

2008. december 9-én megválaszolendő kérdés: hogyan teljesítettük legfontosabb célkitűzéseinket?

Hősök napján tisztelgünk a „Miskolc város elesett hőseinek” emlékművénél, a hősök temetőjében a hadifoglyok kopjafánál, az 56-os mártírok emlékművénél és a német keresztnél. Tisztelgünk az ún. Sajó-parti koleratemetőben is a hősök előtt, továbbá Kazincbarcikán a kényszermunkatábor emlékhelyénél. Kegyelettel és tisztelettel, közösen emlékeztünk a Történelmi Vitézi Rend lovag vitéz Horváth László területi törzskapitánnyal, mint alapítótaggal a 10-es honvéd napon a Herman Gimnázium aulájában elhelyezett emléktáblánál és a 10-es honvéd szobornál eleinkről és hőseinkről.

Nagy örömünkre szolgál, hogy a 10-es honvéd hagyományörzés a Herman Gimnázium mindenkorai történelem iránt érdeklődő 11. osztályának tanulói kezében és szívében fog tovább élni és ők fogják hívni az ünnepi megemlékezésre Miskolc város lakosait, de mindenekelőtt a város valamennyi középiskolájának – egyházi és állami – egy-egy csapatát is. Kedves ifjú barátaink, kedves Diákbizottság! Köszönjük!

Mint hallottuk is Szabó Lőrinc gyönyörű verséből:

„Kérdeztél hazám, s én jó hírt hozok; azt, hogy féltünk és védünk Magyarországot; azt, hogy szeretnek a fiatalok!!”

Ha Isten megtart minket, a Vitézi Tájékoztató következő számában szeretnénk beszámolni 2008. évi zárandók útjainkról.

Addig is, hazájukat szerető idős hazafiakhoz illő lelkesedéssel hozzuk tudomására mindenkinek, hogy **újra** – ifjúságunk lelkében is **tovább** ÉL MÉG A MAGYAR!

Miskolc, 2008. december 10.

Tóth Béla

VHBSZ. B-A-Z-megyei elnöke

Nemzettragédia a Don-kanyarban

A Don-kanyarban halt hősi halált a második magyar hadsereg jelentős része. A doni áttörés olyan tragédiaként él az emlékezőben, mint a mohácsi vész a történelem könyveiben. Vannak azonban még túlélői a 66 évvel ezelőtt vívott védelmi harcoknak, ahol a rosszul felszerelt magyar katonák túlnyomó részét megölte az orosz tél és a túlerő. 2009. január 11-én vasárnap értük szót a harang a miskolci Szent Anna Plébánia templomban. Lovag Szarvas Péter esperes plébános atya (VRNT) celebrált szentmisét, imádkozott a harctéren elhunytakért. A prédikáció után vitéz Orczy Sándor, a ma már 95 éves túlélő beszélt a háború borzalmairól a templomot zsúfolásig megtöltött emlékezőknek (szerk.).

Egy magyar katona visszaemlékezése

66 éve, 1943. január 12-én és 13-án óriási anyagi és élőerő fölényrel megkezdődött az orosz csapatok támadása a doni 2. magyar hadsereg 200 km-es frontszakaszán. „Szinte megremegett alattunk a föld, amikor megkezdődött a tüzérségi tűz, majd egy órán keresztül hulltak a gránátok, az aknák a magyar védőállásokra. Mikor elhallgattak a nehézfegyverek, a befagyott Donon át megindult az orosz gyalogság a magyar védőállások felé. A hónapokig tartó állóharcokban elvérzett személyi állományában és fegyverzetében is erősen megfogyatkozott magyar hadsereg alakulatai felvették a harcot a jól felszerelt orosz csapatokkal szemben és ebben a reménytelen küzdelemben is

napokig tartották állásaikat. A túlerővel szemben azonban nem lehetett megmaradni a védőállásokban. Akik megmaradtunk az első napok kegyetlen harcai után, szervezeten megkezdtuk a visszavonulást. De hol volt még a vége a tenger szenvedésnek, amikor a mínusz 35-40 fokok hideg, a bekerítésekkel való kitörések, az élelmiszerhiány, az állandó repülőátadások óriási veszteségeket okoztak. Aki megsebesült, vagy a kimerültségtől nem tudott tovább menni a szállítóeszközök hiánya miatt, ott maradt és elvérzett. Megfagyott, megdermedt testét beleppte a hó.

„66 év telt el azóta, de mi, akik túlélői, tanúi, szenvedői voltunk a doni 2. magyar hadsereg tragédiájának, 66 éve hordozzuk magunkban azokat a szívmarcangoló érzéseket, amit ott átéltünk, amit soha nem lehet kitörölni az emlékeinkből. Örökre emlékezünk bajtársainkra, akik mellettünk véreztek el, fagytak meg és nem tudtunk rajtuk segíteni.” – írta a visszaemlékező magyar katona, v. Orczy Sándor m.kir.szkv.

A doni 2. magyar hadsereg 200 ezer katonájából 125 ezer soha nem térhetett vissza. Fiatalok, akik tele voltak tervekkel, vággyal, reményekkel: hisz előttük állt még az egész élet. Ki tudja, milyen tehetség rejtőzött bennük, ami soha sem bontakozhatott ki, mennyi tudós, művész vagy alkotó munkás lehetett volna belőlük, ha nem szakad meg az életük már az álmodozások korában. Mindvégig

reménykedtek ők, hogy hazatérhetnek egyszer, viszontlátják szülőföldjüket, megölelhetik szeretteiket és megvalósíthatják kitűzött életcéljaikat. De egy golyó, egy gránátzilánk örökre véget vetett mindennek: álmoknak, vágynak, életnek.

66 év távlatából is elszorul a szívünk, ha elesett bajtársainkra gondolunk, akik elvéreztek és meghaltak, éheztek és megfagytak. Kihunyó tudatuk utolsó értelmes fellobbanásával a hazájukra, az otthonukra, a szeretteikre gondoltak. Ott kellett meghalniuk, távol a hazától, jeltelen tömegsírokban. Porladó hamvaik fölött soha sem nyílhott virág, sosem gyúlhattak ki az emlékezés gyertyái, hogy legalább egy könnyet ejthessünk értük az őket befogadó rögre.

A mi nemzetünk tragédiája legyen mementó népünk sorsáért felelős vezetőinek számára is, úgy őrizzék a békét, hogy soha se kelljen fiatal életeteket feláldozni sokszor népünkötől idegen eszmékért vagy célokért.

Mi, akik még itt vagyunk, már semmit sem tehetünk a társadalmi célok megvalósítása érdekében, csak annyit szeretnénk még életünk végén, hogy a béke mellett békeség is legyen a társadalom minden rétegében. A gyűlölködés helyett a szeretet irányíthatná az életünket, mert olyan kevesen maradtunk, mi magyarok. Vigyázzunk egymásra, becsüljük egymást, a széthúzás helyett az összefogás jellemezze mindennapi életünket, hogy megmaradjunk. Vigyázzunk, nehogy Tompa Mihály szavai váljanak valóra: „Mint oldott kéve széthull nemzetünk...”

Úgy éljünk, úgy munkálkodjunk, hogy tiszta szívvel, tiszta lélekkel tekinthessünk a jövőbe. Nyerjük vissza önbecsülésünket itt a Kárpát-medencében és vívjuk ki más népek, nemzetek megbecsülését és elismerését.

Szebb és boldogabb, békésebb kort kívánok szeretett utódainknak. Sok küzdelem és áldozatos munka vár még rájuk a rögös úton, amelyen elindult a nemzet Európa Népeinek Országútján.

Kérem az utódokat, legyenek méltóak őseikhez és ha ki is nyílt a VILÁG ifjúságunk előtt, azért szeressék és ne hagyják el örökre ezt a darabokra tépett szegény magyar hazát, itt legyenek boldogok vagy boldogtalanok, viseljék a megpróbáltatásokat úgy, mint ahogy Sajó Sándor írta Magyaroknak lenni című versében:

*„Ha küszködön, ha szenvedön, ha sírva
Vérünkbe oltva hősök honszerelmét
Viselni sorsunk, ahogy meg van írva
Féltön borulni minden magyar rögre
Lelkünkbe szíva magyar földünk lelkét
Hozzátapadni örökkön örökre.”*

vitéz Orczy Sándor
m.kir.szkv. MISKOLC

Emlékezés a Budai Várból való kitörés 64. évfordulóján

2009 február hónapját éljük, amelynek a **12. napja méltán lett nevezetes a II. világháború történetében.** E napon lesz 64 esztendeje immár, hogy Buda ősi Várában a hazájukat végsőkig védő magyar és velük szövetséges német katonák éltek végnapjaikat.

Lássuk tehát, hogyan szól erről röviden a korabeli hadtörténet: „Az orosz csapatok január első napjaiban súlyos harcok árán elfoglalták Budapest elővárosait, majd január 10-től Pesten, a város belső kerületeiben folytak véres harcok. Január 15-én érték el a Körút vonalát, ezt követően 18-án jutottak ki a Dunáig. Ezután vette kezdetét a Budai Vár hosszú ideig tartó, mindkét oldalon nagy áldozatokat követelő ostroma.

Buda és a Vár ostroma katonailag a korábbiaknál egyre nagyobb erőfeszítéseket igényelt a Sztálin sürgető parancsaitól már végsőkig megterhelt orosz hadvezetéstől. A hosszú gyalogmenettől fáradt, Pest elfoglalásában teljesen leharcolt orosz katonák egy tökéletesen védhető, kiválóan felfegyverzett erőddel találták magukat szemben. A hegyes-dombos városrész, középpontjában a Budai Várral, nagy előnyöket biztosított a szervezett védelemben egyesített német-magyar erőknek. A később lőszer és élelem hiányától szenvedő védelem erejét elsősorban az orosz gyalogság, a tüzéség és a légi-erő támadásai csak rendkívül nagy véráldozatok árán, fokozatosan tudták megtörni.”

Elérkezett 1945. február 12. napja, amikor a budai Vár védői végső hősi harcra, a Várból való kitörésre kaptak parancsot...

Egy nappal később, 1945. február 13-án J. V. Sztálin generalisszimusz Kremlben lévő bombabiztos dolgozószobájában kézhez kapta és haragosan összevont szemöldökkel olvasta a kitörésben résztvevő élő erők felmorzsolásáról, a budai Vár bevételéről, Budapest elestéről szóló

hadijelentést. Már akkor tudta, hogy a tervezett – Bécs 1945. március elsejével való bekerítésének terve nem valósítható meg. A Magyar véderők a vele szövetséges német véderőkkel együtt szilárd védőbástyaként, a történelmi budai Vár falai mentén meg tudták akadályozni Sztálin tervei megvalósulását.

Német-Bajorország nagy része így menekült meg a bosszúszomjas bolsevik hordák megszállásától, a magyar és német területeken megtapasztalt – polgári lakosságot ért leírhatatlan szenvedésektől.

Magyarország ezeréves hagyományainak megfelelően ismét, mint már annyiszor, Nyugat-Európa védőbástyájaként tett eleget történelmi küldetésének.

64 év után 2009. február 12-én, a hősi önfeláldozás napjára emlékezve gyászoljuk hős katonáinkat, közöttük számos felavatott rendtársunkat, akik akaratuk, erejük végső megfeszítésével védtek Magyarországot igaz ősi szimbólumát, a budai Várat és haltak hősi halált annak védelmében, – majd az elhatározott véget jelentő kitörés során.

A Történelmi Vitézi Rend ezúttal is számos helyen honvéd és más hagyományörző egyesületekkel együtt emlékezik a Vár védelmében elesett magyar és német hősi halottakra, életüket a hazáért vívott hősi harcban feláldozott rendtársainkra.

Kérek minden rendtársamat, mondjunk közös imádságot a budai Vár soha nem feledhető, bátor, életüket a budai Vár védelmében, majd a kitörésben a Magyar Hazáért feláldozó hősökért.

ÖRÖK DICSŐSÉG HŐSI HALOTTAINKNAK!

Miskolc, 2009. február. 21.

lovag vitéz H o r v á t h László
Északkelet-Magyarország Törzsszék Törzskapitánya

EGY MAI IS HATÁLYOS TÖRVÉNY. TUDJUK?

2001. évi XVII. törvény

Az ország szabadsága visszaszerzésének jelentőségéről és a Magyar Szabadság Napjáról

Mohács óta csak kivételesen adatott meg a nemzetnek az idegen hatalomtól való függetlenség, az ország szabadsága...

1944. március 19-én az ország német megszállás alá került, melyet...a semmihez sem hasonlítható szovjet megszállás váltott fel: a felmérhetetlen szenvedéseket és károkat okozó kommunista diktatúra és annak négy évtizedes korszaka.

...

Az 1956-os forradalom és szabadságharc hatásától is érintve történelmünk legújabb fordulata megajándékozta a nemzetet a szabadság kincsével: az ország szuverenitásának visszanyerésével.

1991. június 19-én az utolsó szovjet katona is elhagyta Magyarországot területét, így az ország népe minden idegen erőttől függetlenül és minden korlátozástól mentesen, maga tarthatta kezében saját sorsát.

...Az Országgyűlés – attól a meggyőződéstől indítatva, hogy szuverenitásunk visszaszerzésével és a magyar nép szabadságvágya valósággá válásával a nemzet a legnagyobb értéknek: a szabadságnak jutott ismét birtokába, az alábbi törvényt alkotta:

1. § Az Országgyűlés az ország szuverenitása visszaszerzésének emlékét és jelentőségét törvényben örökíti meg.

2. § 1991. június 19-ének, az utolsó idegen megszálló katona hazánkból történt eltávozása napjának emlékére június 19-ét nemzeti emléknapra nyilvánítja.

3. § Szabadságküzdelmünk vívmányának, a kivívott szabadságnak tiszteletére június hó utolsó szombatját a Magyar Szabadság Napjává nyilvánítja.

4. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

AUSZTRIAI TÖRZSSZÉK

A Történelmi Vitézi Rend Ausztriai Törzsszékének állománygyűlése, 2009. március 29.

v. Érczhegyi István törzskapitány üdvözölte a résztvevőket, továbbá előljáróink és Rendtársaink üdvözlését tolmácsolta, akik nem tudtak jelen lenni az állománygyűlésen.

Külön köszöntötte a kedves vendégeket Győr-Moson-Sopron megyéből, v. Harmath Lajos tb.szkap. és Fehér Imre VRNT szkap. urakat, akiknek részvétele emelte állománygyűlésünk fényét, lelkületét.

A Rendi Imánk és a 'Hadak útjára' lépett rendtársaink megemlékezése után, v. Érczhegyi István tkp. beszámolója következett, amely a T.V.R. Főkapitányának felterjesztett 2008-as évi jelentését is tartalmazta.

További információk a T.V.R. Ausztriai Törzsszéke helyzetével kapcsolatban: Mattsee: a Magyar Szent Korona-emlékműnek a privát birtokról a városi tó melletti sétányra való áthelyezését a városi tanács megszavazta és az áthelyezési munkálatokat is vállalta, amit ebben az évben megvalósítanak.

Megköszönöm tisztelt Rendtársaimnak a Történelmi Vitézi Rend anyagi támogatását és kérem, hogy akik 2009-ben az évi hozzájárulásukkal még nem segítették a Rend anyagi helyzetét, lehetőségüknek megfelelően legyenek szívesek ennek eleget tenni.

Ima Magyarországért, a Magyar Lelkekért: Kértem Rendtársaimat, hogy 2009. március 29-én 12 órától mi is boruljunk „térdre, imához” a világ összes Magyarjaival, hogy a Szent Korona és Szűz Mária országát, Szent István ránk hagyott örökségét, sokszorososan gyarapítva, szolgálja minden Magyar rendületlenül, hazánk feltámadására, Isten még nagyobb dicsőségére.

Egyebek, hozzászólások:

Fehér Imre VRNT szkap. tolmácsolta v. Hunyadi László főkapitány úr üdvözlését és jókívánságait. Megvilágította a helyzetet a szakadár József Árpáddal kapcsolatban. Beszélt a – már közismert – szigorúan bizalmas levélről, ahol József Árpád szabadkőművesi problémáiról írt és ennek konklúziójaként kért lemondásáról, valamint szaktanácsadóiról, akik őt teljesen félrevezették.

Győri eseményként ismertette székkapitány úr az **Országzászló Egyesület újjászülését**, melynek ünnepi eseményén Rendünk 64 történelmi zászlóval vett részt.

Az 1938-ban emelt Hősi emlékmű felújításáról számolt be, valamint arról, hogy a 2009 Nagypénteken induló nemzeti feltámadási körmenet megérkezett a pünkösdi búcsúra Csíksomlyóra; ismertetést hallottunk székkapitány úrtól a Trianoni Fájdalom Keresztről.

v. Harmath Lajos tb.szkap. színesen beszélt a hagyományörző egyesületek alapításáról és azok tevékenységéről, pl. a magyaróvári kapcsolatról Ausztriával, és a Hősök napja rendezvényről.

Befejezésül Katzián Rudolf 2004. december 5-re írott versét olvasta fel és osztotta ki:

AHOGYAN SZAVAZTÁL, úgy bánjanak veled!...

v. Serényi István tb.tkp. Bécs: Köszönetet mondott az előljárók Hazáért tett szolgálatáért.

Megköszönte kedves vendégeinknek látogatásukat és érdekes beszámolójukat.

Hálát adott a Mindenhatónak, hogy együtt lehetünk és szolgálhatjuk Istent, Hazát és Rendünket.

Köszönte az Úrnak, hogy a világot átfogó – 47 országban – Magyarországért való missziós küldetésében őt segítette. Most legnagyobb erőt ad neki az ifjúság magyarságtudatának és magyarságszeretetének a felkeltése, hiszen a jövő az ő kezükben van.

Szabadságot az egész világnak, Szabadságot a magyaroknak, Szent Magyar Hazánknak!

Zárszó

v.Érczhegyi István tkp. köszönete és hálaadása, hogy állománygyűlésünket emelt lelkületben megtarhattuk, majd idézett Mindszenty József bíboros, a Szent István Bazilikában 1945. október 14-én elhangzott beszédéből: „...hiszek a szeretet végső győzelmében és hittel hirdetem: a mi eszményünk olyan Magyarország, amelynek alapja a valláserkölc, támasza a nemzeti érzés, fiai és leányai hívők és magyarok...”

Hálaadó imával „Mi Atyánk..” a Magyar- és a Székely Himnusz eléneklésével zárult állománygyűlésünk hivatalos része. Ezt követően meghitt baráti légkörben beszélgettünk, feleségem és lányom által előkészített finomságok büféasztala mellett.

Rendtársi szeretettel

Chev. vitéz Érczhegyi István törzskapitány, Bécs

A Vitézi Rend ausztriai csoportjának a 2009. március 28-án megtartott évi állománygyűlésének csoportképe. Balról: Dipl.Päd. Érczhegyi Tatjana, Chev. v. Serényi István tb.tkcap, Chev. v. Serényi Istvánné – Zsóka, v. Király Edith – Andréwiczné, v.Mesterházi László, Dkfm. v.Krassay Pál, v.Harmath Lajos tb.szkap. v. Érczhegyi Istvánné – Regina, Ing. v. Izay Gábor, Fehér Imre VRNT szkap., Chev. v. Érczhegyi István tkap.

Születésnapot köszöntünk!

„Legyen áldott mindenki, aki igaz magyar lélekkel fáradozik a jobb jövődök eljövételén!” Dr. Raffay Sándor ág.ev.püspök

Legidősebb rendtársainkat köszöntjük!

vitéz Kiss Gyula – született 1919. március 24.
vitéz Orczy Sándor – született 1919. március 29.
vitéz Nagy Lajos – született 1919. április 11.
vitéz Daka József – született 1919. június 25.

„Ti, akiknek múltja tiszta, mint a kristály, kik bővelkedtek a férfierényekben, akikre mindig büszkeséggel és meleg szeretettel gondolok...” – mondta Kormányzó úr. Köszönjük a Ti helytállásotokat, emberségeteket, hűségéteket, melyből erőt merített – és merít Rendünk.

Szeretettel kívánunk nagyon jó egészséget, kérjük Isten áldását életetekre.

Köszöntjük vitéz Török Károly nemzetes rendtársunkat 75. születésnapján!

1934. február 19-én született; a Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszékének vitézi hadnagya. Nem csak az idősebb rendtársak, hanem a fiatalok is nagy tisztelettel, örömmel köszöntik találkozásai során: sugározza a nyugalmat és derűt, az optimizmust és a rendíthetetlen hitet. Példája Ő a hűségnek és a kitartásnak. Támasza előljáróinak – segítségére rendtársainak – még nehéz helyzetében is.

Drága Károly bátyánk, ez úton is megköszönjük sokéves szolgálodat, melyre a jövőben is változatlanul számítunk! Kívánjuk, hogy számtalan éven át szolgálhassuk Veled Hazánkat, nemzetünket. Jó egészséget kívánunk, áldást kérünk életedre.

v. Hunyadi László
főkapitány

84. életévét ünnepelte v. Cseresnyés Pál, a Történelmi Vitézi Rend tb. törzskapitánya

Szeretettel köszöntünk, drága Pali bátyánk!

Köszönjük önzetlen, fáradtságot nem ismerő, lelkiismeretes munkád. Számodra egyetlen út létezik: az igazságé. S legyen bármilyen nehéz is ez az út – nem téríthet le róla sem erő, sem ígéret. Ezt megtapasztaltuk – és mind a mai napig meggyőződhetünk erről.

Köszönjük, hogy a Rendünkért vállalt nehéz feladatokat valamennyi rendtársunk őszinte elismerésére – a legteljesebb mértékben megoldottad; s elindulva ezen a göröngyös úton – továbbvitted ezt, s felmutatva Rendünk igazát – Rendünk erősödéséhez is nagy mértékben hozzájárultál!

Köszönjük, hogy a fiataloknak, sok új rendtársunknak a Te kedves és szeretetreméltó személyiségeddel könnyítet meg a Rendünkben való eligazodást.

S mindazok nevében, akiknek van szerencsájük már több év óta Veled együtt dolgozni: Köszönjük bölcs gondolataidat, önzetlen segítségédet; a korábbi vitézavatások, Vitézi Bálók szervezését, s számos rendezvényünk megvalósításában kifejtett erődöt, mérhetetlen energiádat, együttműködő tapasztalataidat.

Isten éltessen sokáig körünkben, változatlan életerővel, egészséggel, Pali bátyánk!

A Magyar Emlékmű áthelyezése

Mattsee, 2009. március. Matthäus Maislinger úr, Mattsee polgármesterének szívélyes értesítése:

„Zur Information sende ich Ihnen Fotos vom Abbau des Ungarndenkmals. Wenn der Plan von dem Architekt Tomislav Kamerer für die Gestaltung des neuen Standortes fertig ist, schicke ich Ihnen diesen umgehend zu. Dann sollen wir auch über die weiteren Vorgangsweise sprechen.

Ich denke, wir schaffen eine gute Situation für unser Ungarndenkmal. Es ist uns ein wichtiges und wertvolles Anliegen. – Liebe Grüße aus Mattsee! – Matthäus Maislinger.”

Polgármester úr üzenetesen fordítása: „Tájékoztatóul küldök néhány fotót a Magyar Emlékmű áttelepítéséről. Amennyiben az építész, Tomislav Kamerer úr részéről az új elhelyezés építészeti terve elkészül, ezt azonnal átadom Önnek. Akkor a további lépéseket kell megbeszelnünk.

Úgy gondolom, jó környezetet alakítunk ki a mi Magyar Emlékművünknek. Számunkra ez fontos és nemes ügy. – Szeretetteljes üdvözet Mattseeből – Matthäus Maislinger.”

*Mosolygok rátok boldogan én,
Hadd legyenek nektek jövő, s remény!*

2008. december 2-án Veszprémben megszületett **Pintérné vitéz Módi Orsolya** és **vitéz Pintér Kornél** észak-dunántúli törzskapitány első gyermeke **Pintér Huba Csanád**, aki 2009. április 13-án Debre-

cenben, a Szent Anna Székesegyházban a Római Katolikus Egyház szertartása szerint a kereszttség szentségében részesült.

Rendünk nevében gratulálunk a gyermek születéséhez. Egészséget, boldogságot, sok örömet kívánunk!

**Vitéz Soltész Gyula mb.tkp.
főszéktartó**

Kerecsen Gelse: A fiam kb. 19 évi várakozás után érkezett el hozzánk. Feleségem Tóth Gabriella, aki 19 éve van tisztségében. Gelse 2009. március 2-n született Hódmezővásárhelyen, 3970 grammal. Kedves, aranyos, jó fiú. Ő is, édesanyja is és a három lányunk – Villő, Kincső és Gerle – is jól vannak.

A kalapokat, amelyek fiamon és rajtam vannak, még 2006-ban, amikor a Vitézi Renddel Erdélyben voltunk, Széken vásároltam, abban a komoly szándékomban, ha a Teremtőm kegyes lesz hozzám, akkor egy fiú is kerül alája.

A nevéről röviden: jóapám, ki halva van már 2 éve, Nyírgelsén született. Így a fiamat neve emlékezteti arra, honnan indult a családja. De Zala megyében is ráakadtam egy Gelse nevű településre, mely 1280 óta írásos emlékekkel is rendelkezik. Ennek tetejében Gelsétől kb. 10 km-re van egy település: Kerecseny. No, ez már nem lehet véletlen, hogy helyesen választottunk a feleségemmel. Kelettől nyugatig ismerik is már a nevet, amelyet szerintem hosszú évszázadok óta nem kapott már a Kárpátiában fiúgyermek.

Rendtársi üdvözléssel:
**Kerecsen László VRNT
szkp**

A Dél-Alföldi Törzszék nevében is köszöntjük a Családot!

**v. Gyergyóújfalvi Lázár
István trtkp.**

ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!

A világ minden gyermekkel újrakezdődik...

*Vigyázzatok rám, szeressetek,
Hadd legyenek boldog, kicsi gyerek!*

2009. március 4. Megszületett **Bucsy Klára** és **Tácsik Dénes** kislánya, **Laura Nóra**. Manöken-méretük: 55 cm, 3770 gr – Anya és lánya jól vannak. Noémi Flóra és Őrs testvére és unokatestvére alig várták, hogy karba vehessék a kis Nórát. Szeretettel gratulálunk – és köszöntjük Dr. v. Bucsy László immár háromszoros nagyapát is!

T.V.R.

Vitéz Miklós Ernő László és **Miklóné Stetter Nóra Ibolya** kislányai: **Boglárka Nóra** – született 2007. augusztus 19, és **Kinga Boróka** – született 2008. november 12-én.

Öröm és boldogság legyen mindig Veletek, családotok szeretete kísérelje életetek!

Szeretettel köszöntjük a lovasberényi családot!

Vitéz Pintér Kornél tkp.

Vitéz Papp Gábor rendtársunk kislányait köszönti Rendünk!

Papp Emese Lili – született 2005. november 6. és **Papp Eszter Szilvia** – született 2008. szeptember 5. Minden gyermek a Jövő ígérete – a Család boldogsága. Sok boldogságot kívánunk!

Dr. v. Dengyel Zoltán tkp.

Nagy örömmel tudatjuk, hogy a 7 éves **Jánoska** örökbefogadását követően otthonra és szerető szülőkre talált v. **Gódor Balázs** nemzetes úr és felesége, **Hazenauer Zita VRNT** nemzetes asszony személyében.

Törzsszékünk nevében sok boldogságot kívánunk a Családnak!

Dr.v. Bucsy László tkp.

Mattsee – Évfordulós ünnepség!

Tisztelt Vitézek, Rendtársak!

Mint sokan tudják, 1983-ban a Vitézi Rend egy emlékművet emelt a Mattsee-i tó melletti dombon a Szent Korona 1945-ös elrejtésének helyén, örök emléket állítva így, valamint jelzéseképpen az utókor számára azon a helyen, melyet megszentelt testével Magyarország szent ereklyéje. Akkoriban egy mattsee-i polgár felajánlásán keresztül kaptuk meg a lehetőséget, hogy ezen a gyönyörű helyen, melyet a tó környékéről mindenki láthat, felépíthessük az emlékművet. Saját földjének darabját engedte át a szent cél megvalósításához, mivel úgy gondolta, hogy a Szent Korona ereje segítette őt hazatérni a háború és a fogság borzalmaiból. Mivel az ajándékozás rendkívül körülményes lett volna,

ezért jelképesen bérbe adta a Vitézi Rendnek 25 évre, amely korlátlan ideig meghosszabbítható, természetesen mindkét fél beleegyezésével. Közben a világ nagyot változott, a kedves és segítőkész úr örök nyugalomra szenderült, fiára hagyva örökségként az emlékművet. A fiút nem kötötték érzelmi szálak az emlékhelyhez, így hát igazi kapitalistaként, üzleti alapon vizsgálta a helyzetet. Arra a következtetésre jutott, hogy mivel nem termel profitot számára a kegyhely, a számára feleslegessé vált földterületet eladásra kínálja. Miután kudarcot vallott a magánszemélyek részére történő eladási kísérlet, az örökös megpróbálta Mattsee önkormányzatának, vagy a magyaroknak eladni. Ezen elképzelése is csődöt mondott, mert annyiért kívánta eladni a földjét, amennyi pénzt a városka 100 év alatt tudna csak maradéktalanul összegyűjteni. Ebbe a patthelyzetbe csöppentünk 2005. júliusában, a Szent Korona megmenekítésének 60. évfordulója ünnepségén. Ekkor elérkezettnek látta a sértődött örökös, hogy revansot vegyen és ellehetetlenítse az ünnepséget. Hiába próbáltunk a szívére beszélni, hogy a világ minden pontjáról érkező, hosszú utat vállaló vendégeknek lehetősége legyen leróni kegyeletüket: engedje megtartani emlékező ünnepünket. A tulajdonos nem hajlott a jó szóra, csak megismételte, hogy minden gyűlést rendőri beavatkozással fog meggátolni a területen. Az,

hogy a megemlékezés végül méltóságteljesen és felemelően lezajlott, a polgármester úr önfeláldozásának köszönhető, aki szó szerint a saját testével biztosította a menet haladását a délutáni ünnepség során. Az emlékműhöz vezető út alján keresztben állt meg autójával, hogy más jármű ne tudja megközelíteni a helyszínt, ne tudják megzavarva az eseményt. A vendégek, szerencsére, ebből semmit nem érzektek. Átadhatták magukat az áhítatnak és az emlékezésnek. Mindezt csupán azért ismertetem önökkel, miért is kellett eltávolítani az emlékművet eredeti helyéről egy nyugalmasabb – de nagyon szép – környezetbe, ahol reményeink szerint már örökre fennmaradhat.

Idén megtörténik az új helyszínen való felállítás. Jövőre pedig a 65. évforduló alkalmából újra felszenteljük az emlékművet.

Erre a 2010-ben esedékes ünnepségre hívom meg szeretettel a vitézi bajtársakat a világ minden részéről, valamint minden magyar testvéremet, aki tiszteli a magyarság Szent Koronáját. Jöjjenek velünk és örvendjünk együtt, mutassuk meg a világnak, hogy minket nem lehet eltiporni, megalázni, mindent túlélünk, mert a magyarság legyőzhetetlen. Őseink szerződést kötöttek a Mindenhatóval a Szent Koronán keresztül. Az isteni Szülő Anya elfogadta felajánlásunkat és ezáltal gyermekeinek fogadott el bennünket. Ezen naptól fogva nevezik hazánkat Regnum Marianumnak. A Vatikánban feljegyeztetett és ezen csak a Mindenható, vagy a boldogságos Szűz Anya változtathat. Hívok tehát szeretettel mindenkit 2010 júliusában Mattsee-be, hogy találkozzunk és együtt ünnepeljünk minden jóakarátú embertársunkkal, aki a Szent Korona megmenekülésének emlékére érkezik.

Addig is Isten áldását kérem Hazánkra, mindnyájukra és családjaikra!

vitéz Woth Imre
a Magyar Koronaörök Egyesületének elnöke

Nem csak a szemünk romlik

Szüleink, elődeink fényképeit az idő és a történelem viharai tönkretették, de van megoldás!

DeLacOn Atelier

Családi címerek és okiratok digitális felújítása,
komputeres fotórestaurálás és újranyomtatás
fotóminőségben.

Telefon : 276 04 88 Mobil : 06. 30 276 1526

E-mail : delac@t-online.hu

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek, / Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.” (Jubász Gyula: Consolatio)

Vitéz Bánki József

született 1934. augusztus 19.
 Avatva: Bp., 1993. saját jogon.
 Fegyvernem, rangfokozat: Légierő, honvéd százados;
 '56-os szabadságharcos,
 11 év szabadságvesztésre ítélve.
 Elhunyt Százhalombattán, 2008. februárjában.
 Kegyelettel őrizzük emlékét.

Vitéz Lakos Géza

született Szentesen, 1919. november 9-én.
 Avatva: Visegrádon, 1999-ben, saját jogon.
 Fegyvernem, rangfokozat: Légierő, pilóta,
 m.kir. százados.
 Elhunyt Budapesten, 2008. augusztus 6-án.
 Nagyszerű embert, kiváló rendtársunkat veszítettük.
 Emlékét megőrizzük.

Vitéz Horváth Pál

született Budapesten, 1919. október 10-én.
 Avatva: Kenderesen, 2008-ban, saját jogon.
 Fegyvernem, rangfokozat: Doni veterán honvéd.
 Elhunyt: Budapesten, 2008. december 27-én.
 Gyászoljuk őt; nem feledjük nagyszerű egyéniségét.

Vitéz Kocsis László

Megrendülve, szomorú szívvel tudatjuk, hogy vitéz Kocsis László 81 éves korában, hosszantartó betegségben 2008. december 31-én elhunyt.
 Kívánságára hamvait szűk családi körben a református egyház szertartása szerint 2009. február 16-án örök nyugalomra helyeztük a hévízi temetőben.

A gyászoló család

Kedves rendtársunk emlékét megőrizzük.

Vitéz Horváth József

Búcsút vettünk vitéz Horváth József nyug. agrármérnök rendtársunktól, aki 85 éves korában, 2009. február 21-én hunyt el Várdombon.
 Avatva: vitéz Horváth János várományosaként, 1998-ban, Kenderesen.

Kegyelettel emlékezünk.

bikafalvi Máthé Levente

Pest Törzsszéke mély fájdalommal tudatja, hogy 2009. március 2-án életének 90. évében elhunyt **dr. vitéz bikafalvi Máthé Levente** cserkésztiszt, nyugalmazott jogtanácsos.

A Református Gimnáziumban érettségizett, majd a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem jogi- és államtudományi karán szerzett diplomát. A KLM jogtanácsosaként ellenállt minden beszerzési

kísérletnek, ezért koncepciók per keretében állásából eltávolították.

Bár nehéz helyzetbe került, továbbra is ellenállt minden hasonló kísérletnek, mert töretlenül hitt a cserkésztörvények által megfogalmazott hűségben: az Istennel és a Hazával szembeni kötelességben – amire tízévesen felesküdt. Ennek

szellemében élt és munkálkodott. Elkötelezett híve volt a Kormányzó úrnak és az általa képviselt rendszernek. Minden lehetőséget megragadott úgy a Vitézi Rendben, mint a Magyar Cserkészsövetségben, hogy a balliberális, értékromboló eszmék ellen harcoljon, hirdelve a vallásferkölcsi alapra épített társadalom értékteremtő erejét.

Hamvait a kelenföldi Szent Gellért-plébániatemplom urnatemetőjében a református egyház szertartása szerint helyeztük el. A temetési szertartáson gyászbeszédet mondott Tőkés László a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke, Albert Sándor bikafalvi ref.lelkész, Budai Barnabás ev.lelkész, a Magyar Cserkészsövetség elnöke.

vitéz Turba László
 törzskapitány

Dr. vitéz Komporday Zoltán

„Úgy világoskodjék a Ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék Atyátokat, ki a mennyekben vagyon!” (Szt. Mt. 5.16.)

Észak-Kelet-Magyarország Törzsszéke szomorú szívvel búcsúzott 2009. március 16-án Miskolcon Dr. vitéz Komporday Zoltán rendtársunktól, aki 2009. március 5-én adta vissza lelkét Teremtőjének. A görög katolikus temetési szertartáson közel harminc pap imádkozott lelki üdvéért a gyászolókkal együtt. Ez kifejezésre jutatta azt a kölcsönös tiszteletet és szeretetet, amely egyháza és közte volt. Elhunyt rendtársunk saját jogán kapta meg a vitézi címet. Dr. vitéz Komporday Zoltán görög katolikus papcsalád hetedik gyermekeként látta meg a napvilágot Rudabányácskán 1925. március 11-én.

Ember- és hazaszeretetének szüleitől örökölte, akik elkötelezettségükért, tevékeny hazaszeretetükért a vitézi cím is megkapták.

A II. világháborúban katonaként szolgált, majd szovjet fogságba esett, ahonnan 1945. szeptemberében szabadult.

A Miskolci Evangélikus Jogakadémián abszolutóriomot és a Pécsi Egyetemen jog-, és államtudományi doktorátust szerzett 1948-ban, majd 1957-től ügyvédjelöltként, majd ügyvédként dolgozott.

A miskolci és a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei civil szervezetek életre hívásában vezető szerepet vállalt. Számos egyházi és világi alapítvány létesítését segítette elő. Középiskolás korától a cserkészmozgalom aktív tagja. A Magyarok Világszövetsége Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Szervezetének alapítója és örökös elnöke volt.

Halála napjáig a Miskolci Görög Katolikus Egyházközség (Búza téri) világi elnöke volt. Temetésén a Miskolci Ügyvédi Kamara vezetője és a Magyarok Világszövetségének elnöke is méltatta életét, tevékenységét.

Szeretett feleségét tavaly vesztette el. Isten akaratában megnyugodva búcsúzott tőle három fia, menyei, tíz unokája és népes családja.

vitéz Monostory Marcell görög katolikus lelkész

Dr. vitéz Farkas Zoltán

Tisztelt Főkapitány Úr!

Lélekben megtörve tudatom Veled és a Renddel, hogy életének 44. évében, 2009. április 13-án elhunyt Dr. vitéz Farkas Zoltán, rendünk Hódmezővásárhelyi Csoportjának hadnagya. Pécsi születésű volt, de 1990-ben, ahogy a diplomáját kézhez kapta, Hódmezővásárhelyre jött és a Városi Ügyészségen fogalmazóként, majd 1992-től ügyészként dolgozott élete végéig.

Rendünkben 2004-ben Szegeden tette le esküjét és várományosként Budapesten került avatásra.

Mint vitézi hadnagyunk, hathatósan közbenjárt abban, hogy városunkban a Vásárhelyi leventék tere őrzi leventéink emlékét, örökíti meg sorsukat.

Betegsége, melyre nem találtak gyógyírt, közel két hét alatt felőrölte erejét. Özvegyét, elsős kislányát hátrahagyva visszaadta lelkét Teremtőjének.

Emlékét megőrizzük, szellemiségét tovább visszük!

Kerecsen László VRNT székkapitány

Vitéz Sárdy Mária

Pest Törzsszéke mély fájdalommal tudatja, hogy vitéz Sárdy György tb. országos törzskapitány úr lánya, vitéz Sárdy Mária sugárbiológus 43 éves korában visszaadta lelkét Teremtőjének.

A temetési szertartást végző vitéz Kocsis István katolikus plébános vezetésével április 20-án kísértük utolsó útjára Máriát a Farkasréti temetőben. Engesztelő szentmisén a Farkasréti Plébániatemplomban imádkoztunk lelki üdvéért.

vitéz Turba László tkp.

Május 21-én emlékeztünk néhai törzskapitányunkra, **vitéz Miklósi Zsolt Miklósr**a, halálának egy éves évfordulóján sírjánál, az Óbudai Temetőben. Nem csak Buda Törzsszéke emlékezett, rendtársaink több törzsszékből rótták le kegyeletüket felejthetetlen törzskapitányunk előtt.

Olyan emberre emlékeztünk, akinek nem áldozat volt Rendünkért végzett végtelen munkája. Aki megkereste a fiatalokat és időseket, bekapcsolta őket a rendi munkába, aki segített, lelkesített – de komoly munkát és fegyelmet követelt. Megköszönjük rendtársaink részvételét e kegyeleti megemlékezésen. Feltett szándékunk, hogy minden évben megemlékezzünk Törzskapitány úrról.

v. Béres Ferenc Buda Törzskapitánya

NEKROLÓG VITÉZ DIMÉNY JÁNOS HALÁLÁRA

A Hadak útjára tért Erdővidék legidősebb vitéze. Kilenc évtizedet élt meg, mely során élő részese volt történelmünk talán legvéresebb, letragikusabb időszakának, amikor magyar nemzetünk élet-halál harcát vívta a bolsevik rendszerrel szemben. A második világháború számos emberpróbáló csatájában hősiességével, bátorságával érdemelte ki a vitézséget. 1941. október 4-én vonult be a magyar honvédségbe a szatmárnémeti 9-es utászszázalóhoz, az ún. Petőfi laktanyába, ahol a kiképzés után tizedes rendfokozatot kapott. A tartalékos tiszt iskolát Győr városban végezte el a Ferenc József laktanyában, ahonnan karpaszományos szakaszvezetőként tért vissza Szatmárnémetibe. Kinevezték a 9-es zászlóalj, első század, harmadik szakasz szakaszparancsnokának 1943. december 15. óta tiszt rendfokozata zászlós. Ebben az évben avatják vitézzé Kolozsváron saját érdemei alapján. A Magyar Szent Korona oltalma alatt álló Vitézi Rend tagjaként vállalta minden körülmények közt a kötelességteljesítés keresztjét: vallotta és vállalta magyarságát a cselekvő hűség katonáinak táborában. Hűséges vitézként legyőzte a félelmet, a közönyt, a tehetetlenséget. A legkülönbözőbb helyeken, tisztségekben szolgált a hazát, a magyar rögöt. A honvédő harcokban, amelyekben hős katonáink ontották drága véréüket édes hazánk területén, erői végső megfeszítésével vette ki részét. A második világháborúban 252 napot harcolt a hazáért, s katonai szolgálatot teljesített a magyar hadseregben, megszakítás nélkül, összesen 940 napot. Mint zászlós és szakaszparancsnok részt vett a budapesti védelmi harcokban, itt esett fogságba a szakaszával együtt a Ferenc József körút védelmében. Magyarországon a monori, ceglédi fogolytáborokban szenvedett, majd a romániai foksáni és máramarosszigeti táborok után Oroszországba hurcolják az uszmányi tisztitáborba, onnan a kaukázusi georgievszki lágerbe. Rendkívüli akaratereje segítette a fogság mindent megpróbáló éveiben. A honvágytól való gyötrelmek, betegségektől való szenvedés, éhezés, nélkülözés legyőzésével, két év, nyolc hónap és nyolc nap után végül hazatérhetett szeretett családja körébe. Családszerető, a közösségéért áldozatot hozó élete, örökösfény emléke előtt a Történelmi Vitézi Rend erdővidéki rendtársainak nevében mély tisztelettel hajtom meg fejemet. Vitéztársaid lelkében vitéz nagybányai Horthy Miklós öregkatonájaként hősi emléked újra tisztességgel és becsülettel ragyog fel. Neved ott van azon hősök között, akik a szörnyű, véres huszadik században is hűséggel és a végsőkig kitartva állták meg helyüket és tartották meg a hitet, becsületet, hazaszeretetet mindhalálig. Eme nemes harcot vitéz Dimény János idős értünk is vívta: családjáért, a magyarokért. A hitet megtartotta a gyermeki hűségben, a hitvestársi szeretetben, az édesapai gondoskodásban, a nagyszülői odaadásban, a bajtársi együttérzésben.

A hitet Magyarország feltámadásában.

Kedves János bátyánk! A Történelmi Vitézi Rend erdővidéki rendtársai az összetartó szeretet szellemében földi életed utolsó útján búcsút vesznek Tőled. Hősi magatartásod, önfeláldozó nemzetszolgálatod alapján kiérdemelt vitézi címed, leszármazottaidban, az utódokban is tovább él. Van, amikor túlélni a legnehezebb: ma, a hőstelen, hamis értékrendet hirdető ostoba korban életed példaértékű, s mindannyiunk tanítójaként, a nemzet napszámaként figyelmeztetés is: "El ne add az ősi házat, / El ne add az ősi telket..." / Nyugodjál békében!

v. Benkő Emőke, Bardoc-Miklósvárszék székkapitánya

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

Vitéz Keresztes Károly

1915. december 30-án Budapesten született; 2009. május 8-án lépett a Hadak Útjára. 1939. febr.1-től 1941. december 20-ig a 19. gy.ezr. II. zlj-ának állományában teljesített tényleges katonai szolgálatot. A tartalékos tiszti tanfolyamot Békéscsabán 1939-40-ben végezte. Észak-Erdély felszabadításában részt vett, az Emlék-érem tulajdonosa. A keleti hadműveleti területen 1942. október 17-től frontszolgálatot teljesített. Az utolsó kórházvonattal 1943. január 8-án indult Magyarországra, s a miskolci kórházban ápolták.

1943. április 8-án vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr elrendelte Keresztes Károly zls-nak a Dicsérő Elismerés – Signum Laudis – adományozását hadiszalagon a kardokkal, az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért, a vitézi cím használatával.

Komáromban a 6.sz. kiég.parancsnokság állományában teljesített katonai szolgálatot 1944. nov. 25-től 1945. máj. 5-ig. Az alakulattal került Ausztriába és 1947. jan. 15-ig amerikai fogságban volt.

Hazaérkezett 1947. májusában. Mint mezőgazdasági mérnök a Komárom megyei Magtermeltető Vállalatnál helyezkedett el, majd a Szőkepusztai Állami Gazdasághoz került.

1977 óta nyugdíjas. A Honvédelemért Érdemkereszt I. fokozatának, a Vitézi Rend Ezüst Érdemkereszt I. fokozatának, a Vitézi Rend Ezüst Érdemkeresztjének tulajdonosa. A Honvédelmi Miniszter a 113/1992. sz. parancsában visszaadta tart.hadnagyi rendfokozatát és egyben századossá léptette elő.

Drága halottunk emlékét kegyelettel megőrizzük.

vitéz Pintér Kornél észak-dunántúli törzskapitány
vitéz Smohay Ferenc v. hadnagy

Horthy Miklós Társaság 2009. II. félévi programja

Kedves Barátaink, Tagtársaink!

Az alábbiakban tájékoztatjuk Önöket az előttünk álló, 2009. II. félévében sorra kerülő rendezvényekről:

2009. június 14-én vasárnap 17 órakor megemlékezést tartunk Horthy Miklós kormányzó úr születésének 141. évfordulója alkalmából a Szent Margit Gimnáziumban. (XI. ker. Villányi út 5-7, a Móricz Zs. körtérnél)

2009. június 20 Kenderes. Konferencia – immár harmadízben – Horthy kormányzó úrról és koráról jeles előadók közreműködésével. Ugyanakkor, ugyanitt kiállítás is nyílik. (korabeli tárgyak, eszközök, újságok, hanglemezek, képeslapok, plakátok, fényképek, stb.)

2009. augusztus 20-án 17:00 órakor Szent István napi körmenet a Bazilikánál, tisztelgés a Szent Jobb előtt. Társaságunk részt venni szándékozó tagjait kérjük, hogy a hely biztosítása érdekében előzetesen jelentkezzenek a fenti címeken, vagy Kőrössy Katalin titkárnál.

Tel.: (06-20) 3-288-726

2009. augusztus 30-án 17:00 órakor megemlékezés Pátyon a Horthy-közben.

2009. szeptember 6-án a szokásos évenkénti zarándoklat: megemlékezés Kenderesen Horthy Miklós kormányzó úr és családtagjai honi földbe temetésének évfordulója

alkalmából. A rendezvényre, a korábbi éveknek megfelelően önköltséges alapon, autóbusszos (ebédes) utazást szervezünk melyre jelentkezéseket a fent közölt címeken, valamint Kőrössy Katalin titkárnál várunk.

Tel.: (06-20) 3-288-726

2009. november 15-én vasárnap 15:00 órakor megemlékezünk a Kormányzó úr vezette Nemzeti Hadsereg rendteremtő 1919-es budapesti bevonulásáról. Ezután, az alkalmat kihasználva, tartjuk meg társaságunk rendes évi közgyűlését ugyanott. (Szent Margit Gimnázium XI. ker. Villányi út 5-7, a Móricz Zs. körtérnél)

2009. december 6.-án 15:00 órakor Miklós-napi megemlékezést tartunk a Kormányzó úrra emlékezve. (Szent Margit Gimnázium XI. ker. Villányi út 5-7, a Móricz Zs. körtérnél.)

Kérjük, hogy a rendezvényekre minél többen jöjjenek el tisztelettel adva ezzel annak az embernek, vitéz nagybányai Horthy Miklósnak, akit bátran nevezhetünk Szt. István és IV. Béla királyaink után harmadik honalapítónknak; aki a 19-es vörös uralom és vérengzés, majd a trianoni tragédia után a teljes pusztulástól megmentette országunkat, nemzetünket.

Kérjük, támogassák értékmentő munkánkat.

Köszönettel, tisztelettel:

az Elnökség

Helyesbítés: A Vitézi Tájékoztató XXVII. évfolyam, 4-5. számában Prohászka Ottokár püspök úr életútja adataiban tévesen jelöltük Esztergomot, mint püspöksége színhelyét. Prohászka püspök úr természetesen Székesfehérvár püspökeként szolgált. Tisztelettel adózunk történelmünk, egyházunk e kiváló személyisége előtt egy verssel:

Prohászka Ottokár: Kő az úton

Gondolod, kerül életed útjába
Egyetlen gátló kő is hiába?
Lehet otromba, lehet kicsike,
Hidd el, ahol van, ott kell lennie.

De nem azért, hogy visszatartson téged,
S lohassza kedved, merészséged.
Jóságos kéz utadba azért tette,
Hogy te megállj mellette.

Nézd meg a követ, aztán kezdj el
Beszélgetni róla Istennel.
Őt kérdezd meg, milyen üzenetet
Küld azzal az akadállyal neked.

S ha lelked Istennel találkozott,
Utadban minden kő áldást hozott.

MIT KÍVÁN A MAGYAR NEMZET

Legyen béke, szabadság és egyetértés!

- 1. Kívánjuk a sajtó nemzeti jellegét és tulajdonát.**
- 2. Felelős kormányt Pest-Budán.**
Magyarország bármelyik képviseleti megbízatására csak magyar állampolgárok jelöltethessenek.
- 3. Feltétel és kampány nélküli azonnali általános, pártlisták nélküli országgyűlési képviselői, ezzel egyszerre települési önkormányzati választások megtartását. A választások szigorú nemzetközi ellenőrzését.**
- 4. Jogszolgáltatás helyett igazságszolgáltatást.**
- 5. Nemzeti őrsereg.**
- 6. Idegen tőke adókedvezményeinek honi működési kezdetétől magyar törvények szerinti adóztatása.**
- 7. Idegen állampolgár Magyarországon ne birtokolhasson semmit.**
- 8. Kívánjuk az 1944. március 19-én felfüggesztett Magyar Történelmi Alkotmány azonnali helyreállítását.**
- 9. Magyarország kizárólagos tulajdonában működő, egyedüli Magyar Nemzeti Bankot.**
- 10. A katonaság esküdjék meg a Szent Koronára, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk.**
- 11. Politikamentes rendőrséget, erős közbiztonságot.**
- 12. Kívánjuk az Európai Unió tagságunk kezdetétől mindenre kiterjedő egyenlő feltételek szerinti elszámolást és tagsági feltételt.**

**Az 1848. március 15-én nyilvánosságra hozott
12 pontban foglalt követelés sajnos ma is időszerű.**

TORMAY CÉCILE

Budapest, 1876. október 8. – Mátraháza, 1937. április 2.

A századforduló legnagyobb magyar írónője. Műfordító, közéleti szereplő.
A megtámadott. A lekicsinyelt. Az agyonhallgatott. A 'feltámadott'!

Középnemesi családban született, iskolai tanulmányait magántanulóként végezte.

Német, olasz, francia, angol és latin nyelven eredetiben tanulmányozta a világirodalmat.

Irodalmi alkotásain kívül is jelentős, meghatározó szerepe volt a két háború közti Magyarország társadalmi és kulturális életében.

1918-19-ben létrehozta és vezeti, irányítja a 'Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége' szervezetet, az I. világháború során kivézt magyarság újraélesztésére: a nők összefogásukkal, munkájukkal, karitatív tevékenységükkel mentik Magyarországot: a haza, a család, a vallás védelmében. Rövid időn belül 1 millió fő a tagok lélekszáma!

A kommunisták likvidálni akarják, a Pogány (Schwarz) detektívjei életre-halálra keresik. Bujdosik – mint naplója is. A megírt lapok elásva, kéménykürtőbe rejtve vészeli át a vészorszakot. Aztán – végül a „Szervezett bosszúhadjárat vitte sírba” őt. „Elvézt a zsidó maffiával szemben.” (*Egyedül vagyunk; 1942. aug. 16. V. évfolyam, 17. sz.*)

1921-22 – Bujdosókönyv. A tanácsköztársaság borzalmainak naplószerű megörökítése. Világsiker – több nyelvre lefordítják. Kiadók versengenek művei kiadásának elsőbbségért.

Korábbi művei: novellák, elbeszélések, regények: 1899 – Apródszerelem, 1905 – Apró bűnök, 1911 – Emberek a kövek között; 1914 – A régi ház. E mű a MTA Péczeli díját nyeri el, 1918 – Viaszfigurák, 1920 – Álmodok,

1923 – Megállt az óra; Görög mesék,

1923-37-ig, haláláig szerkeszti a Napkelet c. folyóiratot: fiatal, új tehetségek felkarolása, a magyar szellem kibontakoztatására. Munkatársai többek között: Áprily Lajos, Herczeg Ferenc, Hóman Bálint, Kodály Zoltán, Makkai Sándor, Németh László, P. Gulácsy Irén, Reményik Sándor, Szekfű Gyula, Tamási Áron, Zilahy Lajos...

1930-ban kulturális tevékenysége elismeréseként a Corvin-koszorúval tüntetik ki.

1932-ben Klebelsberg Kunó felkérésére latinból magyarra fordítja középkori legendáinkat Magyar Legendárium címmel, többek között Szent Gellért, Szent István életét és intelmeit.

1935 – újabb mű: Virágok városa és Szirének hazája – útirajzok.

1933-34-39: 'Az ősi küldött' – trilógiája a tatárjárás korából: Csallóközi hatyú, A túlsó parton; és A fehér barát. (A III. kötetet Kállay Miklós író fejezte be, az író jegyzetei alapján.)

1935-ben a Népszövetség Szellemi Együttműködés Nemzetközi Bizottságába – Madame Curie elhunytával – egyhangúlag Tormay Cécile-t választják, mely megtiszteltetést jelentett az Íróknak és Hazánknak. "Sohasem politizált, de csinálta a politikát." Finomsága, kultúrája, nyelvtudása, szónoki képessége, diplomáciai érzéke által a Bizottság meghatározó egyénisége; támogatásukkal megegyezést hozott létre Susta cseh és Oprescu román delegátussal a magyar tudományos kiadványok ügyének tárgyalására. Foglalkozott a tanárok külföldi utaztatása ügyével, a múzeumok kapcsolatainak, a szerzői jogok, a műemlékek, tankönyvek, stb. ügyével.

Fellépett a Trianon – békediktátum ellen.

1936-ban irodalmi Nobel-díjra jelölte a Svéd Királyi Tudományos Akadémia.

1937-ben megosztva kapta volna az Irodalmi Nobel-díjat, de halála ezt megakadályozta.

A magyarság iránti hűségéért, irodalmi munkásságáért háborús érdemrendet: a nagy Signum Laudis-t adományozta Kormányzó úr Tormay Cécile-nek, különös tekintettel a bolsevik forradalomban tanúsított helytállásáért és a nemzetárulók elleni harcáért.

„És míg ők drapériákkal, mázoló ecsettel, rendeletekkel, olykor a vérünkkel takarják el a miénket, az alatt az ország szíve lüktetése csak egyre mondja, mind egybehangzóbban, fenyegetőbben mondja: Mit tettetek a mi országunkkal?

A nyelvünkkel, a becsületünkkel, gyermekeink tisztaságával, nagyságunk emlékével? Mindent elsikkasztottatok!

Baljóslatúan lüktet a magyar vér a levegőn át. De ők nem hallják, pedig egy végig sértett nemzet rettentő haragja forr már a fejük felett. Nem hallják, fosztogatnak, gyilkolnak tovább és tanácskoznak a mi elrablott országunk elrabolt házában.”

Bujdosókönyv

„Rettenetes nép vagyunk mi, nem tudjuk egymást meglátni, meghallani... Mert mindig közénk állnak. Hogy kik? Akiknek érdekük, hogy minél többet veszedjünk, minél jobban pusztítsuk egymást, és minél kevesebben legyünk...”

Mollinár Gizella: Megbocsátott és meghalt...

Napkelet. Tormay Cécile Emlékszám, 1937. 5.sz.344.)

Utóhang: A Farkasréti temető urnafülke lejárati ideje: 2009.

Hajdani házat – VIII. Kőfaragó utca 3. – emléktábla jelölte 1945-ig.

Halála után a Kőfaragó utcát Tormay Cécile utcára keresztelték át.

A Károlyi kertben egész-alakos szobrot emeltek tiszteletére, melyet már 1944-ben lefejeztek, s a (f)elszabadulás után a torzót is lerombolták ellenségei.

(vitéz Zeidler Sándor szkp úr archívumából)

Vitéz lófő csíkszentsimoni LAKATOS GÉZA

Budapest, 1890. április 30. – Adelaide, Ausztrália, 1967. május 21.

Magyar királyi vezérezredes, miniszterelnök

1910 – Ludovika Akadémia, hadnagy. Budapesti I. honvéd gy.ezred; linzi gy.ezred.

1914 – Vezérkari Hadiakadémia.

Orosz front.

1915. december – 1916. november az osztrák-magyar hadsereg egyik dandárjának vezérkari tisztje;

1917-18 – olasz front

1919 május – Magyar Vörös Hadsereg gödöllői parancsnokságán szolgál,
de azonnal csatlakozik Horthy Miklós Nemzeti Hadseregéhez.

1921-22 Ludovika Akadémia oktatója: hadseregszervezés, harcászat

1923-28 A Vezérkari Főnökség hírszerző és felderítő osztályán dolgozik

1925 – vitézzé avatása

1928 – Prágai Nagykövetség katonai attaséja; 1934-től ezredparancsnok

1935 – vezérkari főnök; 1939 – tábornok

1941 – altábornagy; 1943 – vezérezredes; Keleti front

1944 tavasza – az 1. hadsereg parancsnoka

1944. augusztus 29. Horthy Kormányzó úr miniszterelnökké nevezi ki.

Megbízta a háborúból való kilépés és a fegyverszünet előkészítésével.

Eltávolítják a szélsőjobboldali politikusokat, leváltják a zsidó-deportálásokért felelős államtitkárokat.

A.Eichmann, a magyarországi deportálások vezetője pörbefogása után ezt mondta: „Horthy és a magyar katonák akciója volt a Hitler által megszállt Európában az egyetlen eset, ahol egy Németországgal szövetséges ország – reguláris hadseregét arra használta fel, hogy HOGY MEGMENTSÉK A ZSIDÓKAT. Ilyesmit képtelenségnek tartottam: azt hittem, téves jelentésről van szó, vagy álmodom – de néhány héttel később Lakatos Géza kitiltott engem Magyarországról.”

1944. október eleje: A németek közlik: Hitler Szólasit akarja miniszterelnöknek.

1944. október 15. Sikertelen kiugrási kísérlet – Lakatos Géza német fogságba kerül.

1945. április. Szovjet megszállás – oroszok letartóztatják – Kiskőrös, kihallgatások.

1946. január – szabadlábba helyezik.

1949. Megvonják nyugdíját, elkobozzák a földreform után megmaradt birtokát.

Budapestre költözik, könyvillusztrátorként tartja fenn családját.

1963. Megírja memoár-töredékeit, sikerül kiszöknie az országból. Ausztráliában,

Adelaide-ben lánya és annak családja várják.

1967. május 21. – Visszaadja lelkét Teremtőjének.

Lakatos Géza tanúvallomása: AHOGYAN ÉN LÁTTAM – Magyarország tragédiája c. könyve

(„As I saw it – The tragedy of Hungary”, by Col. Gen. Géza Lakatos)

Az első kiadás előszavából: „Alulírott, mint vitéz Lakatos Géza leánya, megígérttem Édesapámnak, hogy..mindent el fogok követni azért, hogy életrajza napvilágot lásson...ez a könyv nem színes útleírás, nem népszerű regény, hanem száraz történelem. ...Hálás köszönetemet fejezem ki vitéz Radnóczy Antalnak és Dénes Tibornak a kézirat gondos lektorálásáért és sajtó alá rendezéséért. ...az az egy gondolat vezérelt, hogy ezzel a könyvvel a magyar történelem legsötétebb szakaszának egy-egy homályba vesztett eseményére derítsünk fényt... az igaz magyar ember nem hátrál meg a feladatok elől, hanem népéért és annak igazságáért minden áldozatra kész. Sőt, tetteiért mindenkor és mindenki előtt vállalja a felelősséget.

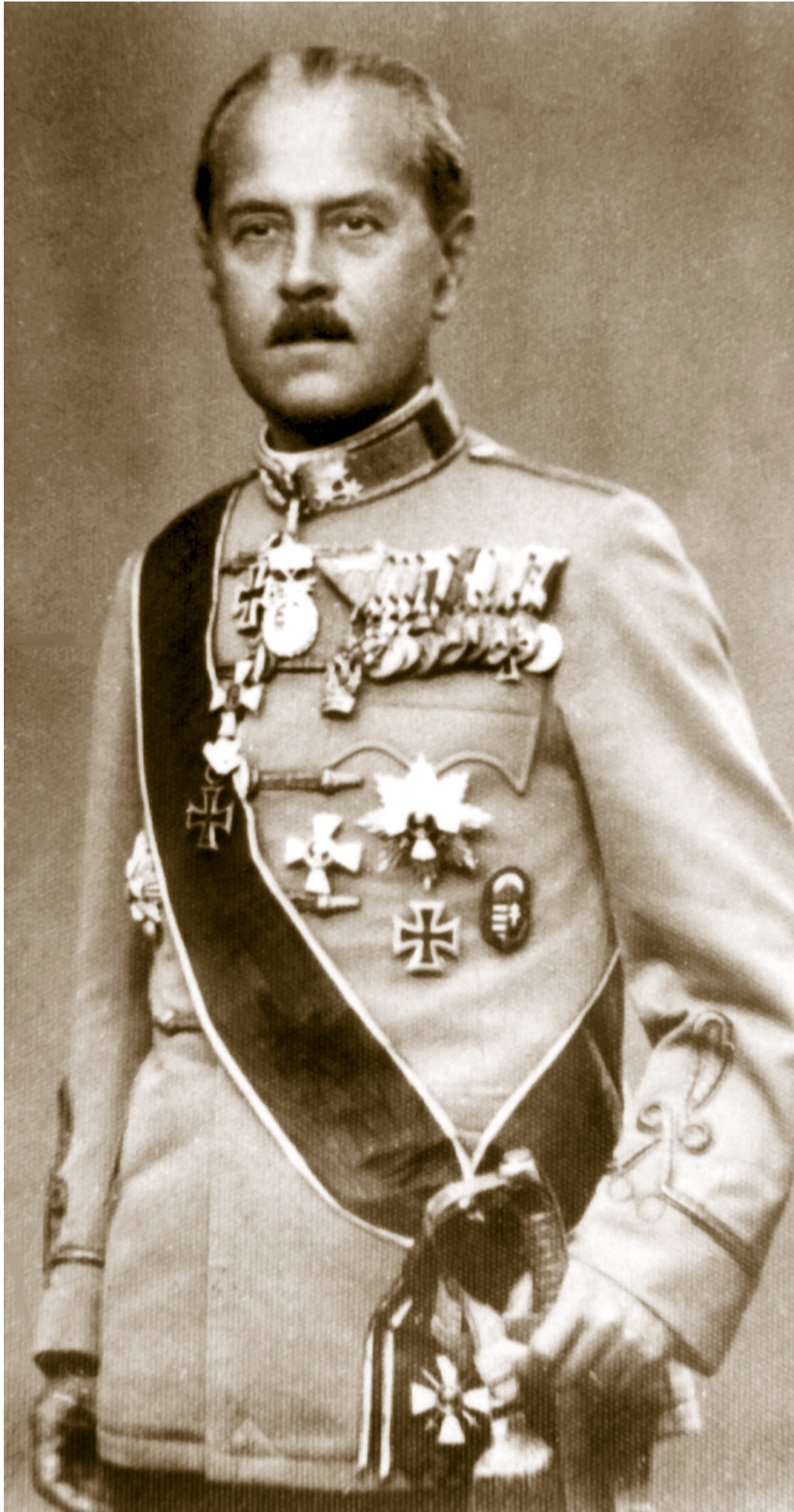
Aki végigolvassa majd ezt a könyvet...kérdesse meg önmagától, tudta volna-e bárki az ország és a nemzet szempontjából előnyösebben megoldani az elébe tornyosuló gigászi problémákat?

Ajánlom tehát ezt a könyvet a Magyar Igazság szolgálatába!”

Szent-Ivány Józsefné, szül. Lakatos Mária

TORMAY CÉCILE

VITÉZ LAKATOS GÉZA